

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 52

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

23 lutego 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 148/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji podlegających zgłoszeniu repozytoriom transakcji ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego ⁽¹⁾ 11
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 150/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji ⁽¹⁾ 25
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 151/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dane, które mają być publikowane i udostępniane przez repozytoria transakcji, a także standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych oraz dostępu do tych danych ⁽¹⁾ 33

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych ⁽¹⁾	37
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych ⁽¹⁾	41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 148/2013

z dnia 19 grudnia 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji podlegających zgłoszeniu repozytoriom transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W interesie elastyczności każdy kontrahent powinien mieć możliwość upoważnienia drugiego kontrahenta lub osoby trzeciej do zgłoszenia kontraktu. Kontrahenci powinni mieć również możliwość porozumienia się co do upoważnienia tej samej osoby trzeciej, w tym partnera centralnego (CCP), do dokonania zgłoszenia; osoba ta przekazywałaby do repozytorium transakcji jedno zgłoszenie zawierające odpowiednie tabele. W celu zapewnienia jakości informacji w takim przypadku w zgłoszeniu należy wskazać, że zostało ono dokonane w imieniu obu kontrahentów; powinno ono także zawierać pełny zbiór szczegółowych informacji, które zostałyby przekazane w przypadku dokonywania odrębnych zgłoszeń danego kontraktu.
- (2) Aby uniknąć niespójności w tabelach zawierających wspólne informacje, każdy kontrahent kontraktu pochodnego powinien dopilnować, by obie strony transakcji uzgodniły zgłaszane wspólne informacje. Niepowtarzalny identyfikator transakcji ułatwi uzgadnianie informacji w przypadkach, gdy kontrahenci dokonują zgłoszeń do różnych repozytoriów transakcji.
- (3) Aby uniknąć powielania zgłoszeń i ograniczyć obciążenia związane z ich dokonywaniem, jeżeli jeden z kontrahentów lub CCP dokonuje zgłoszenia w imieniu obu kontrahentów, ten kontrahent lub CCP powinien mieć możliwość przesłania do repozytorium transakcji jednego zgłoszenia zawierającego odpowiednie informacje.
- (4) Wycena kontraktów pochodnych ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia organom regulacyjnym wypełnienia ich obowiązków, w szczególności jeśli chodzi o stabilność finansową. Wycena kontraktu według wartości rynkowej lub w oparciu o model wskazuje charakter i wielkość ekspozycji związanych z danym kontraktem i uzupełnia określone w kontrakcie informacje dotyczące pierwotnej wartości.
- (5) Gromadzenie informacji dotyczących zabezpieczenia danego kontraktu ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia należytego monitorowania ekspozycji. Dlatego też kontrahenci, którzy dokonują zabezpieczenia swoich transakcji, powinni zgłaszać szczegółowe informacje dotyczące zabezpieczenia na poziomie transakcji. Jeżeli zabezpieczenie jest obliczane na podstawie pozycji netto wynikających ze zbioru kontraktów, a tym samym nie jest składane na poziomie transakcji, lecz na poziomie portfela, kontrahenci powinni mieć możliwość zgłoszenia portfela przy użyciu niepowtarzalnego kodu lub systemu numeracji określonego przez kontrahenta. Jeżeli kontrahent posiada więcej niż jeden portfel, ten niepowtarzalny kod powinien określać konkretny portfel, w odniesieniu do którego wymieniane jest zabezpieczenie, a także powinien zapewniać możliwość powiązania kontraktu pochodnego z konkretnym portfelem, w odniesieniu do którego zdeponowano zabezpieczenie.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGI) i odzwierciedla ono ważną rolę, jaką repozytoria transakcji odgrywają w zwiększeniu przejrzystości rynków dla opinii publicznej i organów regulacyjnych, w określeniu danych zgłaszanych repozytoriom transakcji oraz gromadzonych i udostępnianych przez te ostatnie w zależności od klasy kontraktów pochodnych, jak również w opisanii charakteru transakcji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

(7) Przed przedłożeniem projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW konsultował się z właściwymi organami oraz członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽¹⁾ EUNGiPW przeprowadził również otwarte konsultacje społeczne na temat tego projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował potencjalne związane z nim koszty i korzyści oraz zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu na podstawie art. 9 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012

1. Zgłoszenia przekazywane repozytorium transakcji zawierają:
 - a) określone w tabeli 1 w załączniku szczegółowe informacje dotyczące kontrahentów kontraktu;
 - b) określone w tabeli 2 w załączniku szczegółowe informacje dotyczące kontraktu pochodnego zawartego przez obu kontrahentów.
2. Do celów ust. 1 zawarcie kontraktu oznacza „realizację transakcji”, o której mowa w art. 25 ust. 3 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
3. Jeżeli przekazywane jest jedno zgłoszenie w imieniu obu kontrahentów, zawiera ono informacje określone w tabeli 1 w załączniku w odniesieniu do każdego z kontrahentów. Informacje określone w tabeli 2 w załączniku przekazuje się tylko raz.
4. Jeżeli przekazywane jest jedno zgłoszenie w imieniu obu kontrahentów, fakt ten wskazuje się w polu 9 tabeli 1 w załączniku.
5. Jeżeli jeden z kontrahentów dokonuje w imieniu drugiego kontrahenta zgłoszenia do repozytorium transakcji szczegółowych informacji dotyczących kontraktu lub jeżeli osoba trzecia dokonuje zgłoszenia kontraktu do repozytorium transakcji w imieniu jednego kontrahenta lub obu kontrahentów, takie zgłoszenie zawiera pełny zbiór szczegółowych informacji, które zostałyby przekazane do repozytorium transakcji w przypadku dokonywania przez każdego z kontrahentów odrębnego zgłoszenia kontraktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

6. Jeżeli kontrakt pochodny wykazuje cechy typowe dla więcej niż jednego z aktywów bazowych określonych w tabeli 2 w załączniku, w zgłoszeniu wskazuje się klasę aktywów, którą przed przekazaniem zgłoszenia do repozytorium transakcji kontrahenci uzgodnili jako tę, do której należy przyporządkować dany kontrakt.

Artykuł 2

Rozliczone transakcje

1. Jeżeli istniejący kontrakt jest następnie rozliczany przez CCP, rozliczenie należy zgłosić jako zmianę istniejącego kontraktu.
2. Jeżeli kontrakt jest zawierany w systemie obrotu i jest rozliczany przez CCP w taki sposób, że kontrahent nie zna tożsamości drugiego kontrahenta, kontrahent dokonujący zgłoszenia wskazuje CCP jako swojego kontrahenta.

Artykuł 3

Zgłaszanie ekspozycji

1. Wymagane w tabeli 1 w załączniku informacje dotyczące zabezpieczenia obejmują wszystkie złożone zabezpieczenia.
2. Jeżeli kontrahent nie składa zabezpieczenia na poziomie transakcji, kontrahenci zgłaszają do repozytorium transakcji zabezpieczenie złożone na poziomie portfela.
3. Jeżeli zabezpieczenie związane z kontraktem jest zgłaszane na poziomie portfela, kontrahent dokonujący zgłoszenia informuje repozytorium transakcji o kodzie identyfikującym portfel zabezpieczeń złożonych u drugiego kontrahenta w odniesieniu do zgłaszanego kontraktu.
4. Kontrahenci niefinansowi inni niż kontrahenci, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, są zwolnieni z wymogu zgłaszania zabezpieczeń oraz wyceny kontraktów według wartości rynkowej lub w oparciu o model zgodnie z tabelą 1 w załączniku.
5. W przypadku kontraktów rozliczanych przez CCP wyceny według wartości rynkowej są zgłaszane wyłącznie przez CCP.

Artykuł 4

Rejestr zgłoszeń

Zmiany informacji zarejestrowanych przez repozytoria transakcji są zapisywane w rejestrze, z podaniem osoby lub osób, które złożyły wniosek o dokonanie zmiany, w tym także, w stosownych przypadkach, samego repozytorium transakcji, powodu lub powodów dokonania zmiany, daty i znacznika czasu oraz jasnego opisu zmian, w tym dotychczasowej i nowej treści odpowiednich informacji zgodnie z polami 58 i 59 w tabeli 2 w załączniku.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu repozytorium transakcji

Tabela 1

Informacje dotyczące kontrahenta

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu
	Strony kontraktu	
1	Znacznik czasu zgłoszenia	Data i godzina przekazania zgłoszenia do repozytorium transakcji.
2	Kod identyfikacyjny kontrahenta	Niepowtarzalny kod identyfikujący kontrahenta dokonującego zgłoszenia. W przypadku osoby fizycznej stosuje się kod klienta.
3	Kod identyfikacyjny drugiego kontrahenta	Niepowtarzalny kod identyfikujący drugiego kontrahenta kontraktu. Pole to wypełnia się z perspektywy kontrahenta dokonującego zgłoszenia. W przypadku osoby fizycznej stosuje się kod klienta.
4	Nazwa kontrahenta	Nazwa przedsiębiorstwa kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Tego pola nie trzeba wypełniać, jeżeli kod identyfikacyjny kontrahenta zawiera już tę informację.
5	Siedziba kontrahenta	Informacje dotyczące siedziby statutowej, obejmujące pełny adres (w tym miejscowość i państwo) kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Tego pola nie trzeba wypełniać, jeżeli kod identyfikacyjny kontrahenta zawiera już tę informację.
6	Branża, do której należy kontrahent	Rodzaj działalności przedsiębiorstwa kontrahenta dokonującego zgłoszenia (bank, zakład ubezpieczeń itp.). Tego pola nie trzeba wypełniać, jeżeli kod identyfikacyjny kontrahenta zawiera już tę informację.
7	Kontrahent finansowy/niefinansowy	Wskazanie, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia jest kontrahentem finansowym lub niefinansowym w rozumieniu art. 2 pkt 8 i 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
8	Kod identyfikacyjny maklera	Jeżeli makler działa jako pośrednik kontrahenta dokonującego zgłoszenia, nie stając się przy tym samemu kontrahentem, kontrahent dokonujący zgłoszenia określa tego maklera za pomocą niepowtarzalnego kodu. W przypadku osoby fizycznej stosuje się kod klienta.
9	Kod identyfikacyjny podmiotu dokonującego zgłoszenia	Jeżeli kontrahent dokonujący zgłoszenia upoważnił do dokonania zgłoszenia osobę trzecią lub drugiego kontrahenta, podmiot ten określa się w tym polu za pomocą niepowtarzalnego kodu. W innych przypadkach tego pola nie wypełnia się. W przypadku osoby fizycznej stosuje się kod klienta nadany jej przez podmiot prawny wykorzystywany przez danego kontrahenta do celów wykonania transakcji.
10	Kod identyfikacyjny członka rozliczającego	Jeżeli kontrahent dokonujący zgłoszenia nie jest członkiem rozliczającym, w tym polu wskazuje się niepowtarzalny kod jego członka rozliczającego. W przypadku osoby fizycznej podaje się kod klienta nadany przez CCP.
11	Kod identyfikacyjny beneficjenta	Strona będąca podmiotem praw i obowiązków wynikających z kontraktu. Jeżeli transakcja jest realizowana za pośrednictwem struktury (takiej jak powiernik lub fundusz) reprezentującej wielu beneficjentów, jako beneficjenta wskazuje się tę strukturę. Jeżeli beneficjent kontraktu nie jest kontrahentem tego kontraktu, kontrahent dokonujący zgłoszenia musi wskazać tego beneficjenta za pomocą niepowtarzalnego kodu lub, w przypadku osób fizycznych, kodu klienta nadanego przez podmiot prawny, z którego usług korzysta ta osoba fizyczna.

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu
12	Charakter, w jakim zawarto transakcję	Wskazanie, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia zawarł kontrakt na własny rachunek (w imieniu własnym lub w imieniu klienta) czy też na rachunek i w imieniu klienta.
13	Strona kontraktu, po której znajduje się kontrahent	Wskazanie, czy kontrakt stanowił kupno czy sprzedaż. W przypadku kontraktu pochodnego na stopę procentową strona kupująca reprezentuje płatnika części („nogi”) 1, a strona sprzedająca – płatnika części („nogi”) 2.
14	Kontrakt z kontrahentem spoza EOG	Wskazanie, czy drugi kontrahent ma siedzibę poza EOG.
15	Bezpośredni związek z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami	Wskazanie, czy kontrakt jest obiektywnie i w mierzalny sposób bezpośrednio związany z działalnością gospodarczą kontrahenta dokonującego zgłoszenia lub jego działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o czym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Pola tego nie wypełnia się, jeżeli kontrahent dokonujący zgłoszenia jest kontrahentem finansowym w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
16	Próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania	Wskazanie, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia przekroczył próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Pola tego nie wypełnia się, jeżeli kontrahent dokonujący zgłoszenia jest kontrahentem finansowym w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
17	Wycena kontraktu według wartości rynkowej	Wycena kontraktu według wartości rynkowej lub, w stosownych przypadkach, wycena w oparciu o model, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
18	Waluta wyceny kontraktu według wartości rynkowej	Waluta, w której dokonano wyceny kontraktu według wartości rynkowej lub, w stosownych przypadkach, wyceny w oparciu o model, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
19	Data wyceny	Data ostatniej wyceny według wartości rynkowej lub wyceny w oparciu o model.
20	Godzina wyceny	Godzina ostatniej wyceny według wartości rynkowej lub wyceny w oparciu o model.
21	Rodzaj wyceny	Wskazanie, czy wyceny dokonano według wartości rynkowej czy też w oparciu o model.
22	Zabezpieczenie	Wskazanie, czy dokonano zabezpieczenia.
23	Zabezpieczenie na poziomie portfela	Wskazanie, czy zabezpieczenia dokonano na poziomie portfela. Zabezpieczenie na poziomie portfela oznacza, że zabezpieczenie zostało obliczone dla pozycji netto wynikającej ze zbioru kontraktów, a nie dla poszczególnych transakcji.
24	Kod portfela, dla którego złożono zabezpieczenie	Jeżeli zabezpieczenie jest zgłaszane na poziomie portfela, portfel należy określić za pomocą niepowtarzalnego kodu nadanego przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia.
25	Wartość zabezpieczenia	Wartość zabezpieczenia złożonego na rzecz drugiego kontrahenta przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Jeżeli zabezpieczenie zostało złożone na poziomie portfela, w polu tym należy podać wartość wszystkich zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do tego portfela.
26	Waluta wartości zabezpieczenia	Wskazanie waluty, w której określono wartość zabezpieczenia podaną w polu 25.

Tabela 2

Informacje dotyczące kontraktu

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
	Sekcja 2a – rodzaj kontraktu		Wszystkie kontrakty
1	Stosowana klasyfikacja	Kontrakt identyfikuje się za pomocą identyfikatora produktu.	
2	Kod identyfikacyjny produktu nr 1	Kontrakt identyfikuje się za pomocą identyfikatora produktu.	
3	Kod identyfikacyjny produktu nr 2	Kontrakt identyfikuje się za pomocą identyfikatora produktu.	
4	Instrument bazowy	Instrument bazowy identyfikuje się za pomocą niepowtarzalnego identyfikatora. W przypadku koszyków lub indeksów wskazuje się dany koszyk lub indeks, jeżeli nie istnieje niepowtarzalny identyfikator.	
5	Waluta nominalna 1	Waluta kwoty nominalnej. W przypadku kontraktu pochodnego na stopę procentową będzie to waluta nominalna części („nogi”) 1.	
6	Waluta nominalna 2	Waluta kwoty nominalnej. W przypadku kontraktu pochodnego na stopę procentową będzie to waluta nominalna części („nogi”) 2.	
7	Waluta dostawy	Waluta, która ma zostać dostarczona.	
	Sekcja 2b – szczegółowe informacje dotyczące transakcji		Wszystkie kontrakty
8	Kod identyfikacyjny transakcji	Uzgodniony na poziomie unijnym niepowtarzalny kod identyfikacyjny transakcji, podawany przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia. Jeżeli nie istnieje niepowtarzalny kod identyfikacyjny transakcji, w porozumieniu z drugim kontrahentem należy wygenerować niepowtarzalny kod.	
9	Numer referencyjny transakcji	Niepowtarzalny numer identyfikacyjny transakcji podawany przez podmiot dokonujący zgłoszenia lub osobę trzecią dokonującą zgłoszenia w jego imieniu.	
10	Miejsce realizacji transakcji	Miejsce realizacji transakcji jest określone za pomocą niepowtarzalnego kodu tego miejsca. W przypadku kontraktu zawartego poza rynkiem regulowanym wskazuje się, czy dany instrument jest dopuszczony do obrotu, ale jest przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, czy też nie jest dopuszczony do obrotu i jest przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.	
11	Kompresja	Wskazanie, czy kontrakt jest wynikiem kompresji.	
12	Cena/stawka	Cena jednostkowa instrumentu pochodnego, w stosownych przypadkach bez prowizji i naliczonych odsetek.	
13	Oznaczenie ceny	Sposób wyrażenia ceny.	
14	Kwota nominalna	Pierwotna wartość kontraktu.	

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
15	Mnożnik ceny	Liczba jednostek instrumentu finansowego ujętych w transakcji; na przykład liczba instrumentów pochodnych, na jaką opiewa jeden kontrakt.	
16	Ilość	Liczba kontraktów ujętych w zgłoszeniu, jeżeli zgłoszenie dotyczy więcej niż jednego kontraktu pochodnego.	
17	Płatność z góry	Kwota wszelkich płatności z góry dokonanych lub otrzymanych przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia.	
18	Typ dostawy	Wskazanie, czy kontrakt jest rozliczany w ramach dostawy fizycznej czy gotówkowo.	
19	Znacznik czasu realizacji transakcji	Zgodnie z definicją w art. 1 ust. 2.	
20	Data wejścia w życie	Data wejścia w życie obowiązków wynikających z kontraktu.	
21	Termin zapadalności	Pierwotna data wygaśnięcia zgłaszanego kontraktu. W polu tym nie zgłasza się wcześniejszego rozwiązania kontraktu.	
22	Data rozwiązania	Data rozwiązania zgłaszanego kontraktu. Jeżeli pokrywa się z terminem zapadalności, pola tego nie wypełnia się.	
23	Data rozrachunku	Data rozrachunku instrumentu bazowego. W przypadku więcej niż jednej daty można włączyć dodatkowe pola (np. 23A, 23B, 23C...).	
24	Rodzaj umowy ramowej	Odniesienie do nazwy odpowiedniej umowy ramowej, jeżeli została wykorzystana w przypadku zgłaszanego kontraktu (np. ISDA Master Agreement; Master Power Purchase and Sale Agreement; International ForEx Master Agreement; European Master Agreement lub wszelkie lokalne umowy ramowe).	
25	Wersja umowy ramowej	W stosownych przypadkach podanie roku wersji umowy ramowej wykorzystanej w przypadku zgłaszanej transakcji (np. 1992, 2002...).	
	Sekcja 2c – ograniczanie ryzyka/zgłaszanie ryzyka		Wszystkie kontrakty
26	Znacznik czasu potwierdzenia	Data i godzina potwierdzenia, zgodnie z definicją w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 149/2013 ⁽¹⁾ , wraz ze wskazaniem strefy czasowej, w której dokonano potwierdzenia.	
27	Sposób dokonania potwierdzenia	Wskazanie, czy kontrakt został potwierdzony elektronicznie, w inny sposób bądź też nie został potwierdzony.	
	Sekcja 2d – rozliczanie		Wszystkie kontrakty
28	Obowiązek rozliczania	Wskazanie, czy zgłaszany kontrakt podlega obowiązkowi rozliczania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.	

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
29	Rozliczono	Wskazanie, czy dokonano rozliczenia.	
30	Znacznik czasu rozliczenia	Data i godzina dokonania rozliczenia.	
31	CCP	W przypadku rozliczonych kontraktów – niepowtarzalny kod CCP, który dokonał rozliczenia kontraktu.	
32	Transakcja wewnątrzgrupowa	Wskazanie, czy kontrakt zawarto jako transakcję wewnątrzgrupową w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.	
	Sekcja 2e – stopy procentowe	Jeżeli zgłoszony identyfikator produktu zawiera wszystkie poniższe informacje, nie ma potrzeby dokonywania zgłoszenia.	Instrumenty pochodne na stopę procentową
33	Stała stopa procentowa części („nogi”) 1	W stosownych przypadkach – podanie stałej stopy procentowej obowiązującej w odniesieniu do części („nogi”) 1.	
34	Stała stopa procentowa części („nogi”) 2	W stosownych przypadkach – podanie stałej stopy procentowej obowiązującej w odniesieniu do części („nogi”) 2.	
35	Długość okresu stosowania stałej stopy procentowej	W stosownych przypadkach – faktyczna liczba dni w odpowiednim okresie obliczania stałej stopy procentowej.	
36	Częstotliwość płatności – część („noga”) o stałym oprocentowaniu	W stosownych przypadkach – częstotliwość płatności dla części („nogi”) o stałym oprocentowaniu.	
37	Częstotliwość płatności – część o zmiennym oprocentowaniu	W stosownych przypadkach – częstotliwość płatności dla części („nogi”) o zmiennym oprocentowaniu.	
38	Częstotliwość ustalania na nowo zmiennej stopy procentowej	W stosownych przypadkach – częstotliwość ustalania na nowo stopy procentowej dla części („nogi”) o zmiennym oprocentowaniu.	
39	Zmienna stopa procentowa części („nogi”) 1	W stosownych przypadkach – podanie stosowanych stóp procentowych, których wysokość jest ustalana na nowo w określonych z góry odstępach czasu przez odniesienie do rynkowej referencyjnej stopy procentowej.	
40	Zmienna stopa procentowa części („nogi”) 2	W stosownych przypadkach – podanie stosowanych stóp procentowych, których wysokość jest ustalana na nowo w określonych z góry odstępach czasu przez odniesienie do rynkowej referencyjnej stopy procentowej.	
	Sekcja 2f – transakcje walutowe	Jeżeli zgłoszony identyfikator produktu zawiera wszystkie poniższe informacje, nie ma potrzeby dokonywania zgłoszenia.	Walutowe instrumenty pochodne
41	Waluta 2	Inna waluta transakcji (<i>cross currency</i>), jeżeli różna od waluty dostawy.	
42	Kurs walutowy 1	Ustalony umownie kurs walutowy.	
43	Terminowy kurs walutowy	Terminowy kurs walutowy w dacie waluty.	
44	Podstawa kursu walutowego	Podstawa notowań dla kursu walutowego.	

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
	Sekcja 2g – transakcje towarowe	Jeżeli zgłoszony identyfikator produktu zawiera wszystkie poniższe informacje, nie ma potrzeby dokonywania zgłoszenia, chyba że istnieje obowiązek zgłoszenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 (?).	Towarowe instrumenty pochodne
	Ogólnie		
45	Towarowy instrument bazowy	Wskazanie rodzaju towaru stanowiącego instrument bazowy danego kontraktu.	
46	Szczegółowe informacje dotyczące towaru	Szczegółowe informacje dotyczące danego towaru, wykraczające poza informacje podane w polu 45.	
	Energia	W stosownych przypadkach – informacje podlegające obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1227/2011.	
47	Miejsce lub strefa dostawy	Miejsce(-a) dostawy na obszarze(-ach) rynku.	
48	Punkt połączenia międzysystemowego	Wskazanie granic(-y) lub punktu(-ów) granicznego(-ych) określonych w umowie przesyłowej.	
49	Rodzaj obciążenia	Obejmująca pola 50–54 sekcja do ewentualnego powtórzenia służąca określeniu profilu dostawy produktu dla poszczególnych okresów dostawy w ciągu dnia.	
50	Data i godzina rozpoczęcia dostawy	Data i godzina rozpoczęcia dostawy.	
51	Data i godzina zakończenia dostawy	Data i godzina zakończenia dostawy.	
52	Zakontraktowana ilość	Ilość przypadająca na okres dostawy.	
53	Ilość jednostek	Dostarczana na dzień lub na godzinę ilość w MWh lub kWh odpowiadająca towarowemu instrumentowi bazowemu.	
54	Cena za ilość w okresie dostawy	W stosownych przypadkach – cena za ilość przypadającą na okres dostawy.	
	Sekcja 2h – opcje	Jeżeli zgłoszony identyfikator produktu zawiera wszystkie poniższe informacje, nie ma potrzeby dokonywania zgłoszenia.	Kontrakty obejmujące opcje
55	Rodzaj opcji	Wskazanie, czy chodzi o opcję kupna czy opcję sprzedaży.	
56	Rodzaj opcji (sposób wykonania)	Wskazanie, czy opcja może zostać wykonana jedynie w jednym określonym terminie (opcja europejska, opcja azjatycka), w jednym z wielu z góry określonych terminów (opcja bermudzka) lub w dowolnym momencie w trakcie obowiązywania kontraktu (opcja amerykańska).	
57	Cena wykonania (górnny/dolny pułap)	Cena wykonania opcji.	

	Pole	Szczegółowe informacje podlegające zgłoszeniu	Rodzaje kontraktów pochodnych, których to dotyczy
	Sekcja 2i – zmiany dokonywane w zgłoszeniu		Wszystkie kontrakty
58	Rodzaj zmiany	<p>Wskazanie, czy zgłoszenie obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kontrakt pochodny lub zdarzenie w ramach rozliczania i rozrachunku zgłaszane po raz pierwszy – należy podać „new”, — zmianę szczegółowych informacji dotyczących uprzednio zgłoszonego kontraktu pochodnego – należy podać „modify”, — anulowanie błędnie dokonanego zgłoszenia – należy podać „error”, — rozwiązanie istniejącego kontraktu – należy podać „cancel”, — kompresję zgłoszonego kontraktu – należy podać „compression”, — aktualizację wyceny kontraktu – należy podać „valuation update”, — każdą inną zmianę zgłoszenia – należy podać „other”. 	
59	Szczegółowe informacje dotyczące zmiany	Jeżeli w polu 58 podano „other”, należy podać szczegółowe informacje dotyczące dokonanej zmiany.	

(¹) Zob. s. 11 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(²) Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 149/2013**z dnia 19 grudnia 2012 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 10 ust. 4 i art. 11 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy stworzyć ramy obejmujące przepisy dotyczące obowiązku rozliczania, jego stosowania i możliwych wyłączeń z tego obowiązku, a także technik ograniczania ryzyka, które muszą być stosowane w przypadku, gdy nie można przeprowadzić rozliczenia poprzez kontrahenta centralnego (CCP). W celu zapewnienia spójności między tymi przepisami, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz ułatwienia uzyskania ich kompleksowego obrazu oraz zapewnienia sprawnego dostępu do nich zainteresowanym stronom, a w szczególności osobom podlegającym wspomnianym obowiązkom, pożądane jest umieszczenie większości regulacyjnych standardów technicznych wymaganych na podstawie tytułu II rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w jednym rozporządzeniu.
- (2) Zważywszy na globalny charakter rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w niniejszym rozporządzeniu należy uwzględnić odpowiednie, uzgodnione na forum międzynarodowym wytyczne i zalecenia w zakresie reform tego rynku i w zakresie obowiązkowego rozliczania, jak również powiązane przepisy opracowane w innych jurysdykcjach. Ramy służące stwierdzeniu istnienia obowiązku rozliczania uwzględniają w szczególności wymogi dotyczące obowiązkowego rozliczania opublikowane przez Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych. Dzięki temu utrzymana zostanie, w miarę możliwości, spójność z podejściem przyjętym w innych jurysdykcjach.
- (3) W celu doprecyzowania pewnej liczby pojęć wynikających z rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz określenia

terminów technicznych koniecznych do opracowania niniejszego standardu technicznego należy zdefiniować szereg terminów.

- (4) Pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe nie powinny narażać CCP, członka rozliczającego, klienta ani klienta pośredniego na dodatkowe ryzyko kontrahenta, a aktywa i pozycje kontrahenta pośredniego powinny mieć zapewniony odpowiedni poziom ochrony. Konieczne jest zatem, aby wszelkie pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe odpowiadały minimalnym warunkom zapewniającym ich bezpieczeństwo. W tym celu na strony zaangażowane w pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe zostają nałożone szczegółowe obowiązki. Porozumienia te wykraczają poza stosunek umowny pomiędzy klientami pośrednimi a klientem członka rozliczeniowego świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 wymaga, aby CCP był systemem wskazanym na mocy dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych ⁽³⁾. Oznacza to, że członkowie rozliczający CCP powinni być uznawani za uczestników w rozumieniu tej dyrektywy. W związku z tym w celu zapewnienia klientom pośrednim poziomu ochrony równoważnego z ochroną udzieloną klientom na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 konieczne jest zapewnienie, aby klienci świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe byli instytucjami kredytowymi, przedsiębiorstwami inwestycyjnymi lub też równoważnymi instytucjami kredytowymi lub równoważnymi przedsiębiorstwami inwestycyjnymi z państw trzecich.
- (6) Należy ustanowić pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe, aby w przypadku niewykonania zobowiązania zapewnić klientom pośrednim poziom ochrony równoważny z ochroną udzielaną klientom bezpośrednim. W przypadku upadłości członka rozliczającego, który umożliwia pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe, należy objąć klientów pośrednich operacją przenoszenia pozycji klientów do alternatywnego członka rozliczającego zgodnie z wymogami dotyczącymi przenoszenia ustanowionymi na mocy art. 39 i 48 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W ramach pośrednich uzgodnień rozliczeniowych powinny również istnieć odpowiednie zabezpieczenia na wypadek upadłości klienta, które powinny zapewniać przenoszenie pozycji klientów pośrednich do alternatywnego podmiotu oferującego usługi rozliczeniowe.

⁽¹⁾ Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

- (7) Ponieważ pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe mogą być źródłem szczególnych ryzyk, wszystkie strony pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego, w tym członkowie rozliczeniowi i CCP, powinni stale identyfikować i monitorować istotne ryzyka wynikające z tego uzgodnienia oraz zarządzać tymi ryzykami. Szczególnie ważna w tym kontekście jest odpowiednia wymiana informacji pomiędzy klientami świadczącymi pośrednie usługi rozliczeniowe a członkami rozliczającymi umożliwiającymi te usługi. Członkowie rozliczający powinni wykorzystywać udostępnione przez klientów informacje wyłącznie do celów zarządzania ryzykiem i powinni zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu szczególnie chronionych informacji handlowych, w tym poprzez tworzenie barier skutecznie oddzielających poszczególne oddziały instytucji finansowej w celu zapobiegania konfliktom interesów.
- (8) Po udzieleniu CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym właściwy organ ma obowiązek powiadomić o tym zezwoleniu Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUN-GiPW). Powiadomienie to powinno zawierać szczególne informacje konieczne EUNGiPW do przeprowadzenia procedury oceny, w tym informacje na temat płynności i wolumenu danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Chociaż informacje wpływają do EUNGiPW od właściwego organu, to jednak wymagane informacje powinny najpierw zostać dostarczone właściwemu organowi przez CCP występującego o zezwolenie, a właściwy organ może te informacje następnie uzupełnić.
- (9) Nie zawsze wszystkie informacje, które powinny być zawarte w powiadomieniach kierowanych do EUNGiPW przez właściwy organ w związku z obowiązkiem rozliczania, mogą być dostępne, zwłaszcza w przypadku nowych produktów; należy jednak wówczas przedstawiać dostępne dane szacunkowe, w tym wyraźne informacje na temat dokonanych założeń. Powiadomienie powinno także zawierać informacje dotyczące kontrahentów, takie jak ich typ i liczba, działania wymagane przed rozpoczęciem rozliczania poprzez CCP, zdolność prawna i operacyjna kontrahentów lub ich ramy zarządzania ryzykiem, tak aby umożliwić EUNGiPW ocenę zdolności aktywnych kontrahentów do wywiązywania się z obowiązku rozliczania w sposób niepowodujący zakłóceń na rynku.
- (10) Powiadomienie kierowane do EUNGiPW przez właściwy organ powinno zawierać informacje na temat stopnia standaryzacji, płynności i dostępności informacji cenowych, aby EUNGiPW mógł ocenić, czy dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinna podlegać obowiązkowi rozliczania. Kryteria związane ze standaryzacją warunków umownych i procesów operacyjnych danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym stanowią wskaźnik standaryzacji warunków ekonomicznych dotyczących tej klasy instrumentów pochodnych, ponieważ warunki umowne i procesy mogą być standaryzowane tylko wówczas, gdy te warunki ekonomiczne są ustandaryzowane. Kryteria dotyczące płynności i dostępności informacji o cenach są oceniane przez EUNGiPW pod kątem innych czynników niż przyjęte na potrzeby oceny dokonywanej przez właściwy organ w ramach procesu wydawania zezwolenia dla CCP. Płynność w tym kontekście ocenia się w szerszej perspektywie i różni się ona od płynności, która istniałaby po wprowadzeniu obowiązku rozliczania. W szczególności fakt, że kontrakt ma wystarczającą płynność, aby być rozliczanym przez CCP, nie oznacza automatycznie, że powinien on podlegać obowiązkowi rozliczania. Ocena EUNGiPW nie powinna powielać analizy już przeprowadzonej przez właściwy organ.
- (11) Informacje, które ma przedstawiać właściwy organ w związku z obowiązkiem rozliczania, powinny umożliwić EUNGiPW ocenę dostępności informacji o cenach. W tym kontekście fakt posiadania przez CCP w danym momencie dostępu do informacji o wycenach nie oznacza, że uczestnicy rynku będą mieć w przyszłości dostęp do tych informacji. W związku z tym fakt posiadania przez CCP dostępu do informacji o cenach niezbędnych do zarządzania ryzykiem wiążącym się z rozliczaniem kontraktów pochodnych należących do danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie oznacza automatycznie, że dana klasa instrumentów pochodnych powinna podlegać obowiązkowi rozliczania.
- (12) Poziom szczegółowości informacji dostępnych w rejestrze klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają obowiązkowi rozliczania, zależy od znaczenia szczegółowości tych informacji dla identyfikacji każdej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym poziom szczegółowości informacji zawartych w rejestrze może się różnić w przypadku różnych klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (13) Umożliwienie dostępu do systemu obrotu większej liczbie CCP mogłoby poszerzyć dostęp uczestników do tego systemu i zwiększyć w ten sposób ogólną płynność. W tej sytuacji konieczne jest jednak określenie pojęcia fragmentacji płynności w ramach systemu obrotu na wypadek, gdyby zagrażała ona sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, na których prowadzony jest obrót klasą instrumentów finansowych, której dotyczy składany wniosek.
- (14) Ocena organu właściwego dla systemu obrotu, o dostęp do którego wnioskuje CCP, oraz ocena organu właściwego dla CCP powinny opierać się na dostępnych mechanizmach zapobiegających fragmentacji płynności w ramach systemu obrotu.
- (15) Aby zapobiec fragmentacji płynności, wszyscy uczestnicy systemu obrotu powinni być w stanie rozliczać wszystkie zawarte pomiędzy nimi transakcje. Nałożenie na wszystkich członków rozliczających dotychczasowego CCP wymogu, aby zostali członkami rozliczającymi także każdego nowego CCP obsługującego dany system obrotu, nie byłoby jednak proporcjonalne. Jeżeli istnieją podmioty będące jednocześnie członkami rozliczającymi obu CCP, mogą one umożliwiać przenoszenie i rozliczanie transakcji zawieranych przez uczestników rynku, z których każdy obsługiwany jest przez innego

- z tych dwóch CCP, aby ograniczyć ryzyko fragmentacji płynności. Niemniej jednak ważne jest, aby wniosek CCP o dostęp do systemu obrotu nie prowadził do fragmentacji płynności w sposób zwiększający ryzyko, na które jest narażony dotychczasowy CCP.
- (16) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wniosek CCP o dostęp do systemu obrotu nie powinien wymagać interoperacyjności, zatem przepisy niniejszego rozporządzenia nie powinny nakazywać interoperacyjności jako jedynej metody rozwiązania problemu fragmentacji płynności. Z drugiej strony, niniejsze rozporządzenie nie powinno jednak uniemożliwiać CCP dobrowolnego zawierania takich porozumień, o ile spełnione są warunki konieczne do ustanowienia interoperacyjności.
- (17) W celu ustalenia, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przyczyniają się w sposób obiektywnie mierzalny do zmniejszenia ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, kontrahenci niefinansowi powinni stosować jedno z kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym definicję na gruncie rachunkowości opierającą się na przepisach międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF). Definicja na gruncie rachunkowości może być stosowana przez kontrahentów nawet jeżeli nie stosują oni przepisów MSSF. W przypadku kontrahentów niefinansowych, którzy mogą stosować lokalne reguły rachunkowości, zakłada się, że większość kontraktów sklasyfikowanych zgodnie z lokalnymi regułami rachunkowości jako zabezpieczenie będzie się pokrywać z ogólną definicją kontraktów zmniejszających ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami określoną w niniejszym rozporządzeniu.
- (18) W pewnych okolicznościach może nie być możliwe zabezpieczenie ryzyka za pomocą bezpośrednio z nim związanego kontraktu pochodnego, tzn. kontraktu mającego dokładnie takie same aktywa bazowe i termin rozliczenia jak pokrywane ryzyko. W takim przypadku kontrahent niefinansowy może zastosować w celu pokrycia swojej ekspozycji zabezpieczenie zastępcze w postaci innego, silnie skorelowanego instrumentu takiego jak instrument z innymi, ale bardzo zbliżonymi pod względem zachowania ekonomicznego aktywami bazowymi. Oprócz tego pewne grupy kontrahentów niefinansowych, które zawierają kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem jednego podmiotu, mogą stosować w celu ochrony przed ryzykiem związanym z ogólnym ryzykiem grupy zabezpieczenia w skali makro lub zabezpieczenia portfela. Takie zabezpieczenia w skali makro, zabezpieczenia portfela lub zabezpieczenia zastępcze dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą stanowić zabezpieczenie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny być analizowane pod kątem kryteriów służących do oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny sposób ograniczają ryzyko.
- (19) Ryzyko może zmieniać się z czasem i w celu dostosowania do zmian ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały pierwotnie zawarte w celu ograniczenia ryzyka związanego z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, mogą wymagać kompensowania za pomocą dodatkowych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Zabezpieczenie ryzyka można zatem osiągnąć za pomocą pewnej kombinacji kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym pozycji przeciwstawnych w kontraktach zamykających pozycje w kontraktach, które straciły związek z ryzykiem dotyczącym działalności gospodarczej lub działalności w zakresie zarządzania aktywami i pasywami.
- (20) Zakres ryzyk bezpośrednio związanych z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami jest bardzo szeroki i różni się w zależności od sektora gospodarki. Ryzyka związane z działalnością gospodarczą dotyczą zwykle nakładów na funkcję produkcyjną przedsiębiorstwa oraz produktów i usług przez nie sprzedawanych lub świadczonych. Działalność w zakresie zarządzania aktywami i pasywami jest zwykle związana z zarządzaniem finansowaniem podmiotu w krótkim i długim okresie, w tym jego długiem, oraz metodami inwestowania środków finansowych uzyskiwanych lub posiadanych przez podmiot, w tym zarządzaniem środkami pieniężnymi. Na działalność w zakresie zarządzania aktywami i pasywami oraz działalność gospodarczą mogą wpływać zwykle źródła ryzyka, takie jak ryzyko walutowe, ryzyko związane z cenami towarów, inflacją czy też ryzyko kredytowe. Ponieważ celem instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest ochrona przed określonym ryzykiem, na potrzeby analizy ryzyk bezpośrednio związanych z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami należy zdefiniować te ryzyka w spójny sposób, uwzględniając oba rodzaje działalności. Oprócz tego rozdzielenie tych dwóch rodzajów działalności może mieć niezamierzone konsekwencje z uwagi na fakt, że – w zależności od sektora, w którym działają kontrahenci niefinansowi – określone ryzyko może być zabezpieczone w ramach działalności związanej z zarządzaniem aktywami i pasywami lub w ramach działalności gospodarczej.
- (21) Chociaż progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania mogą zostać ustalone na podstawie znaczenia systemowego powiązanych ryzyk, należy uwzględnić fakt, że instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które ograniczają ryzyko, są wyłączone z obliczeń progów rozliczeniowych i że te progi rozliczeniowe dopuszczają wyjątek od obowiązku rozliczania w przypadku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mogą być uznane za zawarte w celach innych niż zabezpieczenie. W szczególności wartość progów rozliczeniowych powinna podlegać okresowym przeglądom i należy ją określać dla poszczególnych klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określone do celów progów

rozliczeniowych mogą różnić się od klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określonych do celów obowiązku rozliczania. Określając wartość progów rozliczeniowych, należy uwzględnić w należyтым stopniu potrzebę określenia jednolitego wskaźnika odzwierciedlającego znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i na klasy aktywów, do których są zaliczane instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Ponadto progi rozliczeniowe stosowane przez kontrahentów niefinansowych powinny być łatwe do wdrożenia.

- (22) Podczas określania wartości progowych rozliczania należy brać pod uwagę znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i na klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012. Należy jednak przyjąć, że te pozycje i ekspozycje netto są różne od ekspozycji netto dla wszystkich kontrahentów i dla wszystkich klas aktywów. Ponadto zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 te pozycje netto powinny być sumowane w celu określenia danych uwzględnianych do celów ustalenia progów rozliczania. Przy ustalaniu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania należy zatem uwzględnić łączną sumę brutto będącą wynikiem sumowania tych pozycji netto. Wartość referencyjna brutto będąca wynikiem tego sumowania powinna być stosowana jako wskaźnik referencyjny na potrzeby ustalania progów rozliczania.
- (23) Co więcej, struktura działalności kontrahentów niefinansowych w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zazwyczaj prowadzi do niskiego poziomu nettingu, ponieważ pozycje zajmowane na kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mają ten sam kierunek. W rezultacie różnica pomiędzy sumą pozycji i ekspozycji netto w rozbiciu na kontrahentów i na klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym byłaby bardzo zbliżona do wartości brutto kontraktów. W związku z powyższym oraz w celu uproszczenia regulacji, wartość brutto kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należy stosować jako dopuszczalny wskaźnik zastępczy środka, który jest brany pod uwagę podczas ustalania progów rozliczania.
- (24) Z uwagi na fakt, że kontrahenci niefinansowi, którzy nie przekraczają progów rozliczeniowych, nie mają obowiązku wyceniać swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym według wartości rynkowej, stosowanie tej wyceny na potrzeby ustalania progów rozliczeniowych nie byłoby celowe, ponieważ nakładałoby na kontrahentów niefinansowych duże obciążenie, nieproporcjonalne do ryzyka, któremu by w ten sposób zapobiegano. Stosowanie zamiast tego wartości referencyjnej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym umożliwiłoby proste podejście, które nie jest

obciążone ryzykiem związanym ze zdarzeniami zewnętrznymi w przypadku kontrahentów niefinansowych.

- (25) Przekroczenie jednej z wartości określonych dla klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinno powodować przekroczenie progów rozliczeniowych dla wszystkich klas, z uwagi na następujące fakty: ograniczające ryzyko kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są wyłączone z obliczeń progów rozliczania; konsekwencje przekroczenia progów rozliczania są związane nie tylko z obowiązkiem rozliczania, ale dotyczą także technik ograniczania ryzyka; podejście przyjęte w odniesieniu do odpowiednich obowiązków na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 mających zastosowanie do kontrahentów niefinansowych powinno być proste, ponieważ większość kontrahentów niefinansowych nie ma charakteru profesjonalnego.
- (26) W przypadku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie podlegają rozliczaniu, powinny mieć zastosowanie techniki ograniczania ryzyka takie jak potwierdzenie w odpowiednim czasie. Potwierdzenie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może dotyczyć umowy ramowej, umowy ramowej w zakresie zatwierdzania kontraktów lub innych warunków standardowych, lub większej liczby tych umów lub warunków. Potwierdzenie to może nastąpić w formie umowy zawieranej drogą elektroniczną lub dokumentu podpisanego przez obu kontrahentów.
- (27) Niezwykle ważne jest, aby kontrahenci potwierdzali warunki swoich transakcji jak najszybciej po zawarciu transakcji, zwłaszcza w przypadku gdy transakcja jest zawierana lub przetwarzana elektronicznie, w celu zapewnienia obustronnego porozumienia i pewności prawa w zakresie warunków transakcji. W szczególności kontrahenci zawierający niestandardowe lub złożone kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą potrzebować wdrożyć specjalne instrumenty w celu wywiązania się z obowiązku terminowego potwierdzania swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Terminowe potwierdzanie przewidywałoby również rozwój odpowiednich praktyk rynkowych w tym obszarze.
- (28) W celu dalszego ograniczenia ryzyka uzgadnianie portfela umożliwi każdemu kontrahentowi dokonanie kompleksowego przeglądu portfela transakcji z punktu widzenia jego kontrahenta, tak aby móc szybko zidentyfikować wszelkie nieporozumienia dotyczące najważniejszych warunków transakcji. Warunki te obejmują wycenę każdej transakcji i mogą również obejmować inne istotne informacje, takie jak datę wejścia w życie, wyznaczony termin zapadalności, ewentualne daty płatności lub rozrachunku, wartość referencyjną kontraktu i walutę transakcji, instrument bazowy, pozycję kontrahentów, porozumienie odnośnie do płatności w dni robocze i wszelkie odpowiednie stałe lub zmienne stopy oprocentowania kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

- (29) Z uwagi na różne profile ryzyka oraz aby uzgadnianie portfela stanowiło proporcjonalną technikę ograniczania ryzyka, częstotliwość uzgadniania i wielkość uwzględnianego portfela powinny być różne w zależności od charakteru kontrahentów. Bardziej rygorystyczne wymogi powinny mieć zastosowanie do kontrahentów, zarówno finansowych, jak i niefinansowych, którzy przekraczają próg rozliczenia, natomiast w przypadku kontrahentów niefinansowych, którzy nie przekroczą progu rozliczenia, uzgadnianie powinno być wymagane rzadziej, niezależnie od kategorii ich kontrahenta, który jednocześnie korzystałby z takiego rzadszego uzgadniania w odniesieniu do odpowiedniej części jego portfela.
- (30) Kompresja portfela może także stanowić skuteczne narzędzie ograniczania ryzyka, w zależności od czynników takich, jak wielkość portfela związanego z danym kontrahentem, zapadalność, cel i stopień standaryzacji kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kontrahenci finansowi i niefinansowi posiadający portfele nierozliczanych przez CCP kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które przekraczają poziom określony w niniejszym rozporządzeniu, powinni posiadać procedury mające na celu badanie możliwości dokonania kompresji portfela, która pozwoliłaby im zmniejszyć ich ryzyko kredytowe kontrahenta.
- (31) Celem procedury rozstrzygania sporów jest ograniczanie ryzyka wynikającego z kontraktów niepodlegających centralnemu rozliczaniu. Kontrahenci, którzy zawierają pomiędzy sobą transakcje na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, powinni uzgodnić wcześniej ramy rozstrzygania ewentualnych sporów. Ramy te powinny odwoływać się do mechanizmów rozstrzygania sporów takich jak arbitraż przez osobę trzecią czy mechanizm badania opinii uczestników rynku. Ich celem jest zapobieganie narastaniu nierozstrzygniętych sporów i narażaniu kontrahentów na dodatkowe ryzyko. Spory należy identyfikować, zarządzać nimi i odpowiednio je ujawniać.
- (32) W celu określenia warunków rynkowych, które uniemożliwiają wycenę według wartości rynkowej, konieczne jest zdefiniowanie nieaktywnych rynków. Może istnieć wiele powodów nieaktywności rynku, w tym brak regularnie przeprowadzanych transakcji na warunkach rynkowych, przy czym „zawarcie transakcji na warunkach rynkowych” należy rozumieć zgodnie z przepisami dotyczącymi rachunkowości.
- (33) Niniejsze rozporządzenie stosuje się do kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych przekraczających próg rozliczenia i opracowano je z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽¹⁾, które określają także wymogi do spełnienia w przypadku dokonywania wyceny w oparciu o model.
- (34) Chociaż koncepcja modelu stosowanego do wyceny w oparciu o model może zostać opracowana wewnętrznie lub zewnętrznie, to w celu zapewnienia wymaganego stopnia odpowiedzialności za ten model wymagane jest jego zatwierdzenie przez radę dyrektorów lub komisję delegowaną rady dyrektorów.
- (35) W przypadku gdy kontrahenci mogą stosować wyłączenie wewnątrzgrupowe po wystosowaniu powiadomienia do właściwych organów, ale przed upływem terminu, w którym właściwe organy mogą zgłosić swój sprzeciw, ważne jest zapewnienie, aby właściwe organy otrzymywały we właściwym terminie odpowiednie i wystarczające informacje umożliwiające im ocenę, czy powinny sprzeciwić się zastosowaniu wyłączenia.
- (36) Przewidywane wielkości, wolumeny i częstotliwości wewnątrzgrupowych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą zostać określone na podstawie historycznych transakcji wewnątrzgrupowych kontrahentów oraz przewidywanego modelu i działalności planowanej w przyszłości.
- (37) Jeżeli kontrahenci stosują wyłączenie wewnątrzgrupowe, powinni podawać do wiadomości publicznej informacje zapewniające przejrzystość wobec uczestników rynku i potencjalnych wierzycieli. Ma to szczególne znaczenie na potrzeby oceny ryzyka przez potencjalnych wierzycieli kontrahentów. Celem ujawniania informacji jest zapobieganie powstawaniu błędnego przekonania, że kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegają centralnemu rozliczaniu lub że stosowane są wobec nich techniki ograniczania ryzyka, gdy w rzeczywistości nie ma to miejsca.
- (38) Ramy czasowe, w których ma zostać wdrożony wymóg potwierdzania w odpowiednim czasie, wymagają działań dostosowawczych, w tym zmian praktyk rynkowych i systemów informatycznych. Z uwagi na fakt, że wymagane tempo dostosowań mających na celu przestrzeganie przepisów może być różne w zależności od kategorii kontrahentów i od klasy aktywów, do której są zaliczane instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, określenie terminów stopniowego wdrażania, które uwzględniłyby te różnice, umożliwiłoby optymalizację ram czasowych potwierdzeń dla tych kontrahentów i produktów, które mogą osiągnąć gotowość szybciej.
- (39) Standardy określone w odniesieniu do uzgadniania i kompresji portfeli czy też rozstrzygania sporów wymagałyby od kontrahentów ustanowienia procedur, polityk, procesów oraz zmian dokumentów, które zajmą pewien czas. Wejście w życie powiązanych wymogów powinno zostać opóźnione, aby dać kontrahentom czas na podjęcie działań koniecznych do zastosowania się do przepisów.
- (40) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów wartościowych.

(1) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- (41) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾ EUNGiPW przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował związane z nimi potencjalne koszty i korzyści oraz zwrócił się o ich zaopiniowanie do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych utworzonej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

INFORMACJE OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „klient pośredni” oznacza klienta będącego klientem członka rozliczającego;
- „pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe” oznacza ogół stosunków umownych pomiędzy kontrahentem centralnym (CCP), członkiem rozliczającym, klientem członka rozliczającego i klientem pośrednim, które umożliwiają klientowi członka rozliczającego świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz klienta pośredniego;
- „potwierdzenie” oznacza dokumentację zgody kontrahentów na wszystkie warunki kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

ROZDZIAŁ II

POŚREDNIE UZGODNIENIA ROZLICZENIOWE

(art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 2

Struktura pośrednich uzgodnień rozliczeniowych

1. Jeżeli członek rozliczający jest gotowy umożliwiać pośrednie rozliczanie, każdy klient tego członka rozliczającego może świadczyć pośrednie usługi rozliczeniowe na rzecz swojego własnego klienta lub większej ich liczby, pod warunkiem że dany klient członka rozliczającego jest instytucją kredytową lub przedsiębiorstwem inwestycyjnym, które posiadają zezwolenie, lub też równoważną instytucją kredytową lub równoważnym przedsiębiorstwem inwestycyjnym z państwa trzeciego.

2. Warunki umowne pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego są uzgadniane pomiędzy klientem członka rozliczającego a klientem pośrednim po zasięgnięciu opinii członka rozliczającego na temat kwestii, które mogą mieć wpływ na operacje członka rozliczającego. Warunki te obejmują spoczywające na kliencie obowiązki umowne dotyczące honorowania wszystkich zobowiązań klienta pośredniego wobec członka rozliczającego. Obowiązki te dotyczą wyłącznie transakcji zawieranych w ramach pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego, których zakres jest wyraźnie dokumentowany w uzgodnionych umowach.

Artykuł 3

Obowiązki CCP

1. Pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe nie podlegają tym normom prowadzenia działalności CCP, które uniemożliwiają ich zawarcie na rozsądnych warunkach komercyjnych. Na żądanie członka rozliczającego CCP prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które umożliwiają każdemu klientowi odróżnienie na rachunkach prowadzonych przez CCP własnych aktywów i pozycji tego klienta od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich.

2. CCP identyfikuje i monitoruje wszelkie istotne ryzyka wynikające z pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, które mogą mieć wpływ na odporność CCP, oraz zarządzają tymi ryzykami.

Artykuł 4

Obowiązki członków rozliczających

1. Członek rozliczający występujący z ofertą umożliwiania pośrednich usług rozliczeniowych musi proponować rozsądne warunki komercyjne. Bez uszczerbku dla poufności porozumień umownych z poszczególnymi klientami, członek rozliczający podaje do publicznej wiadomości warunki ogólne, na których jest gotowy umożliwiać pośrednie usługi rozliczeniowe. Warunki te mogą obejmować minimalne wymogi operacyjne obowiązujące klientów świadczących pośrednie usługi rozliczeniowe.

2. Umożliwiając pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe, członek rozliczający wdraża jeden z następujących mechanizmów wyodrębniania zgodnie z instrukcjami klienta:

a) prowadzenie oddzielnych ewidencji i rachunków, które umożliwiają każdemu klientowi odróżnienie na rachunkach prowadzonych u członka rozliczającego własnych aktywów i pozycji tego klienta od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich;

b) prowadzenie oddzielnych ewidencji i rachunków, które umożliwiają każdemu klientowi odróżnienie na rachunkach prowadzonych u członka rozliczającego aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek klienta pośredniego od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek innych klientów pośrednich.

3. Wymóg dotyczący odróżnienia aktywów i pozycji utrzymywanych u członka rozliczającego jest uznawany za spełniony, jeżeli wypełnione są warunki określone w art. 39 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

4. Członek rozliczający ustanawia solidne procedury zarządzania przypadkiem niewykonania zobowiązania przez klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe. Procedury te obejmują rzetelny mechanizm przenoszenia pozycji i aktywów do alternatywnego klienta lub członka rozliczającego, pod warunkiem uzyskania zgody zainteresowanych klientów pośrednich. Klient lub członek rozliczający nie ma obowiązku przyjęcia tych pozycji, chyba że zawarł wcześniej porozumienie umowne, które go do tego zobowiązuje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

5. Członek rozliczający zapewnia także, aby jego procedury umożliwiały upłynnienie aktywów i pozycji klientów pośrednich oraz wypłatę przez członka rozliczającego wszystkich środków pieniężnych należnych klientom pośrednim w krótkim czasie po niewykonaniu zobowiązania przez klienta.

6. Członek rozliczający identyfikuje i monitoruje wszelkie ryzyka wynikające z umożliwiania pośrednich porozumień rozliczeniowych, w tym ryzyko związane z wykorzystaniem informacji przekazywanych przez klientów na mocy art. 4 ust. 3, oraz zarządza tymi ryzykami. Członek rozliczający ustanawia solidne procedury wewnętrzne w celu uniemożliwienia wykorzystania tych informacji do celów handlowych.

Artykuł 5

Obowiązki klientów

1. Klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które umożliwiają mu odróżnienie własnych aktywów i pozycji od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich. Oferuje on klientom pośrednim wybór między alternatywnymi metodami wyodrębnienia rachunków określonymi w art. 4 ust. 2 oraz zapewnia, aby klienci pośredni byli w pełni poinformowani o ryzykach związanych z każdą metodą wyodrębnienia. Informacje przekazywane przez klienta klientom pośrednim obejmują szczegółowe ustalenia dotyczące przeniesienia pozycji i rachunków do klienta alternatywnego.

2. Klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe zwraca się do członka rozliczającego z wnioskiem o otwarcie wyodrębnionego rachunku w CCP. Rachunek ten służy wyłącznie do celów przechowywania aktywów i pozycji jego klientów pośrednich.

3. Klient przekazuje członkowi rozliczającemu wystarczającą ilość informacji, aby ten był w stanie identyfikować i monitorować wszelkie ryzyka wynikające z umożliwiania pośrednich uzgodnień rozliczeniowych oraz zarządzać tymi ryzykami. W przypadku niewykonania zobowiązania przez klienta wszelkie będące w posiadaniu klienta informacje dotyczące jego klientów pośrednich są niezwłocznie udostępniane członkowi rozliczającemu.

ROZDZIAŁ III

POWIADOMIENIE EUNGIPW DO CELÓW OBOWIĄZKU ROZLICZANIA

(art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 6

Szczegółowe informacje, które powinny być zawarte w powiadomieniu

1. Powiadomienie do celów obowiązku rozliczania zawiera następujące informacje:

- oznaczenie klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- oznaczenie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obrębie klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

c) inne informacje, które powinny być zawarte w rejestrze publicznym zgodnie z art. 8;

d) wszelkie dodatkowe cechy charakterystyczne konieczne do odróżnienia kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które należą do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem, od kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które do tej klasy nie należą;

e) dowody potwierdzające stopień standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych mających zastosowanie do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

f) dane dotyczące wolumenu danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

g) dane dotyczące płynności danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

h) dowody potwierdzające dostępność dla uczestników rynku rzetelnych, wiarygodnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach kontraktów należących do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

i) dowody potwierdzające wpływ obowiązku rozliczania na dostępność informacji o cenach dla uczestników rynku.

2. Do celów ustalenia daty lub dat, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w tym ewentualnego stopniowego wdrażania tego obowiązku, oraz kategorii kontrahentów, do których obowiązek rozliczania ma zastosowanie, powiadomienie do celów obowiązku rozliczania zawiera:

a) dane istotne dla oszacowania przewidywanego wolumenu danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłaby ona podlegać obowiązkowi rozliczania;

b) dowody potwierdzające zdolność danego CCP do obsługi przewidywanego wolumenu danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłaby ona podlegać obowiązkowi rozliczania, oraz do zarządzania ryzykiem wynikającym z rozliczania danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym za pośrednictwem uzgodnień rozliczeniowych z klientami lub klientami pośrednimi;

c) rodzaj i liczbę kontrahentów, którzy są i prawdopodobnie pozostaną aktywni na rynku danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłaby ona podlegać obowiązkowi rozliczania;

- d) opis poszczególnych zadań, które muszą zostać wykonane, aby można było rozpocząć rozliczanie poprzez CCP, oraz określenie czasu wymaganego do wykonania każdego zadania;
- e) informacje dotyczące zdolności do zarządzania ryzykiem oraz zdolności prawnej i operacyjnej grupy kontrahentów, którzy są aktywni na rynku danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli zaczęłyby ona podlegać obowiązkowi rozliczania.

3. Dane dotyczące wolumenu i płynności zawierają – w odniesieniu do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz w odniesieniu do każdego kontraktu pochodnego należącego do tej klasy – istotne informacje rynkowe, w tym dane historyczne, dane aktualne oraz wszelkie przewidywane zmiany, do których może dojść, jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zacznie podlegać obowiązkowi rozliczania, w tym:

- a) liczbę transakcji;
- b) łączny wolumen;
- c) pozycje otwarte ogółem;
- d) liczbę otwartych kontraktów z danej klasy, w tym średnią liczbę zleceń i zapytań o kwotowanie;
- e) szerokość spreadu;
- f) miary płynności w skrajnych warunkach rynkowych;
- g) miary płynności na potrzeby realizacji procedur na wypadek niewykonania zobowiązania;

4. Informacje dotyczące stopnia standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych mających zastosowanie do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w ust. 1 lit. e), obejmują – w odniesieniu do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz w odniesieniu do każdego kontraktu pochodnego należącego do tej klasy – dane dotyczące dziennego kursu odniesienia oraz liczbę dni w roku, w których obowiązuje kurs odniesienia, który uznaje za miarodajny w skali co najmniej dwunastu ostatnich miesięcy.

ROZDZIAŁ IV

KRYTERIA SŁUŻĄCE DO OKREŚLANIA OBOWIĄZKU ROZLICZANIA W ODNIESIENIU DO KLAS KONTRAKTÓW POCHODNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM OBROTU POZA RYNKIEM REGULOWANYM

(art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 7

Kryteria oceniane przez EUNGiPW

1. W odniesieniu do stopnia standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych mających zastosowanie do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu

poza rynkiem regulowanym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) bierze pod uwagę, czy:

- a) warunki umowne dotyczące odpowiedniej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym obejmują wspólną dokumentację prawną, w tym umowy ramowe o wzajemnej kompensacie zobowiązań, definicje, standardowe warunki i potwierdzenia, które zawierają specyfikacje kontraktu zwykle stosowane przez kontrahentów;
- b) czy procesy operacyjne dotyczące danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegają automatycznemu przetwarzaniu w zakresie rozliczania i rozrachunku kontraktów oraz procesom związanym z cyklem życia kontraktu, które są zarządzane w jednolity sposób, zgodnie z harmonogramem powszechnie przyjętym wśród kontrahentów.

2. W odniesieniu do wolumenu i płynności danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym EUNGiPW bierze pod uwagę:

- a) czy depozyty zabezpieczające lub wymogi finansowe CCP będą proporcjonalne do ryzyka, które ma ograniczyć wprowadzenie obowiązku rozliczania;
- b) czy wielkość i głębokość rynku produktu są stabilne w dłuższym horyzoncie czasowym;
- c) prawdopodobieństwo utrzymania dostatecznego zróżnicowania rynku w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego;
- d) liczbę i wartość transakcji.

3. W odniesieniu do dostępności rzetelnych, wiarygodnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach w danej klasie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym EUNGiPW bierze pod uwagę, czy informacje potrzebne do prawidłowej wyceny kontraktów należących do danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są łatwo dostępne uczestnikom rynku na normalnych zasadach handlowych i czy pozostaną one łatwo dostępne, jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zacznie podlegać obowiązkowi rozliczania.

ROZDZIAŁ V

REJESTR PUBLICZNY

(art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 8

Szczegółowe informacje, które powinny być zawarte w rejestrze EUNGiPW

1. W odniesieniu do każdej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, która podlega obowiązkowi rozliczania, rejestr publiczny EUNGiPW zawiera:

- a) klasę aktywów, do której zaliczają się kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

- b) typ kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które należą do danej klasy;
- c) aktywa bazowe kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem należących do danej klasy;
- d) w przypadku aktywów bazowych będących instrumentami finansowymi – wskazanie, czy instrument bazowy stanowi pojedynczy instrument finansowy, emitent czy też indeks lub portfel;
- e) w przypadku innych aktywów bazowych – wskazanie kategorii aktywów bazowych;
- f) walutę referencyjną i rozrachunkową kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- g) zakres terminów zapadalności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- h) warunki rozrachunku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- i) zakres częstotliwości płatności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do danej klasy;
- j) identyfikator produktu dla odpowiedniej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- k) wszelkie cechy charakterystyczne konieczne do odróżnienia pojedynczych kontraktów w obrębie odpowiedniej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
2. W odniesieniu do CCP, które posiadają zezwolenie lub są uznane do celu obowiązku rozliczania, rejestr publiczny EUNGIPW zawiera dla każdego CCP:
- a) kod identyfikacyjny zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1247/2012 ⁽¹⁾;
- b) pełną nazwę;
- c) państwo siedziby;
- d) właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
3. W odniesieniu do dat, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w tym również w odniesieniu do ewentualnego stopniowego wdrażania, rejestr publiczny EUNGIPW zawiera:
- a) wskazanie kategorii kontrahentów, do których ma zastosowanie każdy okres stopniowego wdrażania;
- b) każdy inny warunek wymagany zgodnie z technicznymi standardami regulacyjnymi przyjętymi na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, który musi zostać spełniony, aby miał zastosowanie okres stopniowego wdrażania.
4. Rejestr publiczny EUNGIPW zawiera odesłanie do regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, zgodnie z którymi został ustanowiony każdy poszczególny obowiązek rozliczania.
5. W odniesieniu do CCP, który został zgłoszony EUNGIPW przez właściwy organ, rejestr publiczny EUNGIPW zawiera przynajmniej:
- a) oznaczenie CCP;
- b) klasę aktywów, do której zaliczają się zgłaszane kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) typ kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- d) datę zgłoszenia;
- e) oznaczenie właściwego organu dokonującego zgłoszenia.

ROZDZIAŁ VI

FRAGMENTACJA PŁYNNOŚCI

(art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 9

Określenie pojęcia fragmentacji płynności

1. Uznaje się, że fragmentacja płynności występuje, gdy uczestnicy systemu obrotu nie są w stanie zawrzeć w tym systemie transakcji z innym kontrahentem lub z innymi kontrahentami z powodu braku porozumień rozliczeniowych, do których mieliby dostęp wszyscy uczestnicy.
2. Dostęp CCP do systemu obrotu, który jest już obsługiwany przez innego CCP, nie jest uznawany za źródło fragmentacji płynności w ramach systemu obrotu, jeżeli – bez konieczności nakładania na członków rozliczeniowych CCP, który świadczy już usługi rozliczeniowe, obowiązku zostania członkiem rozliczeniowym CCP występującego z wnioskiem o dostęp – wszyscy uczestnicy systemu obrotu mogą dokonywać rozliczeń, bezpośrednio lub pośrednio, w jeden z następujących sposobów:
- a) poprzez co najmniej jednego wspólnego CCP;
- b) za pomocą uzgodnień rozliczeniowych zawartych pomiędzy CCP.
3. Uzgodnienia mające na celu spełnienie warunków określonych w ust. 2 lit. a) lub b) muszą zostać zawarte zanim CCP występujący z wnioskiem o dostęp zacznie świadczyć usługi rozliczeniowe na rzecz odpowiedniego systemu obrotu.
4. Dostęp do wspólnego CCP, o którym mowa w ust. 2 lit. a), może zostać ustanowiony za pośrednictwem co najmniej dwóch członków rozliczających lub co najmniej dwóch klientów, lub w drodze pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 20.

5. Uzgodnienia rozliczeniowe, o których mowa w ust. 2 lit. b), mogą przewidywać przeniesienie transakcji zawartych przez takich uczestników rynku do członków rozliczeniowych innych CCP. Dostęp CCP do systemu obrotu nie powinien wprawdzie wymagać interoperacyjności, ale porozumienie w sprawie interoperacyjności uzgodnione przez odpowiednich CCP i zatwierdzone przez odpowiednie właściwe organy może służyć do celów spełnienia wymogu dotyczącego dostępu do wspólnych uzgodnień rozliczeniowych.

ROZDZIAŁ VII

KONTRAHENCI NIEFINANSOWI

Artykuł 10

(art. 10 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny sposób ograniczają ryzyko

1. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przyczynia się w sposób obiektywnie mierzalny do zmniejszenia ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami prowadzoną przez kontrahenta niefinansowego lub jego grupę, jeżeli spełnia – samodzielnie lub w połączeniu z innymi kontraktami pochodnymi, bezpośrednio lub poprzez ściśle skorelowane instrumenty – jedno z następujących kryteriów:

- a) pokrywa ryzyka wynikające z potencjalnej zmiany wartości aktywów, usług, nakładów, produktów, towarów lub zobowiązań, które kontrahent niefinansowy lub jego grupa posiada, produkuje, wytwarza, przetwarza, świadczy, nabywa, którymi handluje, które wynajmuje, dzierżawi lub leasinguje, sprzedaje lub zaciąga, lub też w sposób uzasadniony przewiduje ich posiadanie, produkowanie, wytwarzanie, przetwarzanie, świadczenie, nabywanie, handlowanie nimi, ich wynajmowanie, dzierżawienie lub leasing, sprzedaż lub zaciąganie w toku normalnej działalności;
- b) pokrywa ryzyka związane z potencjalnym pośrednim wpływem wahań stóp procentowych, wskaźników inflacji, kursów walutowych lub ryzyka kredytowego na wartość aktywów, usług, nakładów, produktów, towarów lub zobowiązań, o których mowa w lit. a);
- c) kwalifikuje się jako umowa zabezpieczenia zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 11

(art. 10 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania

Wartości progowe rozliczania do celów obowiązku rozliczania wynoszą:

- a) 1 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku kredytowych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

- b) 1 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku akcyjnych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) 3 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku instrumentów pochodnych stopy procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- d) 3 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku walutowych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- e) 3 mld EUR wartości referencyjnej brutto w przypadku towarowych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i innych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym niewymienionych w lit. a)–d).

ROZDZIAŁ VIII

TECHNIKI OGRANICZANIA RYZYKA KONTRAKTÓW POCHODNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM OBROTU POZA RYNKIEM REGULOWANYM NIEROZLICZANYCH PRZEZ CCP

Artykuł 12

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Potwierdzenie w odpowiednim czasie

1. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarty pomiędzy kontrahentami finansowymi lub kontrahentami niefinansowymi, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, który nie jest rozliczany przez CCP, musi zostać potwierdzony, w miarę możliwości drogą elektroniczną, w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej:

- a) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych do dnia 28 lutego 2014 r. włącznie – do końca drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- b) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych po dniu 28 lutego 2014 r. – do końca pierwszego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych do dnia 31 sierpnia 2013 r. włącznie – do końca trzeciego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;
- d) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2013 r. i do dnia 31 sierpnia 2014 r. włącznie – do końca drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

e) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2014 r. – do końca pierwszego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego.

2. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawarty z kontrahentem niefinansowym innym niż określony w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, musi zostać potwierdzony w możliwie najkrótszym terminie, w miarę możliwości drogą elektroniczną, a najpóźniej:

a) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych do dnia 31 sierpnia 2013 r. włącznie – do końca piątego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

b) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych po dniu 31 sierpnia 2013 r. i do dnia 31 sierpnia 2014 r. włącznie – do końca trzeciego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

c) w przypadku swapów ryzyka kredytowego i swapów stóp procentowych zawartych po dniu 31 sierpnia 2014 r. – do końca drugiego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

d) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych do dnia 31 sierpnia 2013 r. włącznie – do końca siódmego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;

e) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2013 r. i do dnia 31 sierpnia 2014 r. włącznie – do końca czwartego dnia roboczego po dniu zawarcia kontraktu pochodnego;

f) w przypadku swapów akcyjnych, walutowych, towarowych i wszelkich innych kontraktów pochodnych niewymienionych w lit. a), zawartych po dniu 31 sierpnia 2014 r. – do końca drugiego dnia roboczego po dniu ich zawarcia.

3. W przypadku gdy transakcja, o której mowa w ust. 1 lub 2, zostaje zawarta po godz. 16.00 czasu lokalnego lub z kontrahentem znajdującym się w innej strefie czasowej, co uniemożliwia dokonanie potwierdzenia w wyznaczonym terminie, potwierdzenia dokonuje się w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej w ciągu jednego dnia roboczego po terminie określonym, odpowiednio, w ust. 1 lub 2.

4. Kontrahenci finansowi posiadają niezbędną procedurę dotyczącą comiesięcznego zgłaszania właściwemu organowi

wyznaczonemu zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ liczby niepotwierdzonych transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w ust. 1 i 2, które pozostają niepotwierdzone przez okres dłuższy niż pięć dni roboczych.

Artykuł 13

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Uzgadnianie portfeli

1. Finansowi i niefinansowi kontrahenci będący stronami kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym dochodzą z każdym ze swoich kontrahentów, do porozumienia, w formie pisemnej lub za pomocą równoważnych środków elektronicznych, w sprawie uzgodnień dotyczących uzgadniania portfeli. Porozumienie takie należy osiągnąć przed zawarciem kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

2. Uzgadnianie portfeli jest przeprowadzane pomiędzy stronami kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub przez wykwalifikowaną osobę trzecią, która została należycie upoważniona do wykonywania tego zadania przez kontrahenta. Uzgadnianie portfeli obejmuje najważniejsze warunki transakcji, które identyfikują każdy poszczególny kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, i obejmuje co najmniej wycenę przypisaną każdemu kontraktowi zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

3. W celu wczesnego zidentyfikowania wszelkich rozbieżności dotyczących istotnych warunków kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym jego wyceny, uzgodnienia portfeli dokonuje się:

a) w przypadku kontrahenta finansowego lub kontrahenta niefinansowego, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012:

(i) każdego dnia roboczego, w którym kontrahenci posiadają co najmniej 500 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

(ii) raz na tydzień, gdy w dowolnym momencie w ciągu tego tygodnia kontrahenci posiadali od 51 do 499 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

(iii) raz na kwartał, gdy w dowolnym momencie w ciągu tego kwartału kontrahenci posiadali nie więcej niż 50 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

b) w przypadku kontrahenta niefinansowego innego niż określony w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012:

(i) raz na kwartał, gdy w dowolnym momencie w ciągu tego kwartału kontrahenci posiadali ponad 100 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

(ii) raz na rok, gdy kontrahenci posiadają nie więcej niż 100 obowiązujących wzajemnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Artykuł 14

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Kompresja portfela

Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi posiadający co najmniej 500 obowiązujących, zawartych z innymi kontrahentem kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane centralnie, posiadają procedury dotyczące sprawdzania regularnie, a co najmniej dwa razy w roku, możliwości dokonania kompresji portfela w celu zmniejszenia ich ryzyka kredytowego kontrahenta i procedury dotyczące przeprowadzania takiej kompresji portfela.

Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi muszą być w stanie przedstawić odpowiedniemu właściwemu organowi racjonalnego wyjaśnienia swojej oceny, zgodnie z którą nie należy przeprowadzać kompresji portfela.

Artykuł 15

(art. 11 ust. 14 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Rozstrzygnięcie sporów

1. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, którzy zawierają pomiędzy sobą kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, uzgadniają wcześniej szczegółowe procedury i procesy dotyczące:

a) identyfikowania, rejestrowania i monitorowania sporów dotyczących uznania lub wyceny kontraktu oraz wymiany zabezpieczeń pomiędzy kontrahentami. Procedury te przewidują co najmniej rejestrowanie czasu, przez jaki spór pozostaje nierozstrzygnięty, kontrahenta będącego stroną sporu i spornej kwoty;

b) szybkiego rozstrzygnięcia sporów i specjalnej ścieżki postępowania w przypadku sporów, które nie zostaną rozstrzygnięte w ciągu pięciu dni roboczych.

2. Kontrahenci finansowi zgłaszają właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE wszelkie spory pomiędzy kontrahentami dotyczące kontraktu

pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jego wyceny lub wymiany zabezpieczenia, których kwota lub wartość przewyższa 15 mln EUR i które pozostają nierozstrzygnięte przez co najmniej 15 dni roboczych.

Artykuł 16

(art. 11 ust. 14 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Warunki rynkowe uniemożliwiające dokonanie wyceny rynkowej

1. Wystąpienie jednej z poniższych sytuacji uznaje się za warunki rynkowe uniemożliwiające dokonanie wyceny rynkowej kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym:

a) rynek jest nieaktywny;

b) zakres racjonalnych wartości godziwych jest duży i niemożliwa jest racjonalna ocena prawdopodobieństwa poszczególnych szacunków.

2. Rynek danego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest uznawany za nieaktywny, jeżeli kwotowane ceny nie są łatwo i regularnie dostępne, a dostępne ceny nie są reprezentatywne dla faktycznych i regularnie przeprowadzanych transakcji na warunkach rynkowych.

Artykuł 17

(art. 11 ust. 14 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Kryteria stosowania wyceny w oparciu o model

Na potrzeby wyceny w oparciu o model kontrahenci finansowi i niefinansowi posiadają model, który:

a) uwzględnia wszystkie czynniki, które byłyby brane pod uwagę przez kontrahentów przy wyznaczaniu ceny, w tym jak najwięcej informacji dotyczących wyceny według wartości rynkowej;

b) jest zgodny z przyjętymi ekonomicznymi metodami wyceny instrumentów finansowych;

c) jest kalibrowany i sprawdzany za pomocą testów, które wykorzystują ceny z obserwacji bieżących transakcji rynkowych na takich samych instrumentach finansowych lub inne dostępne zaobserwowane dane rynkowe;

d) podlega niezależnym procesom walidacji i monitorowania przez jednostkę organizacyjną inną niż jednostka ponosząca ryzyko;

e) jest należycie udokumentowany i podlega zatwierdzeniu przez radę dyrektorów tak często, jak jest to konieczne – po każdej istotnej zmianie, a co najmniej raz w roku. Zadanie zatwierdzania modelu może zostać przekazane komitetowi.

Artykuł 18

(art. 11 ust. 14 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Szczegółowe informacje zawierane w powiadomieniu dotyczącym transakcji wewnątrzgrupowej kierowanym do właściwego organu

1. Kierowane do właściwego organu wnioski lub powiadomienia zawierające szczegółowe informacje na temat transakcji wewnątrzgrupowej są sporządzane na piśmie i zawierają:

- a) prawne strony transakcji, w tym ich identyfikatory zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1247/2012;
- b) relację pomiędzy stronami w ramach grupy;
- c) szczegółowe informacje na temat dodatkowych relacji pomiędzy stronami w ramach grupy;
- d) kategorię transakcji wewnątrzgrupowej zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- e) szczegółowe informacje na temat transakcji, o których wyłączenie ubiega się kontrahent, w tym:
 - (i) klasa aktywów, do której zaliczają się kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
 - (ii) typ kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
 - (iii) typ aktywów bazowych;
 - (iv) waluta referencyjna i waluta rozrachunku;
 - (v) skala okresów zapadalności kontraktu;
 - (vi) typ rozrachunku;
 - (vii) szacunki dotyczące rocznych wielkości, wolumenu i częstotliwości kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

2. W ramach swojego wniosku lub powiadomienia kierowanego do odpowiedniego właściwego organu kontrahent przedstawia także dodatkowe informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 11 ust. 6–10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Dodatkowe dokumenty obejmują kopie udokumentowanych procedur zarządzania ryzykiem, informacje o historycznych transakcjach, kopie odpowiednich umów pomiędzy stronami i mogą obejmować opinię prawną, jeżeli zażąda jej właściwy organ.

Artykuł 19

(art. 11 ust. 14 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Szczegółowe informacje zawierane w kierowanym do EUNGiPW powiadomieniu o transakcji wewnątrzgrupowej

1. Właściwy organ przekazuje EUNGiPW na piśmie szczegółowe informacje na temat transakcji wewnątrzgrupowej:

- a) w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia – w przypadku powiadomienia wystosowanego na podstawie art. 11 ust. 7 lub art. 11 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - b) w terminie jednego miesiąca od przedłożenia kontrahentowi decyzji – w przypadku decyzji właściwego organu wydanej na podstawie art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 8 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
2. Kierowane do EUNGiPW powiadomienie zawiera:
- a) informacje wymienione w art. 18;
 - b) informację o istnieniu pozytywnej lub odmownej decyzji;
 - c) w przypadku decyzji pozytywnej:
 - (i) uzasadnienie, dlaczego uznaje się za spełnione warunki określone, odpowiednio, w art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 7, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 9 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - (ii) informację, czy zwolnienie ma charakter pełny czy też częściowy – w przypadku powiadomienia związanego z przepisami art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 8 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - d) w przypadku decyzji odmownej:
 - (i) wskazanie warunków określonych, odpowiednio, w art. 11 ust. 6, art. 11 ust. 7, art. 11 ust. 8, art. 11 ust. 9 lub art. 11 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które nie zostały spełnione;
 - (ii) uzasadnienie, dlaczego warunki te uznaje się za niespełnione.

Artykuł 20

(art. 11 ust. 14 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Informacje na temat zwolnienia wewnątrzgrupowego, które należy podawać do wiadomości publicznej

Podawane do wiadomości publicznej informacje na temat zwolnienia wewnątrzgrupowego obejmują:

- a) strony transakcji z prawnego punktu widzenia, w tym ich identyfikatory zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1247/2012;
- b) relację pomiędzy kontrahentami;
- c) informację, czy zwolnienie ma charakter pełny czy też częściowy;
- d) łączną nominalną kwotę kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, do których ma zastosowanie zwolnienie wewnątrzgrupowe.

Artykuł 21

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 13, 14 i 15 stosuje się od dnia przypadającego sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 150/2013

z dnia 19 grudnia 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 56 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić przepisy określające informacje, które mają zostać przedłożone Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) we wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji.
- (2) Wszystkie osoby składające wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji powinny dostarczyć informacje na temat struktury ich kontroli wewnętrznych i niezależności ich organów zarządzających, tak by umożliwić EUNGiPW ocenę, czy struktura ładu korporacyjnego repozytorium transakcji zapewnia jego niezależność oraz czy struktura ta i zasady podległości służbowej w obrębie repozytorium są odpowiednie.
- (3) EUNGiPW, który został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽³⁾, zgodnie z tytułem VI rozporządzenia (UE) nr 648/2012 jest odpowiedzialny za rejestrację repozytoriów transakcji i nadzór nad nimi. Aby umożliwić EUNGiPW ocenę reputacji, doświadczenia i kwalifikacji kierownictwa wyższego szczebla przyszłego repozytorium transakcji, repozytorium transakcji składające wniosek o rejestrację powinno przedstawić odpowiednie informacje celem przeprowadzenia takiej oceny.
- (4) Repozytorium transakcji składające wniosek o rejestrację powinno przedstawić EUNGiPW informacje świadczące o posiadaniu środków finansowych koniecznych do bieżącego wykonywania jego funkcji, a także odpowiednich uzgodnień w zakresie zapewnienia ciągłości działania.
- (5) Jeżeli repozytorium transakcji działa za pośrednictwem oddziałów, które nie są odrębnymi osobami prawnymi, należy przedstawić odrębne informacje na temat tych oddziałów, tak by umożliwić EUNGiPW wyraźne określenie pozycji oddziałów w strukturze organizacyjnej repozytorium transakcji, przeprowadzenie oceny, czy kierownictwo wyższego szczebla oddziałów posiada

odpowiednie kwalifikacje do wykonywania obowiązków oraz odpowiednią reputację, a także stwierdzenie, czy mechanizmy kontroli, funkcji przestrzegania przepisów i inne funkcje są solidne i wystarczające, by właściwie określić i ocenić rodzaje ryzyka związanego z działalnością oddziałów.

- (6) Istotne jest, by wnioskodawca przedstawił EUNGiPW informacje na temat usług dodatkowych lub innych linii biznesowych oferowanych przez repozytorium transakcji obok działalności podstawowej polegającej na sprawozdawczości na temat instrumentów pochodnych, w szczególności w odniesieniu do jego głównej działalności podstawowej polegającej na sprawozdawczości do celów regulacyjnych.
- (7) Aby EUNGiPW mógł ocenić ciągłość działania i właściwe funkcjonowanie systemów technicznych repozytorium transakcji składającego wniosek o rejestrację, dany wnioskodawca powinien przedstawić EUNGiPW opis odpowiednich systemów technicznych oraz sposobu zarządzania nimi. Wnioskodawca powinien również opisać wszelkie ustalenia dotyczące outsourcingu, które są istotne dla świadczonych przez niego usług.
- (8) Opłaty związane z usługami świadczonymi przez repozytorium transakcji stanowią ważną informację umożliwiającą uczestnikom rynku dokonanie świadomego wyboru, a zatem informacja na ich temat powinna znaleźć się we wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji.
- (9) Ponieważ uczestnicy rynku i organy regulacyjne opierają się na danych przechowywanych przez repozytorium transakcji, we wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji należy zapewnić wyraźne określenie rygorystycznych wymogów operacyjnych i dotyczących prowadzenia dokumentacji.
- (10) Włączenie do wniosku o rejestrację informacji na temat modeli zarządzania ryzykiem związanym z usługami świadczonymi przez repozytorium transakcji jest niezbędne, aby umożliwić uczestnikom rynku dokonanie świadomego wyboru.
- (11) W celu zapewnienia pełnego dostępu do repozytorium transakcji należy przyznać usługodawcom będącym osobami trzecimi niedyskryminacyjny dostęp do informacji przechowywanych przez repozytorium transakcji, pod warunkiem wyrażenia zgody przez podmiot dostarczający dane i stosownych kontrahentów. Repozytorium transakcji składające wniosek o rejestrację powinno zatem przedstawić EUNGiPW informacje na temat swojej polityki i swoich procedur dotyczących udostępniania danych.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

- (12) Aby EUNGIPW mógł skutecznie wykonywać swoje obowiązki w zakresie udzielania zezwoleń, powinien otrzymać wszystkie niezbędne informacje od repozytoriów transakcji, powiązanych z nimi osób trzecich oraz osób trzecich, którym repozytoria transakcji zleciły na zasadzie outsourcingu wykonywanie funkcji lub działań operacyjnych. Takie informacje są konieczne, by ocenić wnioski o rejestrację oraz załączone do niego dokumenty lub uzupełnić tę ocenę.
- (13) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNGIPW.
- (14) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EUNGIPW przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował związane z nim potencjalne koszty i korzyści oraz zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 wspomnianego rozporządzenia,
- f) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby (osób) odpowiedzialnej(-ych) za funkcję przestrzegania przepisów lub innych pracowników zaangażowanych w ocenę przestrzegania przepisów;
- g) plan działalności, w tym wskazanie miejsca prowadzenia głównych obszarów działalności gospodarczej;
- h) nazwy jednostek zależnych i, w stosownym przypadku, strukturę grupy;
- i) informację na temat usług innych niż funkcja repozytorium transakcji, które wnioskodawca zamierza świadczyć;
- j) wszelkie informacje na temat toczących się postępowań sądowych, administracyjnych, arbitrażowych lub innych postępowań służących rozstrzygnięciu sporów niezależnie od ich rodzaju, których stroną jest wnioskodawca, w szczególności w odniesieniu do spraw podatkowych i dotyczących niewypłacalności oraz spraw mogących się wiązać z wysokimi kosztami finansowymi lub znaczącym uszczerbkiem reputacji, a także wszelkie informacje na temat zakończonych postępowań, które wciąż mogą się wiązać z istotnymi kosztami dla repozytorium transakcji.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

REJESTRACJA

SEKCJA 1

Informacje ogólne

Artykuł 1

Identyfikacja, status prawny i klasa instrumentów pochodnych

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera nazwę wnioskodawcy oraz informację na temat działalności, którą zamierza on prowadzić i w związku z którą jest on zobowiązany do rejestracji jako repozytorium transakcji.

2. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera w szczególności następujące informacje:

- a) nazwę handlową wnioskodawcy oraz adres jego siedziby prawnej w Unii;
- b) ważny w dniu złożenia wniosku wyciąg z odpowiedniego rejestru handlowego lub sądowego bądź też inny udokumentowany dowód poświadczający miejsce uzyskania zdolności prawnej i zakres działalności gospodarczej wnioskodawcy;
- c) informacje na temat klas instrumentów pochodnych, których dotyczy wnioski o rejestrację;
- d) dokumenty dotyczące uzyskania zdolności prawnej i, w stosownym przypadku, inne dokumenty statutowe, z których wynika, że wnioskodawca będzie prowadził usługi repozytorium transakcji;
- e) protokół posiedzenia, podczas którego zarząd zatwierdził wniosek;

3. Na żądanie EUNGIPW podczas rozpatrywania wniosku o rejestrację wnioskodawcy przesyłają mu również dodatkowe informacje, w przypadku gdy takie informacje są konieczne do oceny zdolności wnioskodawców do spełniania wymogów określonych w art. 56–59 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz celem umożliwienia EUNGIPW właściwej interpretacji i analizy dokumentów, które mają zostać złożone lub zostały już złożone.

4. Jeżeli wnioskodawca uważa, że nie dotyczy go jakikolwiek wymóg niniejszego rozporządzenia, w swoim wniosku wyraźnie wskazuje on ten wymóg, a także przedstawia wyjaśnienie, dlaczego ten wymóg go nie obowiązuje.

Artykuł 2

Polityki i procedury

W przypadku gdy należy przedstawić informacje dotyczące polityk lub procedur, wnioskodawca dopilnowuje, by informacje dotyczące polityk lub procedur zawierały wszystkie pozycje lub by pozycje te zostały dołączone do tych informacji:

- a) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zatwierdzenie i utrzymanie polityk i procedur;
- b) opis sposobu zapewniania i monitorowania zgodności z politykami i procedurami oraz wskazanie osoby odpowiedzialnej za zgodność w tym zakresie;
- c) opis środków, które należy podjąć w przypadku naruszenia polityk i procedur;
- d) wskazanie procedury zgłaszania EUNGIPW każdego istotnego naruszenia polityk lub procedur, które może spowodować naruszenie wymogów pierwotnej rejestracji.

SEKCJA 2

Struktura własnościowa

Artykuł 3

Struktura własnościowa repozytorium transakcji

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera:
 - a) wykaz wszystkich osób lub jednostek, które bezpośrednio lub pośrednio posiadają co najmniej 5 % kapitału lub praw głosu w repozytorium transakcji składającym wniosek o rejestrację lub których udziały umożliwiają wywieranie znacznego wpływu na zarządzanie wnioskodawcą;
 - b) wykaz przedsiębiorstw, w których osoba, o której mowa w lit. a), posiada co najmniej 5 % kapitału lub praw głosu bądź wywiera znaczny wpływ na zarządzanie tymi przedsiębiorstwami.
2. Jeżeli wnioskodawca posiada jednostkę dominującą:
 - a) podaje adres jej siedziby prawnej;
 - b) podaje, czy jednostka dominująca posiada zezwolenie lub jest zarejestrowana i podlega nadzorowi, a jeżeli tak jest, wówczas podaje numer referencyjny i nazwę odpowiedzialnego organu nadzoru.

Artykuł 4

Schemat struktury własnościowej

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera schemat przedstawiający powiązania własnościowe między jednostką dominującą, jednostkami zależnymi i wszelkimi innymi powiązаныmi jednostkami lub oddziałami.
2. Przedsiębiorstwa przedstawione na schemacie, o którym mowa w ust. 1, są określone za pomocą ich pełnej nazwy, statusu prawnego oraz adresu siedziby prawnej.

SEKCJA 3

Struktura organizacyjna, ład korporacyjny oraz przestrzeganie przepisów

Artykuł 5

Schemat organizacyjny

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera schemat organizacyjny przedstawiający strukturę organizacyjną wnioskodawcy, w tym wszelkich usług dodatkowych.
2. Schemat ten obejmuje informacje o osobach sprawujących wszystkie ważne funkcje, w tym o członkach kierownictwa wyższego szczebla i osobach, które kierują działalnością każdego z oddziałów.

Artykuł 6

Ład korporacyjny

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera informacje dotyczące wewnętrznych polityk wnioskodawcy w zakresie ładu korporacyjnego oraz procedur i zakresów kompetencji mających zastosowanie do kierownictwa wyższego szczebla, w tym zarządu, jego członków niewykonawczych oraz, w przypadku ich ustanowienia, do komisji zarządu.
2. Informacje takie obejmują opis procedury wyboru, nominowania, oceny wyników i odwoływania członków kierownictwa wyższego szczebla i zarządu.
3. Jeżeli wnioskodawca stosuje uznany kodeks ładu korporacyjnego, wskazuje on ten kodeks we wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji i przedstawia wyjaśnienia, w jakich sytuacjach stosuje odstępstwa od tego kodeksu.

Artykuł 7

Kontrole wewnętrzne

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera przegląd kontroli wewnętrznych wnioskodawcy. Obejmuje to informacje na temat funkcji przestrzegania przepisów, funkcji przeglądu, oceny ryzyka, mechanizmów kontroli wewnętrznej i uzgodnień dotyczących funkcji audytu wewnętrznego.
2. Przegląd obejmuje informacje dotyczące następujących kwestii:
 - a) wprowadzone przez wnioskodawcę polityki i procedury kontroli wewnętrznej;
 - b) monitorowanie i ocena adekwatności i skuteczności systemów wnioskodawcy;
 - c) kontrola i zabezpieczenie wprowadzonych przez wnioskodawcę systemów przetwarzania informacji;
 - d) jednostki wewnętrzne odpowiedzialne za ocenę ustaleń.
3. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje w odniesieniu do funkcji audytu wewnętrznego wnioskodawcy:
 - a) wyjaśnienie sposobu opracowywania i stosowania jego metodyki audytu wewnętrznego, uwzględniając charakter i złożoność jego działalności, a także ryzyko z nią związane;
 - b) plan pracy na okres trzech lat od daty złożenia wniosku.

Artykuł 8

Przestrzeganie przepisów

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje w odniesieniu do polityk i procedur wnioskodawcy mających na celu zapewnienie przestrzegania przepisów rozporządzenia (UE) nr 648/2012:

- a) opis funkcji osób odpowiedzialnych za przestrzeganie przepisów i innych pracowników zaangażowanych w ocenę zgodności z przepisami, w tym opis sposobu zapewnienia niezależności funkcji przestrzegania przepisów od pozostałych obszarów działalności wnioskodawcy;
- b) opis wewnętrznych polityk i procedur służących zapewnieniu przestrzegania przez wnioskodawcę, w tym przez jego kadrę kierowniczą i pracowników, wszystkich przepisów rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w tym opis funkcji członków zarządu i kierownictwa wyższego szczebla;
- c) najnowsze sprawozdanie wewnętrzne sporządzone przez osoby odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów lub innych pracowników zaangażowanych w ocenę zgodności z przepisami, o ile takie sprawozdanie jest dostępne.

Artykuł 9

Kierownictwo wyższego szczebla i członkowie zarządu

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje w odniesieniu do każdego z członków kierownictwa wyższego szczebla i każdego z członków zarządu:

- a) kopię *curriculum vitae*, aby umożliwić ocenę posiadania odpowiedniego doświadczenia i wiedzy do właściwego wykonywania ich obowiązków;
- b) szczegóły dotyczące ewentualnych wyroków karnych za przestępstwa związane ze świadczeniem usług finansowych lub dotyczących danych bądź też związanych z oszustwem lub sprzeniewierzeniem, w szczególności w postaci dokumentu urzędowego, o ile jest on dostępny w danym państwie członkowskim;
- c) złożone przez każdego członka kierownictwa wyższego szczebla i zarządu oświadczenie o nieposzlakowanej opinii w odniesieniu do świadczenia usług finansowych lub dotyczących danych, w którym podaje on, czy:
 - (i) został skazany za jakiegokolwiek przestępstwo związane ze świadczeniem usług finansowych lub dotyczących danych bądź też związane z popełnieniem oszustwa lub sprzeniewierzenia;
 - (ii) wydano wobec niego niekorzystną decyzję w jakichkolwiek postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych przez organ regulacyjny lub organy lub agencje rządowe bądź też podlega on takim postępowaniom, które nie zostały jeszcze zakończone;

- (iii) wydano wobec niego niekorzystną decyzję sądową w postępowaniu cywilnym w związku ze świadczeniem usług finansowych lub dotyczących danych bądź też w związku z popełnieniem nieprawidłowości lub oszustwa podczas zarządzania przedsiębiorstwem;
 - (iv) był członkiem zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla przedsiębiorstwa, którego rejestracja lub zezwolenie zostały wycofane przez organ regulacyjny;
 - (v) odmówiono mu prawa do prowadzenia działalności wymagającej rejestracji lub uzyskania zezwolenia organu regulacyjnego;
 - (vi) był członkiem zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla przedsiębiorstwa, które ogłosiło niewypłacalność lub zostało zlikwidowane w okresie, kiedy był on związany z przedsiębiorstwem lub w ciągu roku po tym, jak przestał być związany z przedsiębiorstwem;
 - (vii) był członkiem zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla przedsiębiorstwa, wobec którego organ regulacyjny wydał niekorzystną decyzję lub nałożył sankcję;
 - (viii) jakiegokolwiek organ rządowy, regulacyjny lub organizacja zawodowa nałożyły na niego jakąkolwiek grzywnę, zastosowały wobec niego zawieszenie w funkcjach lub zwolnienie ze stanowiska bądź też nałożyły jakąkolwiek inną sankcję w związku z popełnieniem oszustwa lub sprzeniewierzenia lub w związku ze świadczeniem usług finansowych lub dotyczących danych;
 - (ix) został zwolniony ze stanowiska dyrektora, ze stanowiska związanego z funkcją kierowniczą, zwolniony z pracy lub stanowiska w przedsiębiorstwie pod zarzutem naruszenia przepisów lub nadużycia;
- d) deklarację wszelkich potencjalnych konfliktów interesów, które mogą pojawić się podczas wykonywania obowiązków przez kierownictwo wyższego szczebla i członków zarządu, a także opis sposobu postępowania w przypadku zaistnienia takich konfliktów interesów.

2. Wszelkie informacje, które EUNGiPW otrzymuje zgodnie z ust. 1, wykorzystywane są wyłącznie do celów rejestracji repozytorium transakcji składającego wniosek o rejestrację i stałego spełniania warunków rejestracji.

SEKCJA 4

Zatrudnianie pracowników i wynagrodzenia

Artykuł 10

Polityki i procedury dotyczące zatrudniania pracowników

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera informacje na temat następujących polityk i procedur:

- a) kopię dokumentu określającego politykę wnioskodawcy w zakresie wynagrodzeń w stosunku do kierownictwa wyższego szczebla, członków zarządu i pracowników, którym powierzono funkcje dotyczące ryzyka i kontroli;

b) opis środków wprowadzonych przez wnioskodawcę w celu ograniczenia ryzyka nadmiernego polegania na poszczególnych pracownikach.

Artykuł 11

Kwalifikacje i adekwatność

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje dotyczące pracowników wnioskodawcy:

- a) ogólny wykaz zatrudnionych pracowników, w tym ich funkcje i kwalifikacje konieczne do pełnienia poszczególnych funkcji;
- b) szczegółowe informacje na temat pracowników z dziedziny technologii informatycznych zatrudnionych celem świadczenia usług przez repozytorium transakcji, w tym na temat funkcji i kwalifikacji każdej osoby;
- c) opis funkcji i kwalifikacji każdego pracownika odpowiedzialnego za audyt wewnętrzny, kontrole wewnętrzne, przestrzeganie przepisów, ocenę ryzyka oraz przegląd wewnętrzny;
- d) wskazanie pracowników przypisanych do konkretnych funkcji i tych pracowników, którzy pracują na mocy ustaleń dotyczących outsourcingu;
- e) szczegóły dotyczące programów szkoleń i rozwoju pracowników, istotnych dla działalności repozytorium transakcji, w tym wszelkich egzaminów lub innego rodzaju formalnych ocen pracowników wymaganych do prowadzenia działalności repozytorium transakcji.

SEKCJA 5

Zasoby finansowe przeznaczone na prowadzenie działalności repozytorium transakcji

Artykuł 12

Sprawozdania finansowe i plany biznesowe

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje na temat sytuacji finansowej i działalności wnioskodawcy:

- a) pełne sprawozdanie finansowe przygotowane zgodnie z międzynarodowymi standardami przyjętymi zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾;
- b) jeżeli sprawozdanie finansowe wnioskodawcy podlega badaniu ustawowemu w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽²⁾, sprawozdanie finansowe obejmuje sprawozdanie z badania dla rocznego i skonsolidowanego sprawozdania finansowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

c) jeżeli wnioskodawca podlega audytowi – nazwę lub imię i nazwisko oraz krajowy numer rejestracyjny audytora zewnętrznego;

d) finansowy plan biznesowy obejmujący różne scenariusze biznesowe dotyczące usług repozytorium transakcji, w odniesieniu do co najmniej trzyletniego okresu referencyjnego.

2. W przypadku gdy historyczne informacje finansowe, o których mowa w ust. 1, nie są dostępne, wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje na temat wnioskodawcy:

- a) sprawozdanie finansowe *pro forma*, z którego wynika istnienie odpowiednich środków oraz oczekiwana sytuacja pod względem prowadzonej działalności po upływie sześciu miesięcy od uzyskania rejestracji;
- b) śródroczny raport finansowy, w przypadku gdy w odniesieniu do wymaganego okresu nie jest jeszcze dostępne sprawozdanie finansowe;
- c) poświadczenie o sytuacji finansowej, takie jak bilans, rachunek zysków i strat, zmiany w kapitale własnym i rachunek przepływów pieniężnych, a także noty zawierające streszczenie stosowanych zasad rachunkowości oraz inne noty objaśniające.

3. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera zbadane roczne sprawozdania finansowe wszystkich jednostek dominujących za trzy lata obrotowe poprzedzające datę wniosku.

4. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera również następujące informacje finansowe na temat wnioskodawcy:

- a) wskazanie przyszłych planów dotyczących utworzenia jednostek zależnych oraz ich lokalizacji;
- b) opis działalności gospodarczej, którą wnioskodawca zamierza prowadzić, w tym określenie działalności wszelkich jednostek zależnych i oddziałów.

SEKCJA 6

Konflikty interesów

Artykuł 13

Zasady postępowania w odniesieniu do konfliktów interesów

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera następujące informacje na temat wprowadzonych przez wnioskodawcę polityk i procedur dotyczących postępowania w odniesieniu do konfliktów interesów:

- a) polityki i procedury dotyczące stwierdzania i ujawniania konfliktów interesów, a także postępowania w odniesieniu do konfliktów interesów, oraz opis procedury informowania odpowiednich osób o politykach i procedurach;

b) wszelkie inne środki i kontrole ustanowione w celu zapewnienia spełniania wymogów, o których mowa w lit. a), dotyczących postępowania w odniesieniu do konfliktów interesów.

Artykuł 14

Poufność

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera informacje na temat wewnętrznych polityk i mechanizmów zapobiegających wykorzystaniu informacji zgromadzonych w przyszłym repozytorium transakcji:

- a) do celów niezgodnych z prawem;
- b) do ujawniania informacji poufnych;
- c) do celów, które są niedozwolone w przypadku komercyjnego wykorzystania danych.

2. Te ostatnie zawierają opis procedur wewnętrznych dotyczących zezwoleń dla pracowników na stosowanie haseł dostępu do danych, ze wskazaniem celu, w jakim pracownik korzysta z danych, zakresu przeglądanych danych i wszelkich ograniczeń dotyczących korzystania z danych.

3. Wnioskodawcy dostarczają EUNGIPW informacje na temat procedur służących rejestracji każdego pracownika, który przeglądał dane, czasu dostępu, rodzaju przeglądanych danych oraz celu, w jakim przeglądano dane.

Artykuł 15

Wykaz konfliktów interesów i ich łagodzenie

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera aktualny wykaz istniejących w momencie składania wniosku istotnych konfliktów interesów w odniesieniu do wszelkich dodatkowych lub innych powiązanych usług świadczonych przez wnioskodawcę i opis sposobu postępowania w odniesieniu do tych konfliktów interesów.

2. Jeżeli wnioskodawca jest częścią grupy, wykaz zawiera wszelkie istotne konflikty interesów związane z innymi przedsiębiorstwami, które należą do grupy, oraz opis sposobu postępowania w odniesieniu do tych konfliktów interesów.

SEKCJA 7

Zasoby i procedury

Artykuł 16

Zasoby informatyczne i outsourcing informatyczny

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera opis następujących kwestii:

a) systemów i urządzeń użytkownika opracowanych przez wnioskodawcę w celu świadczenia usług dla klientów, w tym kopię wszystkich instrukcji dla użytkownika i procedur wewnętrznych;

b) polityk dotyczących inwestycji i modernizacji w odniesieniu do zasobów informatycznych wnioskodawcy;

c) ustaleń dotyczących outsourcingu zawartych przez wnioskodawcę, wraz z metodami stosowanymi w celu monitorowania jakości usług w odniesieniu do funkcji zleconych na zasadzie outsourcingu i kopię umów dotyczących takich ustaleń.

Artykuł 17

Usługi dodatkowe

W przypadku gdy wnioskodawca, przedsiębiorstwo w ramach jego grupy albo przedsiębiorstwo, z którym wnioskodawca zawarł istotną umowę dotyczącą usług transakcyjnych lub rozliczania i rozrachunku transakcji, świadczy lub planuje świadczyć jakiegokolwiek usługi dodatkowe, wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera opis:

- a) usług dodatkowych świadczonych przez wnioskodawcę lub grupę, w której skład wchodzi wnioskodawca, oraz opis wszelkich umów, które dane repozytorium transakcji może posiadać z przedsiębiorstwami świadczącymi usługi transakcyjne, rozliczania i rozrachunku transakcji lub inne powiązane usługi, a także kopie takich umów;
- b) procedur i polityk, które zapewnią operacyjny rozdział pomiędzy usługami repozytorium transakcji świadczonymi przez wnioskodawcę i innymi liniami biznesowymi, w tym w przypadku gdy oddzielna linia biznesowa jest prowadzona przez dane repozytorium transakcji, przedsiębiorstwo należące do jego spółki holdingowej lub inne przedsiębiorstwo, z którym dane repozytorium transakcji zawarło istotną umowę w kontekście łańcucha transakcyjnego lub rozliczania i rozrachunku transakcji bądź też linii biznesowej.

SEKCJA 8

Zasady dotyczące dostępu

Artykuł 18

Przejrzystość w zakresie zasad dotyczących dostępu

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera:

- a) opis polityk i procedur dotyczących dostępu, zgodnie z którymi użytkownicy mają dostęp do danych w repozytorium transakcji, w tym wszelkich procedur, zgodnie z którymi użytkownicy mogą w razie potrzeby zmienić lub zmodyfikować zarejestrowane kontrakty;
- b) kopię warunków określających prawa i obowiązki użytkowników;
- c) opis różnych kategorii dostępu, z których mogą skorzystać użytkownicy, jeżeli istnieje więcej niż jedna kategoria dostępu;
- d) opis polityk i procedur dotyczących dostępu, zgodnie z którymi inni usługodawcy mogą posiadać niedyskryminacyjny dostęp do informacji przechowywanych przez repozytorium transakcji pod warunkiem wyrażenia zgody przez stosownych kontrahentów.

*Artykuł 19***Przejrzystość w zakresie ustaleń dotyczących przestrzegania przepisami i dokładności danych**

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera informacje na temat procedur wprowadzonych przez wnioskodawcę w celu weryfikacji:

- a) spełniania przez kontrahenta dokonującego zgłoszenia lub jednostkę przedkładającą informacje wymogów dotyczących zgłoszenia;
- b) poprawności zgłoszonych informacji;
- c) możliwości uzgodnienia danych między repozytoriami transakcji, jeżeli kontrahenci dokonują zgłoszeń do różnych repozytoriów transakcji.

*Artykuł 20***Przejrzystość w zakresie ustalania cen**

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera opis następujących kwestii:

- a) wprowadzonej przez wnioskodawcę polityki ustalania cen, w tym wszelkich istniejących zniżek i rabatów oraz warunków korzystania z tych obniżek cen;
- b) stosowanej przez wnioskodawcę struktury opłat za świadczenie wszelkich dodatkowych usług, w tym szacowany koszt usług repozytorium transakcji i usług dodatkowych, wraz ze szczegółami dotyczącymi metod stosowanych do rozdzielenia kosztów, które wnioskodawca może ponosić, świadcząc usługi repozytorium transakcji i usługi dodatkowe;
- c) metod stosowanych przez wnioskodawcę w celu udostępnienia klientom, w szczególności podmiotom dokonującym zgłoszeń, i potencjalnym klientom informacji, w tym kopii struktury opłat, w której rozdzielono usługi repozytorium transakcji i usługi dodatkowe.

*SEKCJA 9***Niezawodność działania***Artykuł 21***Ryzyko operacyjne**

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera:

- a) szczegółowy opis dostępnych zasobów oraz procedur opracowanych w celu zidentyfikowania i ograniczenia ryzyka operacyjnego i innych rodzajów istotnego ryzyka, na które może być narażony wnioskodawca, w tym kopię odpowiednich instrukcji i procedur wewnętrznych;
- b) opis płynnych aktywów netto finansowanych z kapitału własnego służących do pokrycia potencjalnych ogólnych

strat z tytułu prowadzenia działalności, tak by kontynuować świadczenie usług, a także ocenę, czy środki finansowe są wystarczające, by pokryć koszty operacyjne likwidacji lub reorganizacji krytycznych operacji i usług w ciągu co najmniej 6 miesięcy;

- c) plan zapewniania ciągłości działania wnioskodawcy oraz opis polityki aktualizacji tego planu. Plan zawiera w szczególności:
 - (i) opis wszystkich procesów biznesowych, procedur eskalacji i powiązanych systemów, które są niezbędne do zapewnienia usług repozytorium transakcji składającego wniosek o rejestrację, w tym wszelkich odpowiednich usług zleczanych na zasadzie outsourcingu oraz strategii, polityki i celów repozytorium transakcji służących ciągłości tych procesów;
 - (ii) porozumienia z innymi dostawcami infrastruktury rynku finansowego, w tym z innymi repozytoriami transakcji;
 - (iii) ustalenia mające na celu zapewnienie minimalnego gwarantowanego poziomu świadczenia funkcji krytycznych oraz przewidywany czas przywrócenia pełnej operacyjności tych funkcji;
 - (iv) maksymalny dopuszczalny czas przywrócenia procesów i systemów biznesowych, mając na uwadze termin zgłaszania informacji do repozytoriów transakcji, jak przewidziano w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz ilość danych, które repozytorium transakcji musi przetwarzać w ciągu dnia;
 - (v) procedury postępowania w przypadku rejestrowania incydentów i przeglądów;
 - (vi) program testujący i wyniki wszystkich testów;
 - (vii) liczbę dostępnych alternatywnych technicznych i operacyjnych stron internetowych, ich adresy, zasoby w porównaniu z główną stroną oraz obowiązujące procedury zapewniające ciągłość działania na wypadek konieczności wykorzystania alternatywnych stron internetowych;
 - (viii) informacje o dostępie do zapasowej lokalizacji prowadzenia działalności, aby umożliwić pracownikom zapewnienie ciągłości działania, jeżeli główna lokalizacja nie jest dostępna;
- d) opis uzgodnień dotyczących zapewnienia działalności repozytorium transakcji składającego wniosek o rejestrację w przypadku zakłóceń i zaangażowania w te uzgodnienia użytkowników repozytorium transakcji i innych osób trzecich.

SEKCJA 10

Prowadzenie dokumentacji

Artykuł 22

Polityka prowadzenia dokumentacji

1. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera informacje dotyczące otrzymywania danych i postępowania z nimi, w tym na temat wszelkich polityk i procedur wprowadzonych przez wnioskodawcę w celu zapewnienia:

- a) terminowego i wiernego rejestrowania zgłoszonych informacji;
- b) przechowywania danych zarówno w trybie *online*, jak i *offline*;
- c) właściwego kopiowania danych do celów ciągłości działania.

2. Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera opis systemów prowadzenia dokumentacji, polityk i procedur stosowanych w celu zapewnienia właściwego modyfikowania informacji oraz poprawnego obliczania pozycji zgodnie z odpowiednimi wymogami prawnymi lub regulacyjnymi

SEKCJA 11

Dostęp do danych

Artykuł 23

Mechanizmy zapewniające dostęp do danych

Wniosek o rejestrację jako repozytorium transakcji zawiera opis zasobów, metod i kanałów, za pomocą których wnioskodawca będzie udostępniał informacje zgodnie z art. 81 ust. 1, 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dotyczącym przejrzystości i dostępu do danych, a także następujące elementy:

- a) opis zasobów, metod i kanałów, które repozytorium transakcji będzie stosowało w celu publicznego udostępniania danych w nim zawartych zgodnie z art. 81 ust. 1

rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a także informacje na temat częstotliwości aktualizacji oraz kopię odpowiednich instrukcji i polityk wewnętrznych;

- b) opis zasobów, metod i urządzeń, które repozytorium transakcji będzie stosowało w celu udostępniania właściwym organom informacji w nim zawartych zgodnie z art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a także informacje na temat częstotliwości aktualizacji oraz kontroli i weryfikacji, które dane repozytorium transakcji może wprowadzić w celu filtrowania dostępu do danych, oraz kopię odpowiednich instrukcji i procedur wewnętrznych;
- c) opis środków, metod i kanałów, które repozytorium transakcji będzie stosowało w celu udostępniania stronom kontraktów informacji w nim zawartych zgodnie z art. 80 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a także informacje na temat częstotliwości aktualizacji oraz kopię odpowiednich instrukcji i polityk wewnętrznych.

Artykuł 24

Poświadczenie prawdziwości i kompletności informacji podanych we wniosku

1. Do wszystkich informacji przedłożonych EUNGiPW podczas procesu rejestracji załącza pismo podpisane przez członka zarządu repozytorium transakcji i kierownictwa wyższego szczebla, w którym zaświadcza się, że przedłożone informacje są według ich najlepszej wiedzy prawdziwe i kompletne w dniu ich przedłożenia.

2. Do informacji w stosownych przypadkach załącza się również odpowiednią dokumentację prawną przedsiębiorstwa poświadczającą prawdziwość przedłożonych informacji.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 151/2013

z dnia 19 grudnia 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dane, które mają być publikowane i udostępniane przez repozytoria transakcji, a także standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych oraz dostępu do tych danych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 81 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jasne określenie właściwych kontraktów i ich odpowiednich kontrahentów ma podstawowe znaczenie. Zgodnie z podejściem funkcjonalnym w przypadku podmiotów mających dostęp do danych przechowywanych przez repozytoria transakcji należy uwzględnić posiadane przez nie kompetencje i pełnione przez nie funkcje.
- (2) Aby sprawować nadzór nad repozytoriami transakcji, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) powinien mieć dostęp do wszystkich danych transakcyjnych przechowywanych przez repozytoria, tak by móc zwracać się o informacje, podejmować właściwe środki nadzorcze oraz monitorować, czy należy utrzymać, czy też wycofać rejestrację jako repozytorium transakcji.
- (3) Uwzględniając kompetencje EUNGiPW na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽³⁾ oraz rozporządzenia (UE) nr 648/2012, EUNGiPW należy przyznać dostęp w odniesieniu do szeregu zadań. Dostęp do danych dla poszczególnych członków personelu EUNGiPW powinien być zgodny z każdym z tych szczególnych zadań.
- (4) Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), EUNGiPW oraz odpowiednim członkom Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), w tym niektórym krajowym bankom centralnym i odpowiednim organom nadzoru papierów wartościowych i rynków w Unii, powierzono zadanie monitorowania i zapewniania stabilności finansowej w Unii, a zatem organy te powinny mieć dostęp do danych transakcyjnych w odniesieniu do wszystkich kontrahentów do celów wykonywania ich zadań w tym zakresie.

- (5) Organy nadzoru i dozoru nad partnerami centralnymi (CCP) muszą mieć dostęp do danych, aby móc skutecznie wykonywać swoje obowiązki wobec takich podmiotów, a zatem powinny mieć dostęp do wszystkich informacji koniecznych do realizacji tego zadania.
- (6) Umożliwienie odpowiednim członkom ESBC dostępu do danych umożliwi im wykonywanie ich podstawowych zadań, przede wszystkim funkcji centralnego banku emisyjnego, zapewniania stabilności finansowej i – w pewnych przypadkach – nadzoru ostrożnościowego nad niektórymi kontrahentami. Ponieważ niektórzy członkowie ESBC na mocy ustawodawstwa krajowego mają różne zadania, należy umożliwić im dostęp do danych zgodnie z wykazem określonym w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (7) Najważniejszym obowiązkiem odpowiednich organów nadzoru papierów wartościowych i rynków w Unii jest ochrona inwestorów w ich poszczególnych jurysdykcjach, a zatem należy przyznać im dostęp do danych transakcyjnych na temat rynków, uczestników, produktów i instrumentów bazowych objętych ich obowiązkami nadzorczymi i wykonawczymi.
- (8) Organom wyznaczonym zgodnie z art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia ⁽⁴⁾ należy przyznać dostęp do informacji na temat transakcji dotyczących instrumentów pochodnych na akcje, jeżeli instrument bazowy jest dopuszczony do obrotu na rynku regulowanym w ich jurysdykcji lub posiada siedzibę prawną w ich jurysdykcji, bądź też jest oferentem dla spółki w odniesieniu do takiego przedsiębiorstwa i świadczenie przez niego oferowane obejmuje papiery wartościowe.
- (9) Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) należy przyznać dostęp do danych w celu monitorowania hurtowych rynków energii, tak by we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi wykrywać nadużycia na rynku oraz im zapobiegać, a także w celu monitorowania hurtowych rynków energii, by wykrywać nadużycia na rynku oraz im zapobiegać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (REMIT) ⁽⁵⁾. ACER powinna zatem posiadać dostęp do wszystkich danych przechowywanych przez repozytoria transakcji w odniesieniu do instrumentów pochodnych na produkty energetyczne.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.⁽⁴⁾ Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.⁽⁵⁾ Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

- (10) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 obejmuje wyłącznie dane dotyczące transakcji, nie obejmuje natomiast danych dotyczących operacji przed zawarciem transakcji, takich jak złożenie zamówienia zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1227/2011. Dlatego w tym zakresie repozytoria transakcji nie powinny być uznawane za właściwe źródła informacji dla ACER.
- (11) W ramach podejścia funkcjonalnego do dostępu do danych przechowywanych przez repozytoria transakcji kluczowym elementem jest nadzór ostrożnościowy. Podobnie różnym organom mogą zostać powierzone zadania w zakresie nadzoru ostrożnościowego. W związku z tym wszystkim organom wymienionym w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 należy zapewnić dostęp do danych transakcyjnych na temat odpowiednich podmiotów.
- (12) Podmioty, które zgodnie z art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) 648/2012 uzyskały dostęp do danych przechowywanych przez repozytorium transakcji, powinny zapewnić posiadanie i egzekwowanie zasad gwarantujących, że tylko odpowiednie osoby mają dostęp do informacji dla dobrze określonych i prawnie uzasadnionych celów, a także jasno określających możliwość uprawnienia innych osób do dostępu do tych danych.
- (13) Dostęp do danych powinien być rozpatrywany na trzech poziomach agregowania. Dane transakcyjne powinny obejmować szczegóły dotyczące poszczególnych transakcji, dane o pozycjach powinny dotyczyć zagregowanych danych o pozycjach dla poszczególnych instrumentów bazowych/produktów dla poszczególnych kontrahentów, a zagregowane dane nominalne powinny odpowiadać ogólnym pozycjom dla poszczególnych instrumentów bazowych/produktów bez podawania szczegółowych informacji o kontrahencie. Dostęp do danych transakcyjnych umożliwiłby również dostęp do danych o pozycjach i zagregowanych danych. Dostęp do danych o pozycjach umożliwiłby również dostęp do zagregowanych danych, ale nie do danych transakcyjnych. Z drugiej strony dostęp do zagregowanych danych referencyjnych powinien być najbardziej wąską kategorią dostępu i nie powinien umożliwiać dostępu do danych o pozycjach lub danych transakcyjnych.
- (14) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (15) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW konsultował się z właściwymi organami oraz członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) przed przedłożeniem projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia. EUNGiPW przeprowadził również otwarte konsultacje społeczne na temat tego projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował potencjalne związane z nimi koszty i korzyści oraz

zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Publikacja zagregowanych danych

1. Repozytoria transakcji publikują dane zgodnie z art. 81 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012), w tym co najmniej:

- a) podział zagregowanych pozycji otwartych według następujących klas instrumentów pochodnych:
- (i) towarowe instrumenty pochodne;
 - (ii) kredytowe instrumenty pochodne;
 - (iii) walutowe instrumenty pochodne;
 - (iv) instrumenty pochodne na akcje;
 - (v) instrumenty pochodne na stopę procentową;
 - (vi) inne;
- b) podział zagregowanych wolumenów transakcji według następujących klas instrumentów pochodnych:
- (i) towarowe instrumenty pochodne;
 - (ii) kredytowe instrumenty pochodne;
 - (iii) walutowe instrumenty pochodne;
 - (iv) instrumenty pochodne na akcje;
 - (v) instrumenty pochodne na stopę procentową;
 - (vi) inne;
- c) podział zagregowanych wartości według następujących klas instrumentów pochodnych:
- (i) towarowe instrumenty pochodne;
 - (ii) kredytowe instrumenty pochodne;
 - (iii) walutowe instrumenty pochodne;
 - (iv) instrumenty pochodne na akcje;
 - (v) instrumenty pochodne na stopę procentową;
 - (vi) inne.

2. Dane publikowane są na stronie internetowej lub na portalu internetowym, które są łatwo dostępne dla ogółu społeczeństwa, i uaktualniane przynajmniej raz na tydzień.

Artykuł 2

Dostęp do danych dla właściwych organów

1. Repozytorium transakcji zapewnia dostęp do wszystkich danych transakcyjnych Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) do celów realizacji jego uprawnień nadzorczych.

2. EUNGiPW przyjmuje wewnętrzne procedury w celu zapewnienia właściwego dostępu pracownikom i wszelkich odpowiednich ograniczeń dostępu w odniesieniu do działań innych niż nadzorcze w ramach zadań EUNGiPW.

3. Repozytorium transakcji zapewnia Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) dostęp do wszystkich danych transakcyjnych dotyczących instrumentów pochodnych, w których instrumentem bazowym jest energia lub uprawnienia do emisji.

4. Repozytorium transakcji udostępnia wszystkie dane dotyczące transakcji rozliczonych lub zgłoszonych przez CCP właściwemu organowi sprawującemu nadzór nad danym CCP oraz odpowiedniemu członkowi Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESCB) sprawującemu dozór nad danym CCP.

5. Repozytorium transakcji udostępnia właściwemu organowi sprawującemu nadzór nad systemami obrotu, w których realizowane są zgłaszane kontrakty, wszystkie dane transakcyjne na temat kontraktów zrealizowanych w ramach tych systemów obrotu.

6. Repozytorium transakcji udostępnia organowi nadzoru wyznaczonemu zgodnie z art. 4 dyrektywy 2004/25/WE wszystkie dane transakcyjne dotyczące instrumentów pochodnych, w których instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez przedsiębiorstwo spełniające jeden z następujących warunków:

- a) jest dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jurysdykcji tego organu;
- b) posiada siedzibę statutową lub, w przypadku nieposiadania siedziby statutowej, siedzibę zarządu w jurysdykcji tego organu;
- c) jest oferentem w odniesieniu do podmiotów określonych w lit. a) lub b) i świadczenie przez nie oferowane obejmuje papiery wartościowe.

7. Dane, które mają zostać udostępnione zgodnie z ust. 6, obejmują informacje dotyczące następujących kwestii:

- a) papiery wartościowe stanowiące instrument bazowy;
- b) klasa instrumentu pochodnego;
- c) znak pozycji;
- d) liczba referencyjnych papierów wartościowych;
- e) kontrahenci instrumentu pochodnego.

8. Repozytorium transakcji udostępnia odpowiednim organom nadzoru papierów wartościowych i rynków w Unii, o których mowa w art. 81 ust. 3 lit. h) rozporządzenia (UE)

nr 648/2012, wszystkie dane transakcyjne dotyczące rynków, uczestników, kontraktów i instrumentów bazowych, które podlegają kompetencjom danego organu zgodnie z jego odpowiednimi obowiązkami i uprawnieniami nadzorczymi.

9. Repozytorium transakcji udostępnia Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, EUNGiPW oraz odpowiednim członkom ESBC dane transakcyjne dotyczące:

- a) wszystkich kontrahentów w ich poszczególnych jurysdykcjach;
- b) kontraktów pochodnych, jeżeli podmiot referencyjny kontraktu pochodnego ma siedzibę w danej jurysdykcjach lub jeżeli zobowiązanie referencyjne jest długiem państwowym danej jurysdykcji.

10. Repozytorium transakcji udostępnia odpowiednim członkom ESBC dane o pozycjach w odniesieniu do kontraktów pochodnych w walucie emitowanej przez tego członka.

11. Do celów nadzoru ostrożnościowego nad kontrahentami podlegającymi obowiązkowi zgłaszania, repozytorium transakcji udostępnia odpowiednim podmiotom wymienionym w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dane transakcyjne na temat tych kontrahentów.

Artykuł 3

Organy państwa trzeciego

1. W odniesieniu do właściwego organu państwa trzeciego, które zawarło z Unią umowę międzynarodową, o której mowa w art. 75 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, repozytorium transakcji udostępnia dane, uwzględniając uprawnienia i obowiązki organu państwa trzeciego oraz zgodnie z postanowieniami danej umowy międzynarodowej.

2. W odniesieniu do właściwego organu państwa trzeciego, które zawarło z EUNGiPW uzgodnienia o współpracy, o których mowa w art. 76 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, repozytorium transakcji udostępnia dane, uwzględniając uprawnienia i obowiązki organu państwa trzeciego oraz zgodnie z postanowieniami danych uzgodnień o współpracy.

Artykuł 4

Standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych

1. Repozytorium transakcji udostępnia dane podmiotom wymienionym w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zgodnie z powszechnie stosowanymi na poziomie międzynarodowym procedurami komunikacji i standardami dotyczącymi komunikatów oraz z danymi referencyjnymi.

2. Kontrahenci transakcji nadają niepowtarzalny identyfikator transakcji każdemu kontraktowi pochodnemu, aby umożliwić repozytorium transakcji agregowanie i porównywanie danych z różnych repozytoriów transakcji.

*Artykuł 5***Standardy operacyjne dotyczące dostępu do danych**

1. Repozytorium transakcji rejestruje informacje na temat dostępu do danych udzielonego podmiotom wymienionym w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) zakres danych, do których udzielono dostępu;

b) odesłanie do przepisów przyznających dostęp do takich danych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 i niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 6***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 152/2013**z dnia 19 grudnia 2012 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 ustanowiono między innymi wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie w odniesieniu do partnerów centralnych (CCP), które służą zapewnieniu bezpieczeństwa i solidności CCP, a także nieustannego spełniania przez nie wymogów kapitałowych. Zważywszy na fakt, że ryzyko związane z działalnością rozliczeniową jest w dużej mierze pokryte przez cele zasoby finansowe, takie wymogi kapitałowe powinny sprawić, by CCP w każdym momencie posiadał kapitał wystarczający do pokrycia ryzyka kredytowego, ryzyka kontrahenta, ryzyka rynkowego, ryzyka operacyjnego, ryzyka prawnego i ryzyka ekonomicznego, które nie są jeszcze pokryte tymi celowymi zasobami finansowymi, jak również sprawić, by w razie konieczności był on w stanie sprawnie przeprowadzić likwidację lub restrukturyzację prowadzonej przez siebie działalności.
- (2) Przy opracowywaniu odpowiednich standardów technicznych należy w szczególności uwzględnić wymogi kapitałowe mające zastosowanie w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, gdyż prowadzona przez CCP działalność nieobjęta szczególnymi zabezpieczeniami wiąże się dla nich z ryzykiem podobnym do tego, na jakie narażone są instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne. Należy również uwzględnić odpowiednie części zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego opracowanych przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) i Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) („zasady CPSS-IOSCO”). Aby sprawić, by CCP byli w stanie sprawnie przeprowadzić likwidację lub restrukturyzację swojej działalności, powinni oni posiadać zasoby finansowe wystarczające na pokrycie przez odpowiednio długi okres kosztów operacyjnych. W trakcie tego okresu CCP powinien mieć możliwość podejmowania wszelkich kroków mających na celu reorganizację jego operacji krytycznych, w tym dokonania dokapitalizowania, wymiany kadry kierowniczej, zmiany strategii biznesowej, struktury kosztów lub struktury opłat, restrukturyzacji świadczonych usług, upłynnienia rozliczanego portfela, bądź też połączenia z innym CCP lub przeniesienia swojej działalności rozliczeniowej do innego CCP.

W trakcie likwidacji lub restrukturyzacji CCP w dalszym ciągu musi prowadzić działalność. Wprawdzie niektóre koszty mogą się w tym czasie zmniejszyć (np. koszty marketingu), inne jednak mogą wzrosnąć (np. koszty obsługi prawnej). W związku z tym roczne koszty operacyjne brutto należy uznać za właściwą przybliżoną wartość faktycznych kosztów ponoszonych w trakcie likwidacji lub restrukturyzacji działalności CCP. Aby uwzględnić różnorodność praktyk w zakresie rachunkowości stosowanych przez CCP, koszty operacyjne należy traktować zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) przyjętymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽³⁾ lub zgodnie z szeregiem innych przepisów obowiązujących w tej dziedzinie zgodnie z prawem Unii.

- (3) Ponieważ zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 kapitał musi być w każdym momencie wystarczający, by zapewnić sprawne przeprowadzenie likwidacji oraz odpowiednie zabezpieczenie przed określonymi rodzajami ryzyka, konieczne jest ustanowienie mechanizmu wczesnego ostrzegania umożliwiającego właściwym organom pozyskanie z należyтым wyprzedzeniem informacji o sytuacji, w której kapitał CCP jest na poziomie bliskim wymogu kapitałowego – poprzez wprowadzenie progu na poziomie 110 % wymogu kapitałowego, którego osiągnięcie nakłada na CCP obowiązek powiadomienia właściwego organu.
- (4) Mimo trudności, jakie sprawia wyrażenie w sposób ilościowy ekspozycji na ryzyko operacyjne, dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ⁽⁴⁾ stanowi właściwy punkt odniesienia do celów określenia wymogu kapitałowego dla CCP. W odniesieniu do standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych definicja ryzyka operacyjnego powinna obejmować ryzyko prawne zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE.
- (5) Dyrektywa 2006/48/WE oraz dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych ⁽⁵⁾ stanowią właściwy punkt odniesienia do celów określenia wymogów kapitałowych służących pokryciu ryzyka kredytowego, ryzyka kontrahenta i ryzyka rynkowego, które nie są pokryte przez cele zasoby finansowe, ponieważ te rodzaje ryzyka są podobne do rodzajów ryzyka, na jakie narażone są instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne.

⁽¹⁾ Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- (6) CCP nie musi posiadać kapitału na potrzeby zabezpieczenia ekspozycji z tytułu transakcji oraz składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wynikających z uzgodnień interoperacyjnych, jeżeli spełnione są wymogi określone w art. 52 i 53 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Jeżeli jednak wymogi te nie są spełnione, powiązania między poszczególnymi CCP mogą narażać je na dodatkowe ryzyko, jeżeli złożone przez nie zabezpieczenie nie jest w pełni chronione i wyłączone z masy upadłościowej lub jeżeli składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania są zagrożone w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego CCP, który otrzymuje zabezpieczenie. Dlatego też w takich przypadkach powinny obowiązywać wymogi kapitałowe w odniesieniu do składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz w odniesieniu do ekspozycji z tytułu transakcji z innymi CCP. Aby uniknąć efektu domina, przepisy dotyczące składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania przekazywanych innym CCP powinny być zasadniczo bardziej konserwatywne niż przepisy dotyczące ekspozycji instytucji kredytowych wobec CCP. Zasoby własne CCP wykorzystywane celem wniesienia składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania prowadzonego przez inny CCP nie powinny być uwzględniane do celów art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, gdyż nie są one inwestowane zgodnie z jego polityką inwestycyjną. Nie powinny one być również dwukrotnie uwzględniane w obliczeniach ekspozycji ważonych ryzykiem wynikających z tych składek.
- (7) Długość okresu niezbędnego do sprawnego przeprowadzenia likwidacji ściśle zależy od usług rozliczeniowych świadczonych przez dany CCP oraz od warunków rynkowych, w których działa, w szczególności gdy możliwe jest przejście jego usług przez inny CCP. W związku z tym liczbę miesięcy niezbędnych na przeprowadzenie likwidacji należy oprzeć na własnych szacunkach CCP, podlegających zatwierdzeniu przez właściwy organ. Aby zapewnić zgodny z zasadą ostrożności poziom wymogów kapitałowych, należy ustanowić, że na przeprowadzenie likwidacji niezbędnych jest co najmniej sześć miesięcy.
- (8) Ryzyko ekonomiczne oznacza ryzyko podejmowane przez CCP z uwagi na jego wydajność oraz ewentualne zmiany ogólnych warunków prowadzenia działalności, które mogą mieć negatywny wpływ na jego sytuację finansową w wyniku spadku przychodów lub wzrostu kosztów prowadzących do strat, które muszą być pokryte z jego kapitału. Ponieważ poziom ryzyka ekonomicznego w dużym stopniu zależy od indywidualnej sytuacji każdego CCP i na poziom ten mogą mieć wpływ różnorodne czynniki, takie jak niewydajne procedury, niekorzystne warunki rynkowe, brak skutecznej odpowiedzi na postęp techniczny lub niedostateczna realizacja strategii biznesowych, wymogi kapitałowe należy oprzeć na własnych szacunkach CCP, podlegających zatwierdzeniu przez właściwy organ. Należy wprowadzić poziom minimalny, tak by zapewnić poziom wymogów kapitałowych zgodny z zasadą ostrożności.
- (9) Przed przedłożeniem projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) ściśle współpracował z Europejskim Systemem Banków Centralnych (ESBC) oraz konsultował się z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). EUNB przeprowadził również otwarte konsultacje społeczne na temat tego projektu regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował potencjalne związane z nim koszty i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (10) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji Europejskiej przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wymogi kapitałowe

1. CCP posiada kapitał, obejmujący zyski zatrzymane i rezerwy, który jest zawsze co najmniej równy sumie:
 - a) obowiązujących CCP wymogów kapitałowych z tytułu likwidacji lub restrukturyzacji jego działalności, obliczonych zgodnie z art. 2;
 - b) obowiązujących CCP wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego i ryzyka prawnego, obliczonych zgodnie z art. 3;
 - c) obowiązujących CCP wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego, ryzyka kontrahenta i ryzyka rynkowego, obliczonych zgodnie z art. 4;
 - d) obowiązujących CCP wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka ekonomicznego, obliczonych zgodnie z art. 5.
2. CCP posiada procedury służące określeniu źródeł wszystkich rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na jego funkcje bieżące, oraz uwzględnia prawdopodobieństwo potencjalnego negatywnego wpływu na swoje przychody lub koszty oraz wysokość posiadanego kapitału.
3. Jeżeli kwota kapitału posiadanego przez CCP zgodnie z ust. 1 jest niższa od 110 % („próg powodujący obowiązek powiadomienia”), odpowiednio, wymogów kapitałowych lub kwoty 7,5 mln EUR, CCP niezwłocznie powiadamia właściwy organ oraz co najmniej raz na tydzień informuje o aktualnej wysokości kapitału aż do chwili, gdy kwota kapitału posiadanego przez CCP powróci do poziomu powyżej progu powodującego obowiązek powiadomienia.
4. Powiadomienia dokonuje się na piśmie i zawiera ono następujące elementy:
 - a) powody, dla których kapitał CCP jest poniżej progu powodującego obowiązek powiadomienia, oraz opis krótkoterminowych perspektyw sytuacji finansowej CCP;

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

b) szczegółowy opis środków, które CCP zamierza zastosować celem zapewnienia trwałego spełnienia wymogów kapitałowych.

Artykuł 2

Wymogi kapitałowe z tytułu likwidacji lub restrukturyzacji działalności

1. Celem określenia swoich miesięcznych kosztów operacyjnych brutto CCP dzieli swoje roczne koszty operacyjne brutto przez dwanaście i mnoży otrzymaną liczbę przez określoną przez niego zgodnie z art. 2 długość okresu na przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji działalności. Wynikiem tych obliczeń jest wysokość kapitału wymaganego do zapewnienia sprawnego przeprowadzenia likwidacji lub restrukturyzacji działalności danego CCP.

2. Aby określić długość okresu na przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji działalności, o którym mowa w ust. 1, CCP przedkłada właściwemu organowi do zatwierdzenia, zgodnie z uprawnieniami tego właściwego organu na podstawie przepisów tytułu III rozporządzenia (UE) nr 648/2012, własne szacunki co do odpowiedniej długości okresu na przeprowadzenie likwidacji i restrukturyzacji jego działalności. Szacowana długość okresu jest wystarczająca, by zapewnić, w tym również w skrajnych warunkach rynkowych, sprawne przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji jego działalności, reorganizację jego operacji, upłynnienie rozliczanego portfela lub przeniesienie jego działalności rozliczeniowej do innego CCP. Szacunki uwzględniają płynność, wielkość i strukturę zapadalności pozycji CCP oraz ewentualne związane z nimi przeszkody o charakterze transgranicznym, jak również rodzaje rozliczanych produktów. Długość okresu na przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji działalności przyjęta do celów obliczenia wymogu kapitałowego wynosi co najmniej sześć miesięcy.

3. W przypadku każdej istotnej zmiany założeń leżących u podstawy szacunków CCP dokonuje aktualizacji swoich szacunków odpowiedniej długości okresu na przeprowadzenie likwidacji lub reorganizacji jego działalności oraz przedkłada zaktualizowane szacunki właściwemu organowi do zatwierdzenia.

4. Do celów niniejszego artykułu koszty operacyjne są traktowane zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 lub zgodnie z dyrektywami Rady 78/660/EWG⁽¹⁾, 83/349/EWG⁽²⁾ i 86/635/EWG⁽³⁾, lub zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości państwa trzeciego, które zostały uznane za równoważne z MSSF zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1569/2007⁽⁴⁾, lub standardami rachunkowości państwa trzeciego, których stosowanie jest dozwolone na podstawie art. 4 tego rozporządzenia. CCP korzysta z najnowszych informacji pochodzących z jego zbadanych rocznych sprawozdań finansowych.

Artykuł 3

Wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego i ryzyka prawnego

1. CCP oblicza swoje wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka operacyjnego, w tym ryzyka prawnego, o których mowa

⁽¹⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66.

w art. 1, przy wykorzystaniu metody podstawowego wskaźnika lub zaawansowanych metod pomiaru określonych w dyrektywie 2006/48/WE, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w ust. 2–7.

2. Na potrzeby obliczenia swoich wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego CCP może korzystać z metody podstawowego wskaźnika zgodnie z art. 103 dyrektywy 2006/48/WE.

3. CCP posiada dobrze udokumentowany system oceny ryzyka operacyjnego i zarządzania nim wraz z jasno określonymi kompetencjami przypisanymi w ramach tego systemu. Określa on swój poziom ekspozycji na ryzyko operacyjne i prowadzi rejestr istotnych danych na temat ryzyka operacyjnego, w tym danych na temat istotnych strat. System ten jest poddawany okresowym przeglądom przeprowadzanym przez niezależny podmiot posiadający wiedzę niezbędną do przeprowadzenia takiego przeglądu.

4. System oceny ryzyka operacyjnego CCP jest ściśle zintegrowany z procesami zarządzania ryzykiem CCP. Dostarczane przez niego wyniki stanowią integralną część procesu monitorowania i kontroli profilu ryzyka operacyjnego CCP.

5. CCP wdraża system informowania kierownictwa wyższego szczebla, w ramach którego sprawozdania na temat ryzyka operacyjnego przedstawiane są działom i osobom pełniącym odpowiednie funkcje w obrębie CCP. CCP posiada procedury służące podejmowaniu właściwych działań zgodnie z informacjami zawartymi w sprawozdaniach dla kierownictwa.

6. CCP może się również zwrócić do właściwego organu z wnioskiem o zezwolenie na stosowanie zaawansowanych metod pomiaru. Właściwy organ może udzielić CCP zezwolenia na stosowanie zaawansowanych metod pomiaru w oparciu o własne systemy pomiaru ryzyka operacyjnego zgodnie z art. 105 dyrektywy 2006/48/WE.

7. CCP stosujący na potrzeby obliczeń swoich wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego zaawansowane metody pomiaru, o których mowa w ust. 6, posiada kapitał, którego wysokość w każdym momencie wynosi co najmniej 80 % wymaganego kapitału obliczonego przy zastosowaniu metody podstawowego wskaźnika zgodnie z ust. 2.

Artykuł 4

Wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka kredytowego, ryzyka kontrahenta i ryzyka rynkowego, które nie są pokryte przez celowe zasoby finansowe, o których mowa w art. 41–44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012

1. CCP oblicza swoje wymogi kapitałowe, o których mowa w art. 1, jako sumę kwoty stanowiącej 8 % jego ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka kontrahenta oraz kwoty jego wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka rynkowego, obliczonych zgodnie z dyrektywami 2006/48/WE i 2006/49/WE, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w ust. 2–5.

2. Do celów obliczenia wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka rynkowego, które nie jest pokryte przez celowe zasoby finansowe, o których mowa w art. 41–44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, CCP stosuje metody określone w załącznikach I–IV dyrektywy 2006/49/WE.

3. Do celów obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kredytowego, które nie jest pokryte przez celowe zasoby finansowe, o których mowa w art. 41–44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, CCP stosuje metodę standardową dla ryzyka kredytowego, określoną w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE.

4. Do celów obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem z tytułu ryzyka kontrahenta, które nie jest pokryte przez celowe zasoby finansowe, o których mowa w art. 41–44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, CCP stosuje metodę wyceny według wartości rynkowej, określoną w części 3 załącznika III do dyrektywy 2006/48/WE, oraz kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych z zastosowaniem korekt z tytułu zmienności zgodnie z metodą nadzorczą określoną w części 3 załącznika VIII do dyrektywy 2006/48/WE.

5. Jeżeli nie są spełnione wszystkie warunki, o których mowa w art. 52 i 53 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a CCP nie korzysta z własnych zasobów, CCP przypisuje wagę ryzyka 1 250 % swoim ekspozycjom wynikającym ze składek na

rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania prowadzonego przez inny CCP oraz wagę ryzyka 2 % swoim ekspozycjom z tytułu transakcji z innym CCP.

Artykuł 5

Wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka ekonomicznego

1. CCP przedkłada właściwemu organowi do zatwierdzenia, zgodnie z uprawnieniami tego właściwego organu na podstawie przepisów tytułu III rozporządzenia (UE) nr 648/2012, własne szacunki dotyczące kapitału niezbędnego do pokrycia strat wynikających z ryzyka ekonomicznego, sporządzone w oparciu o dające się rozsądnie przewidzieć niekorzystne scenariusze rozwoju wydarzeń mających znaczenie dla jego modelu biznesowego.

2. Wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka ekonomicznego odpowiadają zatwierdzonym wartościom szacunkowym, z zastrzeżeniem wartości minimalnej równej 25 % rocznych kosztów operacyjnych brutto CCP. Do celów niniejszego artykułu koszty operacyjne brutto traktuje się zgodnie z przepisami art. 2 ust. 4.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 153/2013

z dnia 19 grudnia 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 8, art. 26 ust. 9, art. 29 ust. 4, art. 34 ust. 3, art. 41 ust. 5, art. 42 ust. 5, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 5, art. 46 ust. 3, art. 47 ust. 8 i art. 49 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ dotyczą wymogów organizacyjnych, w tym prowadzenia dokumentacji i zapewnienia ciągłości działania, oraz wymogów ostrożnościowych, w tym dotyczących depozytów zabezpieczających, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, środków kontroli ryzyka utraty płynności, kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania, zabezpieczenia, polityki inwestycyjnej, przeglądu modeli, przeprowadzania testów warunków skrajnych oraz weryfikacji historycznej. W celu zapewnienia spójności między tymi przepisami, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz ułatwienia uzyskania ich kompleksowego obrazu oraz zapewnienia sprawnego dostępu do nich osobom podlegającym wspomnianym obowiązkom pożądanym jest umieszczenie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych wymaganych na podstawie tytułów III i IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w jednym rozporządzeniu.
- (2) Zważywszy na globalny charakter rynków finansowych, w niniejszym rozporządzeniu należy uwzględnić zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego wydane przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku i Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (zasady CPSS-IOSCO), które służą za ogólnosiwiatowy punkt odniesienia dla wymogów regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych (CCP).
- (3) Aby zapewnić bezpieczeństwo i należytą kondycję CCP w każdych warunkach rynkowych, ważne jest przyjęcie przez CCP procedur z zakresu ostrożnego zarządzania ryzykiem, które należy uwzględniać wszystkie rodzaje ryzyka, na które CCP są lub mogą być narażeni. W tym względzie standardy zarządzania ryzykiem faktycznie

wdrożone przez CCP powinny być bardziej rygorystyczne niż standardy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli zostanie to uznane za właściwe do celów zarządzania ryzykiem.

- (4) W celu doprecyzowania pewnej liczby pojęć wynikających z rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz określenia terminów technicznych koniecznych do opracowania niniejszego standardu technicznego należy zdefiniować szereg terminów.
- (5) Należy zapewnić, aby uznani CCP z państw trzecich nie zakłócili prawidłowego funkcjonowania unijnych rynków. Z tego względu należy zapewnić, aby uznani CCP nie mogli obniżyć swoich wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem do poziomu poniżej unijnych standardów, co mogłoby prowadzić do arbitrażu regulacyjnego. Przekazywane EUNGiPW informacje dotyczące uznania CCP z państwa trzeciego powinny umożliwiać EUNGiPW ocenę tego, czy dany CCP całkowicie spełnia wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie w danym państwie trzecim. Ponadto dokonując stwierdzenia równoważności, Komisja powinna zapewnić, aby przepisy ustawowe i wykonawcze państwa trzeciego były równoważne całości przepisów ustanowionych w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) Aby zapewnić odpowiedni poziom ochrony inwestorów, przy uznawaniu CCP z państw trzecich Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW), oprócz informacji, które są bezwzględnie konieczne do oceny spełnienia warunków ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, może domagać się dodatkowych informacji.
- (7) Ciągła ocena pełnego spełnienia przez CCP z państwa trzeciego wymogów ostrożnościowych obowiązujących w tym państwie trzecim jest obowiązkiem właściwego organu tego państwa trzeciego. Informacje przekazywane EUNGiPW przez wnioskodawcę CCP z państwa trzeciego nie powinny służyć powieleniu oceny właściwego organu państwa trzeciego, tylko upewnieniu się, że CCP podlega skutecznemu nadzorowi i skutecznemu egzekwowaniu przepisów w rzeczonym państwie trzecim, zapewniając tym samym wysoki poziom ochrony inwestorów.
- (8) Aby umożliwić EUNGiPW przeprowadzenie pełnej oceny, informacje przekazywane przez wnioskodawcę CCP z państwa trzeciego powinny być uzupełniane informacjami niezbędnymi do oceny skuteczności bieżącego nadzoru, uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów i działań podejmowanych przez właściwy organ państwa trzeciego. Informacje te powinny być przekazywane w ramach uzgodnień dotyczących współpracy dokonanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012. Te uzgodnienia dotyczące współpracy powinny zapewniać

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

odpowiednio szybkie powiadamianie EUNGiPW o wszelkich działaniach nadzorczych oraz działaniach służących egzekwowaniu przepisów podejmowanych wobec CCP występującego z wnioskiem o uznanie oraz o wszelkich zmianach warunków, w oparciu o które danemu CCP udzielono zezwolenia, a także o wszelkich istotnych uaktualnieniach informacji pierwotnie przekazanych przez CCP w ramach procedury uznawania.

- (9) Wymogi zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 dotyczące wewnętrznej podległości służbowej w odniesieniu do ryzyka powinny zostać doprecyzowane w celu wdrożenia ram zarządzania ryzykiem, które obejmują strukturę, prawa i obowiązki w ramach wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem. Zasady zarządzania powinny uwzględniać różne systemy prawa spółek w Unii, aby zapewnić funkcjonowanie CCP na solidnych podstawach prawnych.
- (10) Aby zapewnić wdrożenie przez CCP odpowiednich procedur mających na celu spełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1249/2012 ⁽¹⁾, należy określić rolę i obowiązki istniejącej w CCP funkcji zapewnienia zgodności z przepisami.
- (11) Należy jednoznacznie określić zakres odpowiedzialności zarządu oraz kierownictwa wyższego szczebla, a także określić minimalne wymogi dotyczące funkcjonowania zarządu, aby zapewnić istnienie takiej struktury organizacyjnej CCP, która umożliwi CCP świadczenie usług i prowadzenie działalności w ciągły i dobrze zorganizowany sposób. Ważne jest również określenie wyraźnej i bezpośredniej podległości służbowej, aby zapewnić rozliczalność.
- (12) W celu zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP ważne jest, by polityka wynagrodzeń CCP zniechęcała do podejmowania nadmiernego ryzyka. Aby polityka wynagrodzeń przynosiła zamierzone skutki, powinna być odpowiednio monitorowana i weryfikowana przez zarząd, który powinien ustanowić specjalną komisję mającą za zadanie należyty nadzór nad jej realizacją.
- (13) Aby zapewnić, by CCP prowadzili działalność, utrzymując odpowiednie zasoby ludzkie, niezbędne do wykonywania wszystkich spoczywających na CCP obowiązków, ponosili odpowiedzialność za wykonanie swojej działalności, a właściwe organy posiadały odpowiednie punkty kontaktowe w strukturach CCP, których nadzorują, w CCP powinno przynajmniej istnieć stanowisko dyrektora ds. ryzyka, dyrektora ds. zgodności z przepisami i dyrektora ds. technicznych.
- (14) CCP powinni należycie oceniać i monitorować to, w jakim zakresie fakt zasiadania przez członków zarządu w zarządach innych podmiotów stanowi dla nich źródło konfliktu interesów czy to wewnątrz grupy, do której należy dany CCP, czy też poza tą grupą. Członkom zarządu nie należy uniemożliwiać zasiadania w zarządach innych podmiotów, chyba że stanowi to źródło konfliktu interesów.
- (15) W celu zapewnienia istnienia skutecznej funkcji audytu CCP powinien określić zakres odpowiedzialności i podległość służbową swoich audytorów wewnętrznych, aby zapewnić odpowiednio szybkie informowanie zarządu CCP oraz właściwych organów o istotnych kwestiach. Ustanawiając i utrzymując funkcję audytu wewnętrznego, należy wyraźnie określić jej misję, niezależność i obiektywność, zakres i obowiązki, uprawnienia, odpowiedzialność oraz standardy działania.
- (16) W celu skutecznego wykonywania swoich obowiązków właściwy organ powinien uzyskać dostęp do wszystkich niezbędnych informacji pozwalających stwierdzić, czy CCP przestrzega wszystkich warunków udzielonego mu zezwolenia. Informacje te CCP powinien udostępniać bez zbędnej zwłoki.
- (17) Dokumentacja prowadzona przez CCP powinna ułatwiać uzyskanie dogłębnej wiedzy na temat ekspozycji kredytowej CCP wobec członków rozliczających oraz umożliwiać monitorowanie zakładanego ryzyka systemowego. Powinna również umożliwiać właściwym organom, EUNGiPW oraz zainteresowanym członkom Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESCB) odpowiednią rekonstrukcję procesu rozliczeniowego w celu oceny spełnienia wymogów regulacyjnych, w tym wymogów sprawozdawczych. Dane te, z chwilą ich utrwalenia, są również użyteczne dla CCP przy spełnianiu wymogów regulacyjnych oraz obowiązków wobec członków rozliczających oraz w przypadku sporów.
- (18) Dane przekazywane przez CCP do repozytoriów transakcji powinny być dokumentowane, aby umożliwić właściwym organom kontrolę spełniania przez CCP obowiązków sprawozdawczych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 oraz zapewnić im łatwy dostęp do informacji, w przypadku gdy danych informacji nie można znaleźć w repozytoriach transakcji.
- (19) Aby zapewnić prowadzenie przez CCP odpowiedniej sprawozdawczości, przy formułowaniu wymogów w zakresie prowadzenia dokumentacji dotyczącej transakcji należy stosować te same pojęcia, co w przypadku obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (20) W celu zapewnienia ciągłości działania w przypadkach zakłócenia pracy systemów zapasowe systemy przetwarzania danych powinny znajdować się w miejscu wystarczająco odległym i geograficznie odmiennym od głównej lokalizacji, aby nie były narażone na tę samą klęskę żywiołową, która mogła spowodować niedostępność systemów znajdujących się w głównej lokalizacji. Należy stworzyć odpowiednie scenariusze w celu przeanalizowania wpływu sytuacji kryzysowych na usługi o krytycznym znaczeniu, w tym scenariusze zakładające niedostępność systemów w wyniku klęski żywiołowej. Analizy te należy okresowo weryfikować.
- (21) CCP stanowią infrastrukturę rynków finansowych o znaczeniu systemowym, dlatego też powinni przywracać funkcje krytyczne w przeciągu dwóch godzin, przy czym idealnie systemy rezerwowe powinny podjąć przetwarzanie danych tuż po wystąpieniu incydentu. CCP powinni również zagwarantować z bardzo wysokim prawdopodobieństwem, że nie dojdzie do utraty jakichkolwiek danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 32.

- (22) Ważne jest, by niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego nie powodowało znacznych strat po stronie innych uczestników rynku. Dlatego też CCP mają obowiązek pokrywania, przy użyciu depozytów zabezpieczających złożonych przez członka rozliczającego, który nie wykonał zobowiązania, przynajmniej odpowiedniej części ewentualnej straty, jaką CCP może ponieść w trakcie procesu likwidacji. Przepisy powinny określać minimalny, wyrażony w procentach poziom, który depozyty zabezpieczające powinny pokrywać w odniesieniu do poszczególnych klas instrumentów finansowych. Ponadto CCP powinni stosować zasady mające na celu odpowiednie dostosowanie wysokości wymaganych przez nich depozytów zabezpieczających do charakterystyki każdego instrumentu finansowego lub portfela, które rozliczają.
- (23) CCP nie powinni obniżać wysokości depozytów zabezpieczających do poziomu, który zagraża ich bezpieczeństwu, pomimo silnej presji konkurencyjnej. Z tego względu podstawowe składowe wykorzystywane do obliczania depozytów zabezpieczających powinny spełniać szczególne wymogi. Depozyty zabezpieczające powinny zatem uwzględniać cały przekrój warunków rynkowych, w tym okresy występowania warunków skrajnych.
- (24) Należy ustanowić przepisy w celu określenia odpowiednich wskaźników procentowych i horyzontów czasowych w odniesieniu do okresu likwidacji oraz obliczania historycznej zmienności. Aby zapewnić należyte zarządzanie przez CCP ryzykiem, na które są narażeni, nie należy jednak określać podejścia, które CCP powinni stosować przy obliczaniu wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego na podstawie tych parametrów. Z tych samych względów CCP nie należy uniemożliwiać opierania się na różnych wiarygodnych podejściach metodycznych na potrzeby opracowania mechanizmu określania wysokości depozytu zabezpieczającego na poziomie portfela; należy im zezwolić na poszukiwanie się metodami opartymi na korelacji między ryzykiem cenowym instrumentu finansowego lub pakietu instrumentów finansowych, które rozliczają, a także wszelkimi odpowiednimi metodami opartymi na równoważnym statystycznym parametrze określającym zależność.
- (25) W celu określenia okresu, przez jaki CCP jest narażony na ryzyko rynkowe związane z zarządzaniem pozycją członka rozliczającego, który nie wykonał zobowiązania, CCP powinien przeanalizować istotne cechy charakterystyczne instrumentów finansowych lub portfela, które rozlicza, takie jak ich poziom płynności oraz wielkość pozycji lub jej koncentrację. CCP powinni ostrożnie szacować czas wymagany do całkowitego zamknięcia pozycji członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania od momentu ostatniego pobrania depozytów zabezpieczających, wielkość pozycji oraz jej koncentrację.
- (26) Aby nie powodować ani nie pogłębiać zaburzeń równowagi finansowej, CCP powinni, w maksymalnym stopniu, w jakim jest to praktycznie uzasadnione, przyjmować metody określania wysokości depozytu zabezpieczającego uwzględniające prognozy dotycząc przyszłych warunków rynkowych, które ograniczają prawdopodobieństwo procyklicznych zmian wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego, nie upośledzając jednocześnie odporności CCP.
- (27) Wyższy przedział ufności dla instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest zwykle uzasadniony, ponieważ wycena tych produktów może być mniej wiarygodna, a dotyczące ich dane historyczne stanowiące podstawę do szacowania ekspozycji mogą obejmować krótsze okresy. CCP mogłyby rozliczać instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których nie dotyczą te zjawiska i które mają taką samą charakterystykę ryzyka jak instrumenty pochodne notowane na rynku regulowanym, przy czym powinni być w stanie rozliczać te produkty w jednolity sposób, bez względu na sposób wykonania transakcji.
- (28) Zasadniczy element polityki CCP w zakresie zarządzania ryzykiem stanowi odpowiednia definicja skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych. Na potrzeby aktualizacji stosowanych przez CCP ram zarządzania ryzykiem skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych nie należy traktować jako pojęcia statycznego, ale jako warunki, które zmieniają się wraz z upływem czasu oraz kształtują się w różny sposób na różnych rynkach. Pewien scenariusz rynkowy może być skrajny, ale prawdopodobny dla jednego CCP i jednocześnie nie mieć wielkiego znaczenia dla innego CCP. CCP powinien ustanowić solidne ramy polityki wewnętrznej na potrzeby identyfikowania rynków, wobec których posiada ekspozycję, oraz stosować wspólny minimalny zbiór standardów służących identyfikowaniu skrajnych, ale prawdopodobnych warunków na każdym zidentyfikowanym rynku. CCP powinien również obiektywnie rozważyć możliwość wystąpienia presji jednocześnie na kilku rynkach.
- (29) Aby zapewnić funkcjonowanie odpowiednich i solidnych mechanizmów zarządzania, ramy stosowane przez CCP do identyfikowania skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych powinny być poddane pod dyskusję na forum komisji ds. ryzyka oraz powinny zostać zatwierdzone przez zarząd. Ramy te powinny podlegać przeglądowi przynajmniej raz do roku, a wyniki przeglądu powinny być przedmiotem dyskusji na forum komisji ds. ryzyka i zostać podane do wiadomości zarządu. Przegląd powinien zapewniać uwzględnienie w definicji „skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych” zmian skali i koncentracji ekspozycji CCP, a także zmian na rynkach, na których CCP działa. Przegląd ten nie powinien natomiast zastępować prowadzonej przez CCP stałej oceny adekwatności swojego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania w świetle zmieniających się warunków rynkowych.
- (30) Aby zapewnić skuteczne zarządzanie swoim ryzykiem utraty płynności, CCP powinni być zobowiązani do ustanowienia ram zarządzania ryzykiem utraty płynności. Ramy te powinny być uzależnione od charakteru obowiązków CCP oraz powinny uwzględniać posiadane przez CCP narzędzia służące ocenie ryzyka utraty płynności, na które CCP jest narażony, określanie możliwej presji na płynność oraz zapewnieniu adekwatności jego płynnych środków.
- (31) Przy ocenie adekwatności swoich płynnych środków CCP powinien mieć obowiązek uwzględniania wielkości i płynności posiadanych środków oraz możliwe ryzyko związane z koncentracją tych aktywów. Ważne jest, by CCP byli w stanie identyfikować wszystkie głównie rodzaje koncentracji ryzyka utraty płynności w puli swoich środków, tak aby środki CCP na potrzeby utrzymania płynności były w razie potrzeby natychmiast dostępne. CCP powinni również brać pod uwagę dodatkowe ryzyko wynikające z wielorakich relacji, współzależności i koncentracji.

- (32) Ponieważ płynność musi być łatwo dostępna na potrzeby transakcji zawieranych i rozliczanych w trakcie tego samego dnia, a nawet transakcji śróddziennych, CCP mógłby wykorzystywać środki pieniężne w banku centralnym pełniącym funkcję emisyjną, środki pieniężne w bankach komercyjnych o wysokiej wiarygodności kredytowej, zatwierdzone linie kredytowe, zatwierdzone umowy repo, przechowywane łatwo zbywalne zabezpieczenie oraz inwestycje, które są łatwo dostępne i wymienne na środki pieniężne, objęte wcześniej uzgodnionymi i wysoce wiarygodnymi mechanizmami finansowania, nawet w skrajnych warunkach rynkowych. Tego rodzaju środki pieniężne i zabezpieczenia mogą być traktowane jako wcześniej uzgodnione płynne środki finansowe wyłącznie pod pewnymi warunkami.
- (33) W celu zapewnienia CCP koniecznej zachęty do ustalania wymogów ostrożnościowych oraz utrzymywania ich wysokości na odpowiednim poziomie, a jednocześnie zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, należy ustanowić jednolitą metodę obliczania i utrzymywania określonej wysokości własnych zasobów celowych, którą CCP powinien utrzymywać na potrzeby kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania. Środki pokrywające straty z tytułu niewykonania zobowiązania konieczne powinny być utrzymywane odrębnie – oraz z odrębnym przeznaczeniem – od środków z tytułu minimalnych wymogów kapitałowych CCP, które pokrywają różne rodzaje ryzyka, na które CCP może być narażony.
- (34) Ważne jest, by CCP stosowali spójną metodę obliczania kwoty środków własnych do wykorzystania w sytuacji kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania, aby zapewnić wszystkim CCP równoważne warunki działania. Pozostawienie CCP swobody wdrożenia metody, która byłaby niewystarczająco jednoznaczna, doprowadziłoby do bardzo zróżnicowanych wyników wśród CCP, stwarzając tym samym zachęty do arbitrażu regulacyjnego. Istotne jest zatem, aby metoda ta nie pozostawiała CCP dowolności. W tym celu właściwe byłoby posiadanie prostego wskaźnika procentowego opierającego się na wyraźnie określonej mierzalnej wartości oraz jednoznacznej metody pozwalającej zapewnić spójne obliczanie środków własnych CCP przeznaczonych do wykorzystania w sytuacji kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania.
- (35) Należy określić minimalny zbiór kryteriów zapewniających wysoką płynność dopuszczalnego zabezpieczenia oraz możliwość jego szybkiej wymiany na środki pieniężne, przy minimalnym wpływie na jego cenę. Kryteria te powinny dotyczyć emitenta zabezpieczenia, zakresu, w jakim zabezpieczenie może zostać upłynnione na rynku, oraz tego, czy wartość zabezpieczenia pozostaje w korelacji ze zdolnością kredytową członka wnoszącego zabezpieczenie, aby uwzględnić ewentualne ryzyko korelacji. CCP powinien mieć możliwość stosowania dodatkowych kryteriów, o ile jest to konieczne, aby osiągnąć pożądany poziom wiarygodności zabezpieczenia.
- (36) CCP powinni przyjmować wyłącznie wysoce płynne zabezpieczenia obciążone minimalnym ryzykiem kredytowym i rynkowym. Aby zapewnić w każdym czasie wysoką płynność zabezpieczenia posiadanego przez CCP, CCP muszą ustanowić przejrzyste i przewidywalne polityki i procedury na potrzeby oceny i stałego monitorowania płynności aktywów przyjętych jako zabezpieczenie oraz wdrożyć odpowiednie metody wyceny. W tym celu CCP powinni również wdrożyć limity koncentracji, dzięki którym będzie utrzymywana wystarczająca dywersyfikacja zabezpieczenia, aby zapewnić możliwość jego szybkiego upłynnienia bez generowania znacznego ryzyka rynkowego wpływającego na jego wartość. Przy formułowaniu swojej polityki w zakresie dopuszczalnych zabezpieczeń i limitów koncentracji CCP powinni uwzględnić globalną dostępność danego zabezpieczenia, mając na względzie potencjalne makroekonomiczne skutki ich polityki.
- (37) W celu uniknięcia ryzyka korelacji członkom rozliczającym nie należy zasadniczo zezwalać na wykorzystywanie jako zabezpieczenie swoich własnych papierów wartościowych lub papierów wartościowych wyemitowanych przez podmiot należący do tej samej grupy. CCP powinien jednak móc zezwalać członkom rozliczającym na wykorzystywanie w tym celu obligacji zabezpieczonych, na które nie ma wpływu niewypłacalność emitenta. Zabezpieczenie bazowe powinno jednak być należycie odizolowane od emitenta oraz powinno spełniać minimalne kryteria dopuszczalności zabezpieczenia. Członek rozliczający nie powinien emitować instrumentów finansowych, gdy głównym celem emisji jest umożliwienie innemu członkowi rozliczającemu wykorzystania tych instrumentów jako zabezpieczenia.
- (38) Aby zapewnić bezpieczeństwo CCP, CCP powinien przyjmować jako zabezpieczenie gwarancję banku komercyjnego wyłącznie po przeprowadzeniu dokładnej oceny emitenta oraz prawnych, umownych i operacyjnych uwarunkowań gwarancji. Należy unikać niezabezpieczonych ekspozycji CCP wobec banków komercyjnych. Dlatego też gwarancje banków komercyjnych mogą być przyjmowane wyłącznie po spełnieniu rygorystycznych warunków. Warunki te są zasadniczo spełnione na rynkach charakteryzujących się wysoką koncentracją banków komercyjnych gotowych udzielić kredytu niefinansowym członkom rozliczającym. Z tego względu w tych przypadkach należy dopuścić wyższe limity koncentracji.
- (39) W celu ograniczenia swojego ryzyka rynkowego CCP powinien mieć obowiązek wyceny swoich zabezpieczeń przynajmniej raz dziennie. CCP powinien stosować ostrożną redukcję wartości zabezpieczenia odzwierciedlającą potencjalny spadek wartości zabezpieczenia w okresie między jego ostatnią aktualizacją wyceny a terminem, w jakim można zasadnie oczekiwać upłynnienia zabezpieczenia w skrajnych warunkach rynkowych. Poziom zabezpieczenia powinien również uwzględniać potencjalną ekspozycję na ryzyko korelacji.
- (40) Wdrożenie mechanizmu redukcji wartości zabezpieczenia powinno umożliwić CCP uniknięcie znacznych i nieoczekiwanych korekt wysokości wymaganego zabezpieczenia, pozwalając tym samym zapobiec, w miarę możliwości, skutkom procyklicznym.
- (41) CCP nie powinien dopuszczać do koncentracji zabezpieczenia wobec ograniczonej liczby emitentów lub ograniczonej liczby aktywów, aby uniknąć potencjalnego znacznego niekorzystnego wpływu na wycenę w przypadku jego upłynnienia w krótkim okresie czasu. Z tego względu skoncentrowane pozycje zabezpieczenia nie powinny być traktowane jako wysoce płynne.

- (42) Ryzyko utraty płynności, ryzyko kredytowe i ryzyko rynkowe powinny być rozpatrywane na poziomie portfela oraz na poziomie poszczególnych instrumentów finansowych. Skoncentrowany portfel może mieć znaczny niekorzystny wpływ na płynność zabezpieczenia lub instrumentów finansowych, w które CCP może inwestować swoje środki finansowe, gdyż mało prawdopodobne jest, by sprzedaż dużych pozycji w skrajnych warunkach rynkowych była możliwa bez spadku ceny rynkowej. Z tego samego powodu zabezpieczenia utrzymywane przez CCP powinny być monitorowane i wyceniane w sposób ciągły, aby zapewnić ich stałą płynność.
- (43) Rynki instrumentów pochodnych dotyczących energii wykazują szczególnie silne powiązanie z kasowymi rynkami towarowymi, a udział niefinansowych członków rozliczających w tych rynkach instrumentów pochodnych jest wysoki. Wielu uczestników tych rynków jest jednocześnie producentami towaru bazowego. Uzyskanie dostępu do zabezpieczenia w odpowiedniej wysokości w celu zapewnienia pełnego pokrycia gwarancji banku komercyjnego mogłoby wymagać od tych niefinansowych członków rozliczających zbycia ich bieżących pozycji lub mogłoby utrudnić im dalsze rozliczanie swoich pozycji jako bezpośrednich członków rozliczających danego CCP. Proces ten mógłby spowodować zakłócenia na rynkach energii pod względem płynności, a także pod względem różnorodności uczestników tych rynków. Dlatego też jego stosowanie należy przesunąć w czasie w oparciu o precyzyjnie ustalony harmonogram.
- (44) W celu zapewnienia spójnego stosowania ram ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wszystkie sektory powinny podlegać podobnym wymogom wynikającym z ostatecznego kształtu przepisów mających do nich zastosowanie. Przedsiębiorstwa energetyczne działają obecnie w dobrze ugruntowanych ramach, których dostosowanie do ustanowionych nowych wymogów wymagać będzie czasu, aby uniknąć szkodliwych skutków dla gospodarki realnej. Dlatego też za właściwe uznano ustalenie daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do rynków tego typu, co umożliwi odpowiednie przejście od obecnych praktyk rynkowych do nowych uregulowań bez niepożądanego skutków dla struktury rynku i jego płynności.
- (45) W polityce inwestycyjnej CCP najwyższy priorytet należy przypisywać zasadzie zachowania kapitału i maksymalizacji płynności. Polityka inwestycyjna powinna również zapewniać zapobieganie powstawaniu konfliktu interesów w związku z handlowymi interesami CCP.
- (46) Kryteria, które spełniać powinny instrumenty finansowe, aby można je uznać za dopuszczalne inwestycje dla CCP, powinny uwzględniać zasadę nr 16 ze zbioru zasad CPSS-IOSCO celem zapewnienia ich międzynarodowej spójności. CCP powinien w szczególności mieć obowiązek stosowania restrykcyjnych standardów dotyczących emitenta instrumentu finansowego, możliwości przenoszenia instrumentu finansowego oraz ryzyka kredytowego, ryzyka rynkowego, ryzyka zmienności i ryzyka walutowego związanego z danym instrumentem finansowym. CCP nie powinien dopuszczać do osłabienia skuteczności środków podejmowanych w celu ograniczenia ekspozycji swoich inwestycji na ryzyko poprzez utrzymywanie nadmiernych ekspozycji wobec pojedynczego instrumentu finansowego, rodzaju instrumentów finansowych, pojedynczego emitenta, rodzaju emitentów lub pojedynczego depozytariusza.
- (47) Korzystając z instrumentów pochodnych, CCP naraża się na dodatkowe ryzyko kredytowe i rynkowe, dlatego też należy określić ściśle ograniczony zbiór okoliczności, w których CCP może inwestować swoje środki w instrumenty pochodne. Zważywszy, że celem CCP powinno być utrzymywanie zerowej pozycji w odniesieniu do ryzyka rynkowego, jedynym rodzajem ryzyka, które CCP powinien mieć potrzebę zabezpieczenia, jest ryzyko związane z zabezpieczeniami, które przyjmuje, lub ryzyko wynikające z niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego. Ryzykiem związanym z zabezpieczeniami, które CCP przyjmuje, można w wystarczającym stopniu zarządzać za pośrednictwem mechanizmu redukcji wartości zabezpieczenia, i nie jest konieczne korzystanie przez CCP w tym celu z instrumentów pochodnych. Instrumenty pochodne powinny być wyłącznie wykorzystywane przez CCP do zarządzania ryzykiem utraty płynności powstającym w związku z ekspozycjami wobec różnych walut oraz do celów zabezpieczenia portfela członka rozliczającego, który nie wykonał zobowiązania, i to tylko wówczas, gdy wykorzystanie instrumentów pochodnych w tym celu przewidują procedury CCP w zakresie zarządzania przypadkami niewykonania zobowiązania.
- (48) Aby zapewnić bezpieczeństwo CCP, należy im zezwolić na utrzymywanie wyłącznie minimalnego stanu środków pieniężnych w formie niezabezpieczonych depozytów. Zabezpieczając swoje środki pieniężne, CCP powinien stale zapewniać odpowiednią ochronę przed ryzykiem utraty płynności.
- (49) Należy określić rygorystyczne wymogi przeprowadzania testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznej celem zapewnienia należytego funkcjonowania modeli CCP, metodyk ich opracowywania oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności, uwzględniające wszystkie rodzaje ryzyka, na jakie narażony jest CCP, tak aby CCP zawsze posiadał odpowiednie środki do pokrycia tego ryzyka.
- (50) W celu zapewnienia spójnego stosowania wymogów w odniesieniu do CCP należy określić szczegółowe przepisy dotyczące rodzajów testów, które należy przeprowadzać, w tym m.in. testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznej. Aby uwzględnić szeroki wachlarz papierów wartościowych i kontraktów pochodnych, które mogą być rozliczane w przyszłości, odzwierciedlić różnice w sposobach prowadzenia działalności przez CCP oraz ich systemach zarządzania ryzykiem, a także umożliwić reagowanie na przyszłe zmiany i nowe rodzaje ryzyka oraz zapewnić odpowiednią elastyczność, konieczne jest wprowadzenie podejścia opartego na kryteriach.
- (51) Przeprowadzając walidację modeli CCP, metodyk ich opracowywania oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności, ważne jest, by korzystać z usług odpowiedniego niezależnego podmiotu, aby możliwe było określenie i podjęcie koniecznych środków naprawczych jeszcze przed wdrożeniem wspomnianych modeli, metodyk i ram oraz aby uniknąć wszelkich istotnych konfliktów interesu. Niezależny podmiot powinien być wystarczająco odrębny od tej części przedsiębiorstwa CCP, która jest odpowiedzialna za opracowanie, wdrożenie i przyszłe stosowanie modelu lub polityki będących przedmiotem weryfikacji, oraz nie powinien podlegać istotnemu konfliktowi interesów. Warunki te mogłaby spełniać albo wewnętrzna jednostka z odrębną podległością służbową, albo jednostka zewnętrzna.

- (52) Różne aspekty środków finansowych CCP, a zwłaszcza pokrycie depozytów zabezpieczających, fundusze na wypadek niewykonania zobowiązania oraz inne środki finansowe, mają za zadanie uwzględnienie różnych scenariuszy i celów. Konieczne jest zatem wprowadzenie szczegółowych wymogów odzwierciedlających te cele i zapewniających ich spójne stosowanie we wszystkich CCP. Przy ocenie wymaganego pokrycia CCP nie powinien kompensować ekspozycji między członkami rozliczającymi niewykonującymi zobowiązania, aby uniknąć ograniczenia potencjalnych skutków, jakie mogą wywierać te ekspozycje.
- (53) Różne rodzaje instrumentów finansowych, które CCP może rozliczać, narażone są na cały szereg szczególnych rodzajów ryzyka. CCP powinien zatem mieć obowiązek uwzględniania w swoich modelach, metodykach ich opracowywania i ramach zarządzania ryzykiem utraty płynności wszystkich rodzajów ryzyka istotnych w kontekście rynków, na których świadczy usługi rozliczania, aby zapewnić odpowiedni pomiar swojej potencjalnej przyszłej ekspozycji. W celu należytego uwzględnienia tych rodzajów ryzyka w wymogach dotyczących testów warunków skrajnych należy uwzględnić charakterystyczne dla danych instrumentów ryzyko związane z różnymi rodzajami instrumentów finansowych.
- (54) Aby zapewnić należyte uwzględnienie potencjalnych ekspozycji CCP w stosowanym przez niego modelu obliczania wysokości wstępnego depozytu zabezpieczającego, CCP powinien przeprowadzać – oprócz codziennej weryfikacji historycznej pokrycia depozytu zabezpieczającego, w ramach której badana jest adekwatność depozytu zabezpieczającego, do którego uzupełnienia wezwano – weryfikację historyczną kluczowych parametrów i założeń modelu. Jest to konieczne, aby zapewnić dokładne obliczanie wysokości wstępnego depozytu zabezpieczającego przez modele CCP.
- (55) Wnikliwa analiza wrażliwości wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego może szczególnie zyskiwać na znaczeniu w sytuacji, gdy rynki są nie płynne lub panuje na nich zmienność, i powinna być stosowana do określania wpływu zmiennych ważnych parametrów modelu. Analiza wrażliwości stanowi skuteczne narzędzie pozwalające ujawnić ukryte uchybienia, których nie można wykryć za pomocą weryfikacji historycznej.
- (56) Brak regularnych testów warunków skrajnych i regularnej weryfikacji historycznej może prowadzić do sytuacji, w której środki finansowe i płynne środki CCP będą niewystarczające do pokrycia faktycznego ryzyka, na które CCP jest narażony. Odpowiednie testy umożliwią również modelom CCP, metodykom opracowywania tych modeli i ramom zarządzania ryzykiem utraty płynności niezwłoczne reagowanie na zmiany na rynkach i nowe rodzaje ryzyka. Wyniki testów powinny być zatem niezwłocznie wykorzystywane przez CCP do przeglądu swoich modeli, metod oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności.
- (57) Modelowanie skrajnych warunków rynkowych może pomóc CCP w określeniu ograniczeń swoich obecnych modeli, ram zarządzania ryzykiem utraty płynności oraz środków finansowych i płynnych środków. Wymaga to jednak od CCP stosowania osądu przy modelowaniu różnych rynków i produktów. Odwrotne testy warunków skrajnych należy uznać za pomocne – acz nie główne – narzędzie z zakresu zarządzania pozwalające określić stosowny poziom środków finansowych.
- (58) Zaangażowanie członków rozliczających, klientów i innych zainteresowanych stron w proces testowania obowiązujących w CCP procedur zarządzania przypadkami niewykonania zobowiązania ma zasadnicze znaczenie, aby zapewnić posiadanie przez nich wiedzy i zdolności operacyjnych potrzebnych do odegrania skutecznej roli w procesie zarządzania przypadkami niewykonania zobowiązania. Symulacje powinny odtwarzać scenariusz niewykonania zobowiązania, aby przybliżyć rolę i obowiązki członków rozliczających, klientów i innych zainteresowanych stron. Ponadto ważne jest, aby CCP posiadał odpowiedni mechanizm umożliwiający mu stwierdzenie konieczności podjęcia działań naprawczych oraz identyfikację wszelkich niejasnych lub wieloznacznych zasad i procedur. Testowanie obowiązujących w CCP procedur zarządzania przypadkami niewykonania zobowiązania jest szczególnie ważne w przypadku, gdy CCP korzysta w procesie likwidacji z pomocy członków rozliczających wykonujących zobowiązanie lub osób trzecich oraz gdy procedury na wypadek niewykonania zobowiązania nie zostały nigdy przetestowane w rzeczywistej sytuacji niewykonania zobowiązania.
- (59) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów wartościowych (EUNGiPW).
- (60) Przed przedłożeniem projektu standardów technicznych stanowiącego podstawę niniejszego rozporządzenia EUNGiPW odbył, w stosownych przypadkach, konsultacje z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz członkami ESBC. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽¹⁾ EUNGiPW przeprowadził otwarte konsultacje społeczne poświęcone projektowi tych regulacyjnych standardów technicznych, przeanalizował potencjalne koszty i korzyści oraz wystąpił o ich zaopiniowanie do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

INFORMACJE OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „ryzyko bazowe” oznacza ryzyko wynikające z niedoskonale skorelowanych zmian wartości dwóch lub większej liczby aktywów lub kontraktów rozliczanych przez kontrahenta centralnego (CCP);

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

- 2) „przedział ufności” oznacza odsetek zmian ekspozycji dla każdego instrumentu finansowego rozliczanego w odniesieniu do określonego okresu retrospekcji, które CCP ma obowiązek pokryć w określonym okresie likwidacji;
- 3) „premia z tytułu fizycznego posiadania” oznacza korzyści wynikające z faktu bezpośredniego posiadania fizycznego towaru i zależy zarówno od warunków rynkowych, jak i od kosztów składowania fizycznego towaru;
- 4) „depozyty zabezpieczające” oznaczają depozyty, o których mowa w art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które mogą obejmować wstępne i zmienne depozyty zabezpieczające;
- 5) „wstępny depozyt zabezpieczający” oznacza depozyty pobrane przez CCP w celu pokrycia potencjalnej przyszłej ekspozycji wobec członków rozliczających wnoszących depozyt oraz, w stosownych przypadkach, wobec interoperacyjnych CCP w okresie między ostatnim pobraniem depozytu zabezpieczającego a likwidacją pozycji w następstwie niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego lub interoperacyjnego CCP;
- 6) „zmienny depozyt zabezpieczający” oznacza depozyty zabezpieczające pobrane lub wypłacone w celu odzwierciedlenia aktualnych ekspozycji wynikających z faktycznych zmian cen rynkowych;
- 7) „ryzyko niespodziewanego niewykonania zobowiązania” oznacza ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta lub emitenta, do którego dochodzi nagle, zanim rynek zdąży uwzględnić zwiększone ryzyko niewykonania zobowiązania przez tego kontrahenta lub emitenta;
- 8) „okres likwidacji” oznacza okres stosowany na potrzeby wyliczenia wysokości depozytów zabezpieczających, które w ocenie CCP są konieczne, aby umożliwić zarządzanie ekspozycją CCP wobec członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania, i przez który to okres CCP jest narażony na ryzyko rynkowe związane z zarządzaniem pozycjami członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania;
- 9) „okres retrospekcji” oznacza horyzont czasowy stosowany do obliczania zmienności historycznej;
- 10) „odchylenie od oczekiwanego wyniku testu” oznacza wynik testu, który wskazuje, że model lub ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności, które CCP stosuje, nie zapewniły zamierzonego poziomu pokrycia;
- 11) „ryzyko korelacji” oznacza ryzyko wynikające z ekspozycji wobec kontrahenta lub emitenta, w przypadku gdy zabezpieczenie złożone przez danego kontrahenta lub wyemitowane przez danego emitenta charakteryzuje wysoki stopień korelacji z ryzykiem kredytowym tego kontrahenta lub emitenta.

ROZDZIAŁ II

UZNAWANIE CCP Z PAŃSTW TRZECICH

(art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 2

Informacje podlegające przekazaniu EUNGiPW do celów uznania CCP

Wniosek o uznanie składany przez CCP mającego siedzibę w państwie trzecim musi zawierać przynajmniej następujące informacje:

- a) pełną nazwę podmiotu prawnego;
- b) dane osobowe akcjonariuszy lub udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji;
- c) wykaz państw członkowskich, w których CCP zamierza świadczyć usługi;
- d) klasy rozliczanych instrumentów finansowych;
- e) szczegółowe informacje, które mają zostać opublikowane na stronach internetowych EUNGiPW zgodnie z art. 88 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- f) szczegółowe informacje na temat środków finansowych CCP, formy i sposobów ich utrzymywania oraz rozwiązań służących ich zabezpieczeniu, w tym na temat procedur zarządzania przypadkami niewykonania zobowiązania;
- g) szczegółowe informacje na temat metodyki obliczania wysokości depozytu zabezpieczającego oraz metodyki obliczania wysokości funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania;
- h) wykaz dopuszczalnych zabezpieczeń;
- i) zestawienie (w razie konieczności przyszłych) wartości transakcji rozliczanych przez wnioskującego CCP w podziale na każdą rozliczaną walutę Unii;
- j) wyniki testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznych przeprowadzonych w okresie roku poprzedzającego dzień złożenia wniosku;
- k) regulaminy i procedury wewnętrzne CCP wraz z dowodami potwierdzającymi pełne spełnienie wymogów obowiązujących w danym państwie trzecim;
- l) szczegółowe informacje na temat wszelkich ustaleń dotyczących outsourcingu;
- m) szczegółowe informacje na temat uzgodnień dotyczących wyodrębnienia środków oraz solidnej podstawy prawnej tych uzgodnień i możliwości ich egzekwowania;

- n) szczegółowe informacje na temat wymogów CCP w zakresie dostępu do systemu oraz warunków zawieszania i anulowania członkostwa w tym systemie;
- o) szczegółowe informacje na temat wszelkich uzgodnień interoperacyjnych, w tym informacje przekazane właściwym organom państwa trzeciego do celów oceny tych uzgodnień.

ROZDZIAŁ III

WYMOGI ORGANIZACYJNE

(art. 26 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 3

Zasady zarządzania

1. Kluczowe elementy zasad zarządzania CCP, które określają jego strukturę organizacyjną, a także wyraźnie określone i dobrze udokumentowane polityki, procedury i procesy, zgodnie z którymi działają zarząd i kierownictwo wyższego szczebla CCP, obejmują:
 - a) skład, rolę i zakres odpowiedzialności zarządu oraz wszelkich komisji zarządu;
 - b) rolę i zakres odpowiedzialności kierownictwa;
 - c) strukturę kierownictwa wyższego szczebla;
 - d) podległość służbową między kierownictwem wyższego szczebla a zarządem;
 - e) procedury powoływania członków zarządu i kierownictwa wyższego szczebla;
 - f) strukturę funkcji zarządzania ryzykiem, funkcji zapewnienia zgodności z przepisami i funkcji kontroli wewnętrznej;
 - g) procesy służące zapewnieniu rozliczalności wobec zainteresowanych stron.
2. CCP posiada odpowiedni personel pozwalający mu wykonywać wszystkie obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr 648/2012. CCP nie może współdzielić swojego personelu z innymi podmiotami z grupy, chyba że na warunkach zawartych w ustaleniach dotyczących outsourcingu zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
3. CCP ustanawia obszary odpowiedzialności, które są przejrzyste, spójne i dobrze udokumentowane. CCP zapewnia, aby funkcje dyrektora ds. ryzyka, dyrektora ds. zgodności z przepisami i dyrektora ds. technicznych pełniły przez różne osoby, będące pracownikami CCP, którym powierzono wyłączną odpowiedzialność za sprawowanie tych funkcji.

4. CCP wchodzący w skład grupy uwzględnia wszelki wpływ grupy na swoje własne zasady zarządzania, w tym to, czy posiada niezbędny poziom niezależności, aby wywiązywać się ze swoich obowiązków regulacyjnych jako odrębna osoba prawna, oraz czy do osłabienia jego niezależności może przyczynić się struktura grupy lub dowolny członek zarządu, który jest jednocześnie członkiem zarządu innego podmiotu należącego do tej samej grupy. W szczególności taki CCP rozważa wprowadzenie szczegółowych procedur zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, w tym w odniesieniu do ustaleń dotyczących outsourcingu.

5. Jeżeli w CCP funkcjonuje dualistyczny model zarządzania spółką, rolę zarządu i zakres jego obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 przypisuje się, odpowiednio, radzie nadzorczej i zarządowi.

6. Polityka, procedury, systemy i mechanizmy kontroli w obszarze zarządzania ryzykiem stanowią część spójnych i konsekwentnie stosowanych ram zarządzania, które podlegają regularnym przeglądom i regularnej aktualizacji.

Artykuł 4

Mechanizmy zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej

1. CCP posiada solidne ramy kompleksowego zarządzania wszystkimi rodzajami istotnego ryzyka, na które jest lub może być narażony. CCP ustanawia udokumentowane polityki, procedury i systemy służące identyfikowaniu ryzyka tego rodzaju, jego pomiarowi, monitorowaniu i zarządzaniu nim. Ustanawiając politykę, procedury i systemy zarządzania ryzykiem, CCP kształtuje je w taki sposób, aby zapewnić należyte zarządzanie przez członków rozliczających ryzykiem, na które narażają CCP, oraz ograniczanie przez nich tego ryzyka.
2. CCP rozpatruje wszystkie istotne rodzaje ryzyka w zintegrowany i kompleksowy sposób. Zalicza się do nich ryzyko, na jakie CCP narażają jego członkowie rozliczający oraz – w możliwym do ustalenia zakresie – klienci, oraz ryzyko, na jakie sam ich naraża, a także ryzyko, na jakie narażają go inne podmioty, w tym m.in. interoperacyjne CCP, systemy rozrachunku papierów wartościowych i systemy płatnicze, banki rozrachunkowe, dostawcy płynności, centralne depozyty papierów wartościowych, systemy obrotu obsługiwane przez CCP oraz inni dostawcy usług o krytycznym znaczeniu, oraz ryzyko, na jakie CCP sam naraża te podmioty.
3. CCP opracowuje odpowiednie narzędzia służące do zarządzania ryzykiem, aby być w stanie zarządzać wszystkimi istotnymi rodzajami ryzyka oraz składać na ich temat sprawozdania. Narzędzia te pozwalają m.in. na identyfikowanie zależności systemowych, rynkowych lub innych oraz zarządzanie tymi zależnościami. Jeżeli CCP świadczy usługi związane z rozliczaniem, które charakteryzuje profil ryzyka odmienny od profilu typowego dla jego funkcji oraz które potencjalnie narażają go na znaczne dodatkowe ryzyko, CCP należycie zarządza tymi dodatkowymi rodzajami ryzyka. Może to polegać na prawnym rozdzieleniu dodatkowych usług świadczonych przez CCP od jego podstawowych funkcji.

4. Zasady zarządzania zapewniają przyjęcie przez zarząd CCP ostatecznej odpowiedzialności za zarządzanie ryzykiem, na które CCP jest narażony. Zarząd definiuje, ustala i dokumentuje stosowny poziom tolerancji CCP na ryzyko oraz zdolności CCP do ponoszenia ryzyka. Zarząd i kierownictwo wyższego szczebla zapewniają, aby polityka, procedury i mechanizmy kontroli CCP były zgodne z jego poziomem tolerancji na ryzyko i zdolnością do ponoszenia ryzyka oraz regulowały sposób, w jaki CCP identyfikuje, zgłasza, monitoruje ryzyko i nim zarządza.

5. CCP stosuje solidne systemy informacyjne i systemy kontroli ryzyka zapewniające CCP i, w stosownych przypadkach, jego członkom rozliczającym oraz, o ile to możliwe, klientom możliwość uzyskania aktualnych informacji, a także umożliwiające właściwe stosowanie polityki i procedur zarządzania ryzykiem. Systemy te zapewniają ciągłe monitorowanie na poziomie CCP i na poziomie członka rozliczającego oraz, o ile to możliwe, na poziomie klienta przynajmniej ekspozycji na ryzyko kredytowe i ekspozycji na ryzyko utraty płynności.

6. CCP zapewnia, aby funkcja zarządzania ryzykiem posiadała niezbędne uprawnienia, środki, fachową wiedzę oraz dostęp do wszelkich istotnych informacji oraz aby była wystarczająco niezależna od innych funkcji CCP. Dyrektor ds. ryzyka CCP wdraża ramy zarządzania ryzykiem, w tym politykę i procedury ustanowione przez zarząd.

7. CCP posiada odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej służące zarządowi pomocą w monitorowaniu i ocenianiu adekwatności i skuteczności jego polityk, procedur i systemów zarządzania ryzykiem. Mechanizmy te obejmują skuteczne procedury administracyjne i rachunkowe, sprawnie działającą funkcję zapewniania zgodności z przepisami oraz niezależną funkcję audytu wewnętrznego oraz walidacji lub przeglądu.

8. Sprawozdania finansowe CCP są sporządzane co roku i badane przez biegłych rewidentów lub firmy audytorskie w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾.

Artykuł 5

Polityka i procedury zapewniania zgodności z przepisami

1. CCP ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednią politykę i procedury mające na celu wykrywanie każdego ryzyka niewykonania przez CCP lub jego pracowników obowiązków CCP na mocy niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1249/2012, a także związanych z nim innych rodzajów ryzyka oraz wprowadza odpowiednie środki i procedury mające na celu minimalizację tego ryzyka oraz umożliwienie

właściwym organom skutecznego wykonywania ich uprawnień wynikających z wyżej wymienionych rozporządzeń.

2. CCP zapewnia, aby jego regulaminy, procedury i uzgodnienia umowne były jasne i kompleksowe oraz aby gwarantowały przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1249/2012, a także wszelkich innych mających zastosowanie wymogów regulacyjnych i nadzorczych.

Regulaminy, procedury i uzgodnienia umowne CCP muszą być utrwalone na piśmie lub na innym trwałym nośniku. Regulaminy, procedury i uzgodnienia umowne oraz wszelkie towarzyszące im materiały muszą być dokładne, aktualne oraz łatwo dostępne właściwym organom, członkom rozliczającym oraz, w stosownych przypadkach, klientom.

CCP określa i analizuje rzetelność regulaminów, procedur i uzgodnień umownych CCP. W razie konieczności na potrzeby tej analizy CCP zasięga niezależnej opinii prawnej. CCP posiada procedurę zgłaszania i wdrażania zmian swoich regulaminów i procedur, która przewiduje – przed wdrożeniem jakichkolwiek istotnych zmian – wymóg odbycia konsultacji ze wszystkimi członkami rozliczającymi, których te zmiany dotyczą, oraz przedłożenia proponowanych zmian właściwemu organowi.

3. Przy opracowywaniu swoich regulaminów, procedur i uzgodnień umownych, CCP uwzględnia istotne zasady regulacyjne i standardy branżowe oraz protokoły rynkowe, a także wyraźnie wskazuje, w którym miejscu zostały one uwzględnione w dokumentach regulujących prawa i obowiązki CCP, jego członków rozliczających i innych istotnych osób trzecich.

4. CCP identyfikuje i analizuje potencjalne problemy związane z kolizją przepisów i opracowuje regulaminy i procedury mające na celu minimalizację ryzyka prawnego wynikającego z tych problemów. W razie konieczności na potrzeby tej analizy CCP zasięga niezależnej opinii prawnej.

Regulaminy i procedury CCP wyraźnie wskazują przepisy, które mają mieć zastosowanie do każdego aspektu działalności i operacji CCP.

Artykuł 6

Funkcja zapewnienia zgodności z przepisami

1. CCP ustanawia i utrzymuje stałą i skuteczną funkcję zapewnienia zgodności z przepisami, która działa niezależnie od innych funkcji CCP. CCP dopilnowuje, aby funkcja zapewnienia zgodności z przepisami dysponowała koniecznymi uprawnieniami, zasobami, fachową wiedzą i dostępem do wszelkich istotnych informacji.

Ustanawiając swoją funkcję zapewnienia zgodności z przepisami, CCP bierze pod uwagę charakter, skalę i stopień złożoności prowadzonej przez siebie działalności, a także charakter i zakres usług oraz działań wykonywanych w jej ramach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

2. Dyrektor ds. zgodności z przepisami ma przynajmniej następujący zakres odpowiedzialności:

- a) monitorowanie i regularna ocena adekwatności i skuteczności środków wprowadzonych zgodnie z art. 5 ust. 4 oraz działań podejmowanych w celu zaradzenia wszelkim uchybieniom w wypełnianiu przez CCP swoich obowiązków;
- b) administrowanie polityką i procedurami zapewniania zgodności z przepisami ustanowionymi przez kierownictwo wyższego szczebla i zarząd;
- c) udzielanie porad i wsparcia osobom odpowiedzialnym za wykonywanie usług i prowadzenie działalności CCP w zakresie wypełniania obowiązków CCP na mocy niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1249/2012, a także, w stosownych przypadkach, innych wymogów regulacyjnych;
- d) składanie zarządowi regularnych sprawozdań z przestrzegania przez CCP i jego pracowników wymogów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1249/2012;
- e) ustanawianie procedur w zakresie skutecznego eliminowania przypadków braku zgodności z przepisami;
- f) zapewnianie, aby osoby zaangażowane w realizację funkcji zapewnienia zgodności z przepisami nie były zaangażowane w świadczenie usług lub prowadzenie działalności, które monitorują, oraz aby wszelkie konflikty interesów tych osób były należycie identyfikowane i eliminowane.

Artykuł 7

Struktura organizacyjna i rozgraniczenie podległości służbowej w poszczególnych obszarach

1. CCP określa skład, rolę i zakres odpowiedzialności zarządu, kierownictwa wyższego szczebla i wszelkich komisji zarządu. Ustalenia te są wyraźnie określone i dobrze udokumentowane. Zarząd ustanawia przynajmniej komisję ds. audytu i komisję ds. wynagrodzeń. Komisja ds. ryzyka ustanowiona zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 jest komisją doradczą zarządu.

2. Zakres odpowiedzialności zarządu obejmuje przynajmniej:

- a) formułowanie jasnych celów i strategii CCP;
- b) skuteczne monitorowanie kierownictwa wyższego szczebla;
- c) ustanowienie odpowiedniej polityki wynagrodzeń;
- d) ustanowienie funkcji zarządzania ryzykiem i nadzór nad nią;
- e) nadzór nad funkcją zapewnienia zgodności z przepisami i funkcją kontroli wewnętrznej;

f) nadzór nad ustaleniami dotyczącymi outsourcingu;

- g) nadzór nad przestrzeganiem wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 648/2012, rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1249/2012 oraz wszystkich innych wymogów regulacyjnych i nadzorczych;
- h) przekazywanie akcjonariuszom lub właścicielom i pracownikom, członkom rozliczającym i ich klientom oraz innym zainteresowanym stronom stosownych informacji pozwalających na rozliczenie zarządu z wykonania przez nich obowiązków.

3. Zakres odpowiedzialności kierownictwa wyższego szczebla obejmuje przynajmniej:

- a) zapewnianie zgodności działalności CCP z określonymi przez zarząd celami i strategią CCP;
- b) formułowanie i ustanawianie procedur zapewniania zgodności z przepisami i procedur kontroli wewnętrznej, które wspierają realizację celów CCP;
- c) poddawanie procedur kontroli wewnętrznej regularnym przeglądom i testom;
- d) dopilnowywanie, aby na potrzeby zarządzania ryzykiem i zapewniania zgodności z przepisami przeznaczano odpowiednie zasoby;
- e) aktywne uczestnictwo w procesie kontroli ryzyka;
- f) dbanie o to, by należycie przeciwdziałano ryzyku, na które narażają CCP prowadzone przez niego rozliczanie transakcji i czynności związane z rozliczaniem.

4. W przypadku gdy zarząd przekazuje komisji lub podkomisji wykonywanie określonych zadań, w gestii zarządu pozostaje zatwierdzanie decyzji, które mogą mieć znaczny wpływ na profil ryzyka CCP.

5. Rozwiązania regulujące działalność zarządu i kierownictwa wyższego szczebla obejmują procedury służące identyfikowaniu i eliminowaniu potencjalnych konfliktów interesów członków zarządu i kierownictwa wyższego szczebla oraz zarządzaniu tymi konfliktami.

6. W CCP funkcjonuje wyraźna i bezpośrednia podległość służbowa między jego zarządem a kierownictwem wyższego szczebla w celu zapewnienia możliwości rozliczania kierownictwa wyższego szczebla z jego wyników. Podległość służbowa w obszarze zarządzania ryzykiem, zapewniania zgodności z przepisami i audytu wewnętrznego jest wyraźnie określona i rozgraniczona od podległości służbowej w innych obszarach działalności CCP. Dyrektor ds. ryzyka podlega zarządowi albo bezpośrednio, albo poprzez przewodniczącego komisji ds. ryzyka. Dyrektor ds. zgodności z przepisami oraz funkcja audytu wewnętrznego podlegają bezpośrednio zarządowi.

Artykuł 8

Polityka wynagrodzeń

1. Komisja ds. wynagrodzeń określa, a następnie rozwija politykę wynagrodzeń, nadzoruje jej wdrożenie przez kierownictwo wyższego szczebla oraz dokonuje regularnego przeglądu jej funkcjonowania w praktyce. Polityka ta jest udokumentowana i podlega przeglądowi przynajmniej raz do roku.

2. Politykę wynagrodzeń formułuje się w taki sposób, aby dopasować poziom i strukturę wynagrodzeń do wymagań ostrożnego zarządzania ryzykiem. W polityce tej uwzględnia się przeszłe, jak również obecne ryzyko oraz konsekwencje materializacji danego ryzyka. Harmonogram wypłat wynagrodzeń musi uwzględniać horyzont czasowy ryzyka. W szczególności w przypadku zmiennego wynagrodzenia polityka musi należycie uwzględniać możliwe niedopasowanie wyników i okresów ryzyka oraz zapewniać, w stosownych przypadkach, odraczanie wypłat wynagrodzenia. Proporcja stałych i zmiennych składników całkowitego wynagrodzenia jest wyważona i dostosowana do ryzyka.

3. Polityka wynagrodzeń stanowi, że wynagrodzenie pracowników zajmujących się zarządzaniem ryzykiem, zapewnieniem zgodności z przepisami i audytem wewnętrznym jest niezależne od wyników działalności CCP. Wysokość wynagrodzenia jest adekwatna do poziomu odpowiedzialności oraz do wysokości wynagrodzeń w danych obszarach działalności.

4. Polityka wynagrodzeń podlega niezależnemu corocznemu audytowi. Wyniki tych audytów udostępnia się właściwemu organowi.

Artykuł 9

Systemy informatyczne

1. CCP projektuje swoje systemy informatyczne i zapewnia ich niezawodność i bezpieczeństwo oraz zdolność przetwarzania informacji, których CCP wymaga do prowadzenia swojej działalności i wykonywania swoich operacji w bezpieczny i wydajny sposób.

Architektura informatyczna musi być dobrze udokumentowana. System musi być zaprojektowany w taki sposób, aby sprostać potrzebom operacyjnym CCP i ryzyku, na jakie narażony jest CCP, musi być odporny, także w skrajnych warunkach rynkowych, oraz musi zapewniać, w razie konieczności, możliwość rozbudowy na potrzeby przetwarzania dodatkowych informacji. CCP przewiduje procedury i zapewnia planowanie wydajności oraz odpowiednią nadmiarową wydajność systemu, tak aby po wystąpieniu poważnego zakłócenia w pracy systemu możliwe było przetworzenie wszystkich nieprzetworzonych transakcji przed końcem dnia. CCP przewiduje procedury regulujące wprowadzanie nowych technologii, w tym jasno określone plany przywrócenia funkcjonowania poprzednich systemów.

2. W celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa przy przetwarzaniu informacji oraz umożliwienia łączności

z członkami rozliczającymi i klientami oraz usługodawcami CCP opiera swoje systemy informatyczne na uznanych międzynarodowych normach technicznych i najlepszych praktykach branżowych. CCP poddaje swoje systemy rygorystycznym testom, symulującym warunki skrajne, przed ich pierwszym zastosowaniem, po wprowadzeniu istotnych zmian oraz po wystąpieniu poważnych zakłóceń w ich funkcjonowaniu. Członkowie rozliczający i klienci, interoperacyjni CCP oraz inne zainteresowane strony uczestniczą, w stosownych przypadkach, w projektowaniu i przeprowadzaniu tych testów.

3. CCP posiada solidne ramy chroniące bezpieczeństwo informacji, które zapewniają odpowiednie zarządzanie ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa informacji, na które jest narażony. Ramy te obejmują odpowiednie mechanizmy, politykę i procedury służące ochronie informacji przed nieuprawnionym ujawnieniem, zapewnieniu prawidłowości i integralności danych oraz zagwarantowaniu dostępności usług CCP.

4. Ramy chroniące bezpieczeństwo informacji obejmują przynajmniej następujące elementy:

- a) kontrolę dostępu do systemu;
- b) odpowiednie zabezpieczenia przed włamaniami do systemu i nieprawidłowym użyciem danych;
- c) specjalne urządzenia służące zachowaniu autentyczności i integralności danych, w tym techniki kryptograficzne;
- d) niezawodne sieci i procedury umożliwiające dokładną i szybką transmisję danych bez poważnych zakłóceń;
- e) ścieżki audytu.

5. Systemy informatyczne oraz ramy chroniące bezpieczeństwo informacji podlegają przeglądowi przynajmniej raz do roku. Są one przedmiotem niezależnych ocen audytorskich. Wyniki tych ocen przekazywane są zarządowi i udostępniane właściwemu organowi.

Artykuł 10

Ujawnianie informacji

1. CCP nieodpłatnie podaje do publicznej wiadomości następujące informacje:

- a) informacje dotyczące swoich zasad zarządzania, w tym:
 - (i) informacje na temat swojej struktury organizacyjnej oraz kluczowych celów i strategii;
 - (ii) informacje na temat kluczowych elementów polityki wynagrodzeń;
 - (iii) kluczowe informacje finansowe, w tym swoje ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe;
- b) informacje dotyczące swoich regulaminów, w tym:
 - (i) procedury zarządzania przypadkami niewykonania zobowiązania, procedury i teksty uzupełniające;

- (ii) istotne informacje na temat ciągłości działania;
- (iii) informacje na temat funkcjonujących w CCP systemów i technik zarządzania ryzykiem oraz wyników w obszarze zarządzania ryzykiem zgodnie z rozdziałem XII;
- (iv) wszelkie istotne informacje na temat swojej struktury i operacji oraz na temat praw i obowiązków członków rozliczających i klientów, które to informacje są niezbędne, aby umożliwić im jednoznaczne zidentyfikowanie i pełne zrozumienie rodzajów ryzyka i kosztów związanych z korzystaniem z usług CCP;
- (v) informacje na temat aktualnie oferowanych usług rozliczeniowych CCP, w tym szczegółowe informacje na temat zakresu każdej świadczonej usługi;
- (vi) informacje na temat funkcjonujących w CCP systemów i technik zarządzania ryzykiem oraz wyników w obszarze zarządzania ryzykiem, w tym informacje na temat środków finansowych, polityki inwestycyjnej, źródeł danych o cenach oraz modeli stosowanych do obliczania wysokości depozytu zabezpieczającego;
- (vii) przepisy i zasady regulujące:
 - 1) dostęp do CCP;
 - 2) umowy zawierane przez CCP z członkami rozliczającymi oraz, w miarę możliwości, z klientami;
 - 3) kontrakty przyjmowane przez CCP do rozliczania;
 - 4) wszelkie uzgodnienia interoperacyjne;
 - 5) wykorzystanie zabezpieczenia i składek na fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, w tym likwidację pozycji i upłynianie zabezpieczenia oraz zakres, w jakim zabezpieczenie jest chronione przez roszczeniami osób trzecich;
- c) informacje na temat dopuszczalnego zabezpieczenia i stosowanych redukcji wartości zabezpieczenia;
- d) aktualny wykaz wszystkich członków rozliczających, w tym kryteria dopuszczenia do uczestnictwa w systemie rozliczeń, zawieszenia uczestnictwa i rezygnacji z uczestnictwa w tym systemie.

W przypadku gdy właściwy organ zgodzi się ze stanowiskiem CCP, że którekolwiek z informacji, o których mowa w lit. b) lub c) niniejszego ustępu, mogą narazić na szwank tajemnicę przedsiębiorstwa czy też bezpieczeństwo lub wiarygodność CCP, CCP może postanowić o ujawnieniu tych informacji w taki sposób, aby zapobiec temu zagrożeniu lub je ograniczyć, lub też o ich nieujawnianiu.

2. CCP nieodpłatnie podaje do publicznej wiadomości informacje na temat wszelkich istotnych zmian swoich zasad zarzą-

dzania, celów, strategii i polityki w kluczowych obszarach, jak również mających zastosowanie regulaminów i procedur.

3. Informacje podlegające przekazaniu przez CCP do publicznej wiadomości udostępniane są na stronach internetowych CCP. Informacje muszą być dostępne co najmniej w języku przyjętym w sferze finansów międzynarodowych.

Artykuł 11

Audyt wewnętrzny

1. CCP ustanawia i utrzymuje funkcję audytu wewnętrznego, która jest odrębna i niezależna od innych funkcji i obszarów działalności CCP i która ma za zadanie:

- a) ustanowienie, wdrażanie i utrzymywanie planu audytu przewidującego badanie i ocenę adekwatności i skuteczności funkcjonujących w CCP systemów, mechanizmów kontroli wewnętrznej i zasad zarządzania;
- b) wydawanie zaleceń na podstawie wyników prac przeprowadzonych zgodnie z lit. a);
- c) weryfikację wykonania tych zaleceń;
- d) zgłaszanie spraw związanych z audytem wewnętrznym zarządowi.

2. Funkcja audytu wewnętrznego dysponuje koniecznymi uprawnieniami, zasobami, fachową wiedzą i dostępem do wszystkich istotnych dokumentów niezbędnymi do wykonywania swoich zadań. Funkcja ta jest odpowiednio niezależna od kierownictwa i podlega bezpośrednio zarządowi.

3. W ramach audytu wewnętrznego ocenia się skuteczność istniejących w CCP procesów zarządzania ryzykiem i mechanizmów kontroli w sposób proporcjonalny do poziomu ryzyka, na które narażone są poszczególne linie biznesowe, i w sposób niezależny od ocenianych obszarów działalności. Funkcja audytu wewnętrznego posiada niezbędny dostęp do informacji wymaganych do oceny całokształtu działalności CCP i wszystkich jego operacji, procesów i systemów, w tym czynności zleczanych na zasadzie outsourcingu.

4. Audyty wewnętrzne przeprowadzane są w oparciu o kompleksowy plan audytu, który podlega przeglądowi i jest przekazywany właściwemu organowi przynajmniej raz do roku. CCP zapewnia możliwość przeprowadzania doraźnych audytów specjalnych w trybie pilnym. Plany audytów i ich przeglądy zatwierdza zarząd.

5. Operacje rozliczania, procesy zarządzania ryzykiem, mechanizmy kontroli wewnętrznej i księgi rachunkowe CCP podlegają niezależnemu audytowi. Niezależne audyty przeprowadza się przynajmniej raz do roku.

ROZDZIAŁ IV

PROWADZENIE DOKUMENTACJI

(art. 29 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 12

Wymogi ogólne

1. CCP przechowuje dokumentację na trwałym nośniku, który umożliwia przekazanie informacji właściwym organom, EUNGiPW i zainteresowanym członkom ESBC, oraz w takiej formie i w taki sposób, aby spełnione były następujące warunki:

- a) możliwe jest odtworzenie każdego kluczowego etapu przetwarzania przez CCP;
- b) możliwe jest utrwalenie, prześledzenie i odczytanie pierwotnej treści dokumentacji w stanie, w jakim znajdowała się przed wprowadzeniem jakichkolwiek poprawek lub zmian;
- c) istnieją środki uniemożliwiające nieuprawnioną zmianę dokumentacji;
- d) zapewniono bezpieczeństwo i poufność dokumentowanych danych za pomocą odpowiednich środków;
- e) w system dokumentowania danych wbudowany jest mechanizm pozwalający na wykrywanie i poprawianie błędów;
- f) w systemie dokumentowania danych zapewniono możliwość odpowiednio szybkiego odzyskania dokumentacji w przypadku awarii systemu.

2. W przypadku dokumentacji lub informacji, które mają mniej niż sześć miesięcy, taka dokumentacja lub takie informacje przekazywane są organom wymienionym w ust. 1 jak najszybciej, a najpóźniej do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym odpowiedni organ wystąpił o ich udostępnienie.

3. W przypadku dokumentacji lub informacji, które mają więcej niż sześć miesięcy, taka dokumentacja lub takie informacje są przekazywane organom wymienionym w ust. 1 jak najszybciej, a najpóźniej w ciągu pięciu dni roboczych od dnia, w którym odpowiedni organ wystąpił o ich udostępnienie.

4. W przypadku gdy dokumentacja przetwarzana przez CCP zawiera dane osobowe, CCP uwzględnia swoje obowiązki określone w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.

5. Jeżeli CCP przechowuje dokumentację poza terenem Unii, CCP zapewnia właściwym organom, EUNGiPW i zainteresowanym członkom ESBC możliwość dostępu do dokumentacji

w takim samym zakresie i w takim samym czasie, jak gdyby dokumentacja była przechowywana na terenie Unii.

6. Każdy CCP wyznacza odpowiednią osobę, która jest w stanie – w terminie określonym w ust. 2 i 3 na potrzeby przekazywania odpowiedniej dokumentacji – wyjaśnić treść dokumentacji właściwym organom.

7. Cała dokumentacja, którą CCP zobowiązany jest prowadzić na podstawie niniejszego rozporządzenia, dostępna jest do wglądu właściwego organu. CCP zapewnia właściwemu organowi, na jego żądanie, kanał bezpośredniego dostępu do dokumentacji wymaganej na mocy art. 13 i 14.

Artykuł 13

Dokumentacja transakcji

1. CCP przechowuje dokumentację wszystkich transakcji w ramach wszystkich kontraktów, które rozlicza, oraz zapewnia, aby dokumentacja ta obejmowała wszystkie informacje niezbędne do dokonania kompleksowej i wiernej rekonstrukcji procesu rozliczania każdego kontraktu oraz aby możliwe było zidentyfikowanie każdego zapisu dotyczącego każdej transakcji i przeszukiwanie dokumentacji przynajmniej według każdego z następujących kryteriów: CCP, interoperacyjny CCP, członek rozliczający, klient (jeśli znany jest CCP) i instrument finansowy.

2. Dla każdej transakcji otrzymanej do rozliczenia CCP – niezwłocznie po otrzymaniu stosownych informacji – dokonuje zapisu zawierającego następujące informacje i go aktualizuje:

- a) cenę, stopę lub spread i ilość;
- b) charakter rozliczenia, który wskazuje, czy z punktu widzenia dokumentacji CCP transakcja stanowiła transakcję kupna czy sprzedaży;
- c) oznaczenie instrumentu;
- d) oznaczenie członka rozliczającego;
- e) oznaczenie platformy, na której zawarto dany kontrakt;
- f) datę i godzinę wstąpienia CCP w prawa i obowiązki;
- g) datę i godzinę zamknięcia kontraktu;
- h) warunki i sposób rozrachunku;
- i) datę i godzinę rozrachunku transakcji lub zakupu instrumentu na otwartym rynku oraz następujące informacje, o ile mają zastosowanie:
 - (i) datę i godzinę pierwotnego zawarcia kontraktu;
 - (ii) pierwotne warunki i strony kontraktu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- (iii) oznaczenie interoperacyjnego CCP rozliczającego jedną „nogę” transakcji;
- (iv) tożsamość klienta, w tym każdego klienta pośredniego, o ile jest znana CCP, a w przypadku transferu typu „give-up” – oznaczenie strony, która dokonała transferu kontraktu.

Artykuł 14

Dokumentacja pozycji

1. CCP przechowuje dokumentację pozycji posiadanych przez każdego członka rozliczającego. Dla każdego rachunku prowadzonego zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 prowadzona jest odrębna dokumentacja i CCP zapewnia, aby prowadzona przez niego dokumentacja obejmowała wszystkie informacje niezbędne do dokonania kompleksowej i wiernej rekonstrukcji transakcji prowadzących do powstania danej pozycji oraz aby możliwe było zidentyfikowanie każdego wpisu i przeszukiwanie dokumentacji przynajmniej według każdego z następujących kryteriów: CCP, interoperacyjny CCP, członek rozliczający, klient (jeśli znany jest CCP) i instrument finansowy.

2. Na koniec każdego dnia roboczego CCP dokonuje zapisu w odniesieniu do każdej pozycji zawierającego następujące informacje, o ile są związane z daną pozycją:

- a) oznaczenie członka rozliczającego, klienta (jeśli znany jest CCP) oraz, w stosownych przypadkach, każdego interoperacyjnego CCP utrzymującego daną pozycję;
- b) znak pozycji;
- c) dzienne wyliczenie wartości pozycji wraz z danymi na temat cen, które stanowią podstawę wyceny kontraktów, oraz wszelkie inne istotne informacje.

3. CCP prowadzi i aktualizuje dokumentację kwot depozytów zabezpieczających, składek na fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania oraz innych zasobów finansowych, o których mowa w art. 43 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do których uiszczenia CCP wezwał, oraz odnośnych kwot faktycznie wniesionych przez członka rozliczającego na koniec dnia, a także dokumentację zmian wysokości tych kwot, które mogą mieć miejsce w ciągu dnia, w odniesieniu do każdego poszczególnego rachunku członka rozliczającego i klienta (jeżeli jest znany CCP).

Artykuł 15

Dokumentacja dotycząca działalności

1. CCP prowadzi odpowiednią i uporządkowaną dokumentację dotyczącą swojej działalności gospodarczej oraz organizacji wewnętrznej.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, uzupełniana jest każdorazowo w przypadku istotnej zmiany stosownych dokumentów i zawiera przynajmniej:

- a) schematy organizacyjne zarządu i stosownych komisji, działu rozliczeń, działu zarządzania ryzykiem oraz wszystkich innych istotnych działów lub pionów;
- b) dane identyfikujące bezpośrednich lub pośrednich wspólników lub akcjonariuszy, będących osobami fizycznymi lub prawnymi i posiadających znaczne pakiety akcji, oraz informacje o wartości tych pakietów akcji;
- c) dokumenty potwierdzające istnienie polityki procedur i procesów wymaganych na podstawie rozdziału III i art. 29;
- d) protokoły posiedzeń zarządu oraz, w stosownych przypadkach, posiedzeń podkomisji zarządu oraz komisji tworzonej przez kierownictwo wyższego szczebla;
- e) protokoły posiedzeń komisji ds. ryzyka;
- f) protokoły posiedzeń grup konsultacyjnych z udziałem członków rozliczających i ewentualnie klientów;
- g) sprawozdania z audytu wewnętrznego i zewnętrznego, sprawozdania z zarządzania ryzykiem, sprawozdania dotyczące zgodności z przepisami oraz sprawozdania przygotowane przez firmy konsultingowe, w tym odpowiedzi kierownictwa;
- h) politykę ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, wymagane na mocy art. 17;
- i) plan zachowania płynności oraz dzienne sprawozdania ze stanu płynności, wymagane na mocy art. 32;
- j) dokumentację zawierającą zestawienia wszystkich aktywów i zobowiązań oraz rachunków kapitałowych, wymagane na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- k) otrzymane skargi, w tym imię i nazwisko lub nazwę skarżącego, jego adres i numer rachunku; datę otrzymania skargi; imiona i nazwiska wszystkich osób wskazanych w skardze; opis charakteru skargi; wynik rozpatrzenia skargi oraz datę jej rozpatrzenia;
- l) dokumentację wszelkich przerw lub zaburzeń w świadczeniu usług, w tym szczegółowe sprawozdania z przebiegu czasowego incydentu, jego skutków oraz działań naprawczych;
- m) dokumentację wyników przeprowadzonych weryfikacji historycznych i testów warunków skrajnych;
- n) pisemną korespondencję prowadzoną z właściwymi organami, EUNGiPW i zainteresowanymi członkami ESBC;
- o) opinie prawne otrzymane zgodnie z rozdziałem III;
- p) w stosownych przypadkach – dokumentację uzgodnień interoperacyjnych z innymi CCP;
- q) informacje, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) ppkt (vii) i art. 10 ust. 1 lit. d);
- r) istotne dokumenty opisujące rozwój nowych inicjatywy biznesowych.

Artykuł 16

Dokumentacja danych zgłaszanych do repozytorium transakcji

CCP identyfikuje i zachowuje wszelkie informacje i dane, które podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, wraz z zapisem daty i godziny dokonania zgłoszenia transakcji.

ROZDZIAŁ V

CIĄGŁOŚĆ DZIAŁANIA

(art. 34 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 17

Strategia i polityka

1. CCP posiada politykę ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które zostały zatwierdzone przez zarząd. Polityka ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej podlegają niezależnym przeglądom, których wyniki przekazywane są zarządowi.

2. Polityka ciągłości działania określa wszystkie krytyczne funkcje biznesowe oraz związane z nimi systemy oraz uwzględnia strategię, politykę i cele CCP służące zapewnieniu ciągłości działania tych funkcji i systemów.

3. Polityka ciągłości działania uwzględnia zewnętrzne powiązania i zależności w ramach infrastruktury finansowej, w tym systemy obrotu, którym CCP zapewnia rozliczenia, systemy rozrachunku papierów wartościowych i systemy płatnicze oraz instytucje kredytowe, z których usług korzysta CCP lub powiązany CCP. Polityka ta uwzględnia również krytyczne funkcje lub usługi, które zostały zlecone na zasadzie outsourcingu usługodawcy będącemu osobą trzecią.

4. Polityka ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej zawierają jasno określone i udokumentowane mechanizmy do zastosowania w przypadku sytuacji nadzwyczajnej, klęski żywiołowej lub kryzysu zakłócających ciągłość działania, których celem jest zapewnienie minimalnego gwarantowanego poziomu świadczenia funkcji krytycznych.

5. Plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej określa i uwzględnia – w odniesieniu do funkcji krytycznych – akceptowalny poziom utraty danych (RPO) oraz zakładany czas wznowienia funkcji (RTO), oraz określa najważniejszą strategię przywrócenia działania każdej z tych funkcji. Tworzone są stosowne rozwiązania, aby zapewnić terminową realizację funkcji krytycznych oraz osiągnięcie uzgodnionego poziomu świadczenia usług w scenariuszach zakładających wystąpienie warunków skrajnych.

6. Polityka ciągłości działania CCP określa maksymalny dopuszczalny czas, przez jaki krytyczne funkcje i systemy mogą być nieużyteczne. Maksymalny czas wznowienia krytycznych funkcji CCP, który uwzględniany jest w polityce ciągłości działania, nie może być dłuższy niż 2 godziny. Procedury i płatności realizowane na koniec dnia muszą zostać sfinalizowane w wymaganym czasie i dniu w każdych okolicznościach.

7. Przy określaniu czasu wznowienia każdej funkcji CCP uwzględnia potencjalny ogólny wpływ braku ciągłości funkcji na wydajne funkcjonowanie rynku.

Artykuł 18

Analiza wpływu na działalność

1. CCP przeprowadza analizę wpływu na działalność, która ma na celu wyszczególnienie funkcji biznesowych, które mają krytyczne znaczenie dla zapewnienia świadczenia usług CCP. W ramach tej analizy uwzględnia się krytyczne znaczenie tych funkcji dla innych instytucji i funkcji w ramach infrastruktury finansowej.

2. CCP stosuje scenariuszową analizę ryzyka, która ma na celu określenie wpływu różnych scenariuszy na ryzyko, na które narażone są jego krytyczne funkcje biznesowe.

3. Przy ocenie ryzyka CCP uwzględnia uzależnienie od zewnętrznych dostawców, w tym dostawców mediów. CCP podejmuje działania mające na celu zarządzanie tymi zależnościami poprzez odpowiednie uzgodnienia umowne i rozwiązania organizacyjne.

4. Analiza wpływu na działalność oraz analiza scenariuszowa podlegają aktualizacji, a ich przegląd przeprowadza się przynajmniej raz do roku oraz po wystąpieniu incydentu lub istotnych zmian organizacyjnych. Analizy te uwzględniają wszystkie istotne wydarzenia, w tym zmiany na rynku i postęp techniczny.

Artykuł 19

Przywrócenie gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej

1. CCP dysponuje rozwiązaniami zapewniającymi ciągłość jego funkcji krytycznych w oparciu o scenariusze zakładające wystąpienie sytuacji nadzwyczajnych. Rozwiązania te uwzględniają co najmniej dostępność odpowiednich zasobów ludzkich, maksymalny przestój funkcji krytycznych oraz pracę awaryjną i przywrócenie realizacji funkcji przez systemy znajdujące się w lokalizacji zapasowej.

2. CCP utrzymuje zapasową lokalizację z systemami przetwarzania danych, które są w stanie zapewnić ciągłość wszystkich krytycznych funkcji CCP w takim samym stopniu jak główna lokalizacja. Zapasowa lokalizacja musi mieć profil ryzyka geograficznego różny od profilu tego ryzyka dla głównej lokalizacji.

3. CCP utrzymuje zapasowe miejsce prowadzenia działalności lub posiada natychmiastowy dostęp do takiego miejsca przynajmniej w celu umożliwienia pracownikom zapewnienia ciągłości świadczenia usług w przypadku, gdy główne miejsce prowadzenia działalności stanie się niedostępne.

4. CCP rozważa konieczność posiadania dodatkowych lokalizacji mieszczących systemy przetwarzania danych, zwłaszcza jeżeli profile ryzyka głównej i zapasowej lokalizacji nie są na tyle zróżnicowane, aby z wystarczającą pewnością zagwarantować, że wszystkie cele CCP z zakresu ciągłości działania zostaną zrealizowane we wszystkich scenariuszach.

Artykuł 20**Testy i monitorowanie**

1. CCP poddaje testom i monitoruje swoją politykę ciągłości działania oraz swój plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej w regularnych odstępach czasu oraz po dokonaniu istotnych modyfikacji lub zmian systemów lub związanych z nimi funkcji w celu zapewnienia, aby polityka ciągłości działania pozwalała osiągnąć ustalone cele, w tym zakładany czas wznowienia funkcji wynoszący maksymalnie 2 godziny. Testy muszą być planowane i dokumentowane.

2. Testy polityki ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej spełniają następujące warunki:

- a) uwzględniają scenariusze zakładające wystąpienie klęsk żywiołowych o dużym zasięgu oraz przełączanie systemów między główną i zapasową lokalizacją;
- b) przewidują uczestnictwo członków rozliczających, zewnętrznych usługodawców i zainteresowanych instytucji w ramach infrastruktury finansowej, co do których w polityce ciągłości działania stwierdzono istnienie współzależności.

Artykuł 21**Przegląd i aktualizacja**

1. CCP dokonuje regularnego przeglądu i aktualizacji swojej polityki ciągłości działania, aby uwzględnić wszystkie funkcje krytyczne i najważniejszą strategię przywrócenia ich działania.

2. CCP dokonuje regularnego przeglądu i aktualizacji swojego planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, aby uwzględnić najważniejszą strategię wznowienia wszystkich funkcji krytycznych.

3. Aktualizując politykę ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, uwzględnia się wyniki testów i zaleceń wynikających z niezależnych przeglądów i innych przeglądów oraz zaleceń właściwych organów. CCP dokonuje przeglądu swojej polityki ciągłości działania i planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej każdorazowo po wystąpieniu poważnego zakłócenia w pracy systemów celem ustalenia przyczyn i określenia wszelkich wymaganych usprawnień operacji CCP oraz jego polityki ciągłości działania i planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej.

Artykuł 22**Zarządzanie w sytuacji kryzysowej**

1. CCP posiada funkcję zarządzania w sytuacji kryzysowej, która podejmuje działania w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej. Procedury zarządzania w sytuacji kryzysowej są jasno określone i udokumentowane na piśmie. Zarząd monitoruje funkcję zarządzania w sytuacji kryzysowej oraz regularnie otrzymuje i weryfikuje sprawozdania z jej działalności.

2. Funkcja zarządzania w sytuacji kryzysowej zawiera usystematyzowane i jasno określone procedury zarządzania w sytuacji kryzysowej wewnętrznym i zewnętrznym przepływem informacji na temat kryzysu.

3. Po ustaniu sytuacji kryzysowej CCP dokonuje analizy swojego postępowania w sytuacji kryzysowej. W ramach tej

analizy uwzględnia, w stosownych przypadkach, uwagi członków rozliczających oraz innych zewnętrznych zainteresowanych stron.

Artykuł 23**Komunikacja**

1. CCP posiada plan komunikacji, który dokumentuje sposób przekazywania kierownictwu wyższego szczebla, zarządowi i zewnętrznym zainteresowanym stronom – w tym właściwym organom, członkom rozliczającym, klientom, agentom rozrachunkowym, systemom rozrachunku papierów wartościowych i systemom płatniczym oraz systemom obrotu – stosownych informacji w trakcie sytuacji kryzysowej.

2. Wyniki analizy scenariuszowej, analizy ryzyka, przeglądów oraz wyniki monitorowania i testów przekazywane są zarządowi.

ROZDZIAŁ VI**DEPOZYTY ZABEZPIEZAJĄCE**

(art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 24**Wskaźnik procentowy**

1. CCP wylicza wstępne depozyty zabezpieczające celem pokrycia ekspozycji wynikających ze zmian rynkowych dla każdego instrumentu zabezpieczanego na poziomie produktu, przez czas określony w art. 25 i przy założeniu horyzontu czasowego likwidacji pozycji określonego w art. 26. Przy obliczaniu wysokości wstępnych depozytów zabezpieczających CCP przestrzega przynajmniej następujących przedziałów ufności:

- a) w przypadku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – 99,5 %;
- b) w przypadku instrumentów finansowych innych niż instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – 99 %.

2. Przy ustalaniu odpowiedniego przedziału ufności dla każdej klasy instrumentów finansowych, które CCP rozlicza, CCP uwzględnia dodatkowo przynajmniej następujące czynniki:

- a) złożoność i poziom niepewności cen klasy instrumentów finansowych, które mogą ograniczać możliwość walidacji obliczeń wstępnego i zmiennego depozytu zabezpieczającego;
- b) charakterystykę ryzyka dla danej klasy instrumentów finansowych, która może obejmować m.in. czynniki takie jak zmienność, płynność, nieliniową charakterystykę cen, ryzyko niespodziewanego niewykonania zobowiązania i ryzyko korelacji;
- c) zakres, w jakim inne mechanizmy kontroli ryzyka nie pozwalają w należyty stopniu ograniczyć ekspozycji kredytowej;
- d) dźwignię nierozłącznie związaną z klasą instrumentów finansowych, w tym to, czy dana klasa instrumentów finansowych charakteryzuje się znaczną zmiennością, wysoką koncentracją wobec kilku uczestników rynku czy też utrudnioną możliwością likwidacji.

3. CCP informuje właściwy organ oraz swoich członków rozliczających o kryteriach uwzględnianych przy ustalaniu wskaźnika procentowego stosowanego do wyliczeń wysokości depozytów zabezpieczających dla każdej klasy instrumentów finansowych.

4. Jeżeli CCP rozlicza instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mają taką samą charakterystykę ryzyka jak instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych lub na równorzędnym rynku państwa trzeciego, CCP może – w oparciu o ocenę czynników ryzyka określonych w ust. 2 – stosować w odniesieniu do tych instrumentów inny przedział ufności wynoszący przynajmniej 99 %, jeżeli ryzyko związane z rozliczaniem przez niego instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest należycie ograniczone przy zastosowaniu tego innego przedziału ufności oraz jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 2.

Artykuł 25

Horyzont czasowy stosowany przy obliczaniu zmienności historycznej

1. CCP zapewnia, aby zgodnie ze swoją metodyką tworzenia modeli oraz swoim procesem walidacji ustanowionymi zgodnie z rozdziałem XII wstępne depozyty zabezpieczające pokrywały – przynajmniej z poziomem ufności określonym w art. 24 i przez okres likwidacji określony w art. 26 – ekspozycje wynikające ze zmienności historycznej obliczonej w oparciu o dane obejmujące okres co najmniej ostatnich 12 miesięcy.

CCP zapewnia, aby dane wykorzystywane do obliczania zmienności historycznej odzwierciedlały cały zakres warunków rynkowych, w tym okresy występowania warunków skrajnych.

2. CCP może stosować dowolny inny horyzont czasowy na potrzeby obliczania zmienności historycznej, pod warunkiem że wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego będące wynikiem przyjęcia tych ram czasowych będą przynajmniej tak samo wysokie jak te, które uzyskano przy zastosowaniu okresów określonych w ust. 1.

3. Parametry depozytu zabezpieczającego dla instrumentów finansowych, dla których nie istnieje okres obserwacji historycznej, określa się w oparciu o ostrożne założenia. CCP niezwłocznie dostosowuje wyliczenia wymaganych depozytów zabezpieczających w oparciu o analizę historii cen nowych instrumentów finansowych.

Artykuł 26

Horyzont czasowy okresu likwidacji

1. CCP określa horyzont czasowy okresu likwidacji, uwzględniając charakterystykę rozliczanego instrumentu finansowego, rynek, na którym prowadzony jest obrót danym instrumentem, oraz okres stosowany na potrzeby obliczania i pobierania depozytów zabezpieczających. Okresy likwidacji wynoszą przynajmniej:

- pięć dni roboczych – w przypadku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- dwa dni robocze – w przypadku instrumentów finansowych innych niż instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

2. We wszystkich przypadkach przy ustalaniu odpowiedniego okresu likwidacji, CCP szacuje i sumuje przynajmniej następujące okresy:

- najdłuższy możliwy okres, który może upłynąć od momentu ostatniego pobrania depozytów zabezpieczających do czasu ogłoszenia niewykonania zobowiązania przez CCP lub uruchomienia przez CCP procedury zarządzania przypadkiem niewykonania zobowiązania;
- szacowany okres konieczny do opracowania i wdrożenia strategii służącej zarządzaniu przypadkiem niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego w zależności od szczególnej charakterystyki każdej klasy instrumentu finansowego, w tym jego poziomu płynności oraz wielkości i koncentracji pozycji, a także rynków, na których CCP dokona likwidacji lub całkowitego zabezpieczenia pozycji członka rozliczającego;
- w stosownych przypadkach, okres konieczny do pokrycia ryzyka kontrahenta, na które CCP jest narażony.

3. Dokonując oszacowania okresów określonych w ust. 2, CCP uwzględni przynajmniej czynniki wskazane w art. 24 ust. 2 oraz okres stosowany na potrzeby obliczenia zmienności historycznej określony w art. 25.

4. Jeżeli CCP rozlicza instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mają taką samą charakterystykę ryzyka jak instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych lub na równorzędnym rynku państwa trzeciego, CCP może stosować horyzont czasowy okresu likwidacji inny niż określono w ust. 1, pod warunkiem że potrafi wykazać właściwemu organowi, że ten horyzont czasowy:

- byłyby bardziej odpowiedni niż horyzont określony w ust. 1 ze względu na szczególne cechy danych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- obejmuje przynajmniej dwa dni robocze.

Artykuł 27

Ustalanie wysokości depozytu zabezpieczającego na poziomie portfela

1. CCP może zezwolić na kompensowanie lub obniżenie kwoty wymaganego depozytu zabezpieczającego dla instrumentów finansowych, które rozlicza, jeżeli ryzyko cenowe jednego instrumentu finansowego lub grupy instrumentów finansowych charakteryzuje istotna i wiarygodna korelacja (lub też równorzędny statystyczny parametr określający zależność) z ryzykiem cenowym innych instrumentów finansowych.

2. CCP dokumentuje swoje podejście do ustalania wysokości depozytu zabezpieczającego na poziomie portfela, przy czym podejście to pozwala przynajmniej wykazać, że korelacja – lub równorzędny statystyczny parametr określający zależność – między dwoma rozliczaniem instrumentami finansowymi lub większą ich liczbą jest wiarygodna w okresie retrospekcji obliczonym zgodnie z art. 25 i wykazuje odporność w hipotetycznych lub historycznych scenariuszach warunków skrajnych. CCP wykazuje istnienie ekonomicznego uzasadnienia tego powiązania cen.

3. Wszystkie instrumenty finansowe, dla których wysokość depozytu zabezpieczającego ustalana jest na poziomie portfela, objęte są tym samym funduszem na wypadek niewykonania zobowiązania. Na zasadzie odstępstwa, jeżeli CCP potrafi z wyprzedzeniem wykazać właściwemu organowi oraz swoim członkom rozliczającym sposób podziału potencjalnych strat między różne fundusze na wypadek niewykonania zobowiązania oraz ustanowi wymagane przepisy w swoim regulaminie, wysokość depozytu zabezpieczającego może być ustalana na poziomie portfela w odniesieniu do instrumentów finansowych objętych różnymi funduszami na wypadek niewykonania zobowiązania.

4. W przypadku gdy mechanizmem ustalania wysokości depozytu zabezpieczającego na poziomie portfela objętych jest wiele instrumentów, wysokość depozytów może zostać obniżona o nie więcej niż 80 % różnicy między sumą depozytów zabezpieczających dla każdego produktu obliczanych indywidualnie a depozytem wyliczonym w oparciu o łączny szacunek ekspozycji dla skonsolidowanego portfela. Jeżeli CCP nie jest narażony na żadne potencjalne ryzyko związane z obniżeniem wysokości depozytu zabezpieczającego, może zastosować redukcję wynoszącą maksymalnie 100 % tej różnicy.

5. Redukcja depozytów zabezpieczających związana z ustalaniem wysokości depozytów zabezpieczających na poziomie portfela podlega solidnemu programowi testów warunków skrajnych zgodnie z rozdziałem XII.

Artykuł 28

Procykliczność

1. CCP zapewnia, aby jego polityka w zakresie wyboru i weryfikacji przedziału ufności, okresu likwidacji i okresu retrospekcji generowała stabilne i ostrożne wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego, uwzględniające prognozy dotyczące przyszłych warunków rynkowych, które ograniczają procykliczność, tak aby zapobiec niekorzystnym wpływom na kondycję i bezpieczeństwo finansowe CCP. Oznacza to m.in. unikanie, w miarę możliwości, destabilizujących lub dużych zmian wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego oraz ustanawianie przejrzystych i przewidywalnych procedur korygowania tych wymogów w odpowiedzi na zmieniające się warunki rynkowe. Realizując ten cel, CCP stosuje przynajmniej jedno z poniższych alternatywnych rozwiązań:

- stosowanie bufora depozytowego wynoszącego co najmniej 25 % kwoty wyliczonych depozytów zabezpieczających, do którego czasowego wyczerpania CCP dopuszcza w okresach, w których wysokość wyliczonych wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego znacznie wzrasta;
- przypisanie przynajmniej 25 % wagi obserwacjom w warunkach skrajnych w okresie retrospekcji obliczonym zgodnie z art. 26;
- zapewnienie wysokości swoich wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego na poziomie nie niższym niż poziom, który wynikałby z obliczeń dokonanych w oparciu o zmienność oszacowaną w historycznym okresie retrospekcji wynoszącym 10 lat.

2. W przypadku zmiany parametrów modelu obliczania wysokości depozytów zabezpieczających w celu lepszego odzwierciedlenia bieżących warunków rynkowych CCP bierze pod uwagę wszelkie potencjalne skutki procykliczne takiej zmiany.

ROZDZIAŁ VII

FUNDUSZ NA WYPADEK NIEWYKONANIA ZOBOWIĄZANIA

(art. 42 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 29

Ramy i zarządzanie

1. W celu ustalenia minimalnej wysokości funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz kwoty innych środków finansowych koniecznych do spełnienia wymogów art. 42 i 43 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, uwzględniając przy tym zależności istniejące w ramach grupy, CCP wdraża ramy polityki wewnętrznej regulujące określanie rodzajów skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych, których wystąpienie mogłoby narazić CCP na największe ryzyko.

2. Ramy te obejmują deklarację wskazującą, w jaki sposób CCP definiuje skrajne, ale prawdopodobne warunki rynkowe. Są one w pełni udokumentowane i przechowywane zgodnie z art. 12.

3. Ramy te są przedmiotem obrad komisji ds. ryzyka i podlegają zatwierdzeniu przez zarząd. Rzetelność ram i ich zdolność do odzwierciedlania zmian na rynku podlega przynajmniej jednemu przeglądowi w roku. Wyniki przeglądu są przedmiotem obrad komisji ds. ryzyka i przekazywane są do wiadomości zarządu.

Artykuł 30

Identyfikacja skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych

1. Ramy opisane w art. 29 odzwierciedlają profil ryzyka CCP, uwzględniając, w stosownych przypadkach, transgraniczne i wielowalutowe ekspozycje. Ramy te pozwalają na identyfikację wszystkich rodzajów ryzyka rynkowego, na które CCP byłby narażony w wyniku niewykonania zobowiązania przez jednego członka rozliczającego lub większą ich liczbę, w tym ryzyka w postaci niekorzystnych zmian cen rynkowych rozliczanych instrumentów, ograniczonej płynności rynkowej tych instrumentów oraz spadków wartości likwidacyjnej zabezpieczenia. Ramy odzwierciedlają również dodatkowe ryzyko ponoszone przez CCP, a wynikające z jednoczesnej upadłości podmiotów z grupy, do której należy członek rozliczający niewykonujący zobowiązania.

2. Ramy te umożliwiają indywidualną identyfikację wszystkich rynków, wobec których CCP posiadałby ekspozycję w przypadku rzeczywistnienia się scenariusza niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego. Dla każdego zidentyfikowanego rynku CCP określa skrajne, ale prawdopodobne warunki w oparciu o przynajmniej następujące uwarunkowania:

- szereg scenariuszy historycznych, w tym obejmujących okresy skrajnych zmian rynkowych zaobserwowanych w okresie ostatnich 30 lat lub w okresie, dla którego dostępne są wiarygodne dane, których wystąpienie naraziłoby CCP na największe ryzyko finansowe. Jeżeli CCP uzna za nieprawdopodobne ponowne wystąpienie zaobserwowanego w przeszłości przypadku znacznych zmian cen, przedstawia właściwemu organowi uzasadnienie nieuwzględnienia tego przypadku w swoich ramach;

b) szereg potencjalnych przyszłych scenariuszy opartych na spójnych założeniach dotyczących zmienności rynku i korelacji cen na poszczególnych rynkach i dla poszczególnych instrumentów, wykorzystujących wyniki jakościowej i ilościowej oceny potencjalnych warunków rynkowych.

3. Przedmiotowe ramy uwzględniają również, w ujęciu ilościowym i jakościowym, prawdopodobieństwo wystąpienia skrajnych zmian cen jednocześnie na kilku zidentyfikowanych rynkach. W rzeczonych ramach uwzględnia się fakt, że historyczne korelacje cen mogą przestać istnieć w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.

Artykuł 31

Weryfikacja skrajnych, ale prawdopodobnych scenariuszy

Procedury opisane w art. 30 podlegają regularnym przeglądom ze strony CCP, z uwzględnieniem wszelkich istotnych zmian na rynkach oraz rozmiaru i koncentracji ekspozycji wobec członków rozliczających. Zbiór historycznych i hipotetycznych scenariuszy wykorzystywanych przez CCP do identyfikowania skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych podlega przeglądowi ze strony CCP, w porozumieniu z komisją ds. ryzyka, przynajmniej raz do roku lub częściej, jeżeli zmiany na rynku lub istotne zmiany palety kontraktów rozliczanych przez CCP wpływają na założenia leżące u podstaw tych scenariuszy i powodują tym samym konieczność korekty tych scenariuszy. O istotnych zmianach przedmiotowych ram powiadamia się zarząd.

ROZDZIAŁ VIII

ŚRODKI KONTROLI RYZYKA UTRATY PŁYNNOŚCI

(art. 44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 32

Ocena ryzyka utraty płynności

1. CCP ustanawia solidne ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności, które obejmują skuteczne narzędzia operacyjne i analityczne służące do bieżącej i terminowej identyfikacji, pomiaru i monitorowania przepływu rozrachunków i środków CCP, w tym wykorzystania przez CCP śróddziennej płynności. CCP poddają regularnej ocenie strukturę i funkcjonowanie swoich ram zarządzania ryzykiem utraty płynności, uwzględniając przy tym wyniki testów warunków skrajnych.

2. Ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności CCP muszą być na tyle skuteczne, aby zapewnić możliwość realizacji przez CCP zobowiązań płatniczych i rozrachunkowych we wszystkich obsługiwanych walutach w miarę ich wymagalności, w tym, w stosownych przypadkach, śróddziennie. Ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności CCP obejmują również ocenę potencjalnych przyszłych potrzeb CCP w zakresie płynności przy założeniu wielu różnorodnych scenariuszy przewidujących wystąpienie warunków skrajnych. Scenariusze przewidujące wystąpienie warunków skrajnych obejmują m.in. przebieg przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 od daty niewykonania zobowiązania do końca okresu likwidacji, a także ryzyko utraty płynności, którego źródłem są polityki i procedury inwestycyjne CCP w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.

3. Ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności obejmują plan zachowania płynności, który podlega udokumentowaniu

i jest przechowywany zgodnie z art. 12. W planie zachowania płynności uwzględnia się co najmniej procedury CCP w zakresie:

- a) zarządzania i monitorowania, nie rzadziej niż codziennie, zapotrzebowaniem CCP na płynność w kontekście szeregu scenariuszy sytuacji rynkowej;
- b) utrzymywania wystarczającego poziomu płynnych środków finansowych celem pokrycia zapotrzebowania CCP na płynność oraz rozróżnienia przeznaczenia różnych rodzajów płynnych środków;
- c) codziennej oceny i wyceny płynnych aktywów dostępnych CCP oraz jego zapotrzebowania na płynność;
- d) identyfikowania źródeł ryzyka utraty płynności;
- e) oszacowania okresów, przez które płynne środki finansowe CCP powinny być dostępne;
- f) uwzględniania potencjalnego zapotrzebowania na płynność wynikającego z przysługującej członkom rozliczającym możliwości wymiany środków pieniężnych na zabezpieczenie niepieniężne;
- g) procedur stosowanych w przypadku niedoborów płynności;
- h) uzupełniania stanu wszelkich płynnych środków finansowych, które CCP może wykorzystać w przypadku wystąpienia warunków skrajnych.

Zarząd CCP zatwierdza plan zachowania płynności po konsultacji z komisją ds. ryzyka.

4. CCP ocenia ryzyko utraty płynności, na jakie jest narażony, w tym w sytuacji, gdy CCP lub jego członkowie rozliczający nie są w stanie uregulować swoich zobowiązań płatniczych w terminie ich wymagalności w ramach procesu rozliczenia lub rozrachunku, uwzględniając przy tym również działalność inwestycyjną CCP. Ramy zarządzania ryzykiem uwzględniają zapotrzebowanie na płynność wynikające z relacji łączących CCP z jakimikolwiek podmiotami, które stanowią dla CCP źródło ryzyka utraty płynności, w tym:

- a) bankami rozrachunkowymi;
- b) systemami płatniczymi;
- c) systemami rozrachunku papierów wartościowych;
- d) agentami nostro;
- e) bankami powierniczymi;
- f) dostawcami płynności;
- g) interoperacyjnymi CCP;
- h) usługodawcami.

5. CCP uwzględnia wszelkie współzależności istniejące między podmiotami wymienionymi w ust. 4 oraz równoległe wielorakie relacje, jakie pojedynczy podmiot wymieniony w ust. 4 może mieć z CCP w kontekście ram zarządzania ryzykiem utraty płynności CCP.

6. CCP sporządza dzienne sprawozdanie z zapotrzebowania i środków stosownie do ust. 3 lit. a), b) i c) oraz sprawozdanie kwartalne dotyczące swojego planu zachowania płynności stosownie do ust. 3 lit. d)–h). Sprawozdania te są dokumentowane i przechowywane zgodnie z rozdziałem IV.

Artykuł 33

Dostęp do płynności

1. CCP utrzymuje, w każdej odpowiedniej walucie, płynne środki adekwatne do wymogów w zakresie płynności obowiązujących CCP, określonych zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i art. 32 niniejszego rozporządzenia. Te płynne środki ograniczone są do:

- a) środków pieniężnych zdeponowanych w banku centralnym pełniącym funkcję emisyjną;
- b) środków pieniężnych zdeponowanych w instytucjach kredytowych posiadających zezwolenie zgodnie z art. 47;
- c) zatwierdzonych linii kredytowych lub równorzędnych uzgodnień z członkami rozliczającymi wykonującymi zobowiązania;
- d) zatwierdzonych umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu;
- e) łatwo zbywalnych instrumentów finansowych, które spełniają wymogi art. 45 i art. 46 i które – co CCP jest w stanie wykazać – są łatwo dostępne i wymienne na środki pieniężne tego samego dnia z zastosowaniem wcześniej uzgodnionych i wysoce wiarygodnych mechanizmów finansowania, w tym w skrajnych warunkach rynkowych.

2. CCP bierze pod uwagę waluty, w których wyrażone są jego zobowiązania, oraz uwzględnia potencjalny wpływ warunków skrajnych na możliwość uzyskania przez niego dostępu do rynków walutowych w sposób dopasowany do cykli rozrachunku papierów wartościowych obowiązujących w systemach wymiany walut oraz systemach rozrachunku papierów wartościowych.

3. Zatwierdzonych linii kredytowych, które udzielane są pod zabezpieczenie wniesione przez członków rozliczających, nie liczy się podwójnie jako płynnych środków. CCP podejmuje działania mające na celu monitorowanie i kontrolowanie koncentracji ekspozycji na ryzyko utraty płynności wobec pojedynczych dostawców płynności.

4. CCP przeprowadza rygorystyczne badania *due diligence* w celu stwierdzenia, czy jego dostawcy płynności mają wystarczającą zdolność, aby spełnić wymagania wynikające z uzgodnień dotyczących płynności.

5. CCP przeprowadza okresowe testy swoich procedur dostępu do wcześniej uzgodnionych mechanizmów finansowania. Mogą one polegać m.in. na dokonaniu próbnego ciągnięcia środków z komercyjnych linii kredytowych, sprawdzeniu szybkości dostępu do środków oraz niezawodności procedur.

6. CCP posiada w ramach swojego planu zachowania płynności szczegółowe procedury korzystania ze swoich płynnych środków finansowych na potrzeby wykonania swoich zobowiązań płatniczych w okresie niedoboru płynności. Procedury w zakresie płynności wyraźnie wskazują, kiedy dane środki powinny być wykorzystane. Procedury opisują również sposoby uzyskania dostępu do depozytów pieniężnych lub środków pieniężnych zdeponowanych na lokatach *overnight*, sposoby wykonywania transakcji rynkowych w trakcie tego samego dnia oraz sposoby ciągnięcia środków z wcześniej uzgodnionych instrumentów płynnościowych. Procedury te są regularnie testowane. CCP ustanawia również odpowiedni plan odnawiania mechanizmów finansowania przed upływem terminu, na jaki zostały uzgodnione.

Artykuł 34

Ryzyko koncentracji

1. CCP uważnie monitoruje i kontroluje koncentrację swojej ekspozycji na ryzyko utraty płynności, w tym swoich ekspozycji wobec podmiotów wymienionych w art. 32 ust. 4 oraz podmiotów z tej samej grupy.

2. Ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności CCP przewidują stosowanie limitów ekspozycji i limitów koncentracji.

3. CCP określa procesy i procedury stosowane w przypadku przekroczenia limitów koncentracji.

ROZDZIAŁ IX

KASKADOWE POKRYWANIE STRAT W PRZYPADKU NIEWYKONANIA ZOBOWIĄZANIA

(art. 45 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 35

Obliczanie kwoty środków własnych CCP do wykorzystania w sytuacji kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania

1. CCP utrzymuje – oraz wykazuje odrębnie w swoim bilansie – kwotę własnych zasobów celowych przeznaczonych do celu określonego w art. 45 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

2. CCP oblicza minimalną kwotę, o której mowa w ust. 1, mnożąc kwotę minimalnego kapitału, uwzględniającego zysk niepodzielony i rezerwy, utrzymywanego zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 152/2013 ⁽¹⁾ przez 25 %.

CCP dokonuje weryfikacji tej minimalnej kwoty co roku.

⁽¹⁾ Zob. s. 37 niniejszego Dziennika Urzędowego.

3. Jeżeli CCP ustanowił co najmniej dwa fundusze na wypadek niewykonania zobowiązania dla różnych klas instrumentów finansowych, które rozlicza, łączna kwota własnych zasobów celowych obliczona zgodnie z ust. 1 dzielona jest między każdy z tych funduszy proporcjonalnie do wielkości każdego z nich, a przypisane w ten sposób kwoty CCP wykazuje odrębnie w swoim bilansie i wykorzystuje w przypadkach niewykonania zobowiązania powstałych w danym segmencie rynku, którego dotyczy konkretny fundusz.

4. Do spełnienia wymogu określonego w ust. 1 wykorzystuje się wyłącznie kapitał, uwzględniający zysk niepodzielony i rezerwy, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Artykuł 36

Utrzymywanie kwoty środków własnych CCP do wykorzystania w sytuacji kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania

1. CCP niezwłocznie powiadamia właściwy organ, jeżeli kwota posiadanych własnych zasobów celowych spadnie poniżej poziomu wymaganego w art. 35, przekazując jednocześnie powody tego naruszenia oraz szczegółowy pisemny opis środków mających na celu uzupełnienie tej kwoty oraz harmonogram jej uzupełnienia.

2. Jeżeli przed przywróceniem przez CCP stanu własnych zasobów celowych do wymaganego poziomu nastąpi niewykonanie zobowiązania przez jednego członka rozliczającego lub większą liczbę członków, do celów art. 45 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wykorzystuje się wyłącznie pozostałą kwotę przypisaną własnych zasobów celowych.

3. CCP przywraca stan własnych zasobów celowych do wymaganego poziomu najpóźniej w terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia dokonanego zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ X

ZABEZPIECZENIE

(art. 46 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 37

Wymogi ogólne

CCP ustanawia i wdraża przejrzyste i przewidywalne procedury i politykę dotyczące dostępu do aktywów przyjętych jako zabezpieczenie i stałego monitorowania płynności tych aktywów oraz podejmuje w stosownych przypadkach działania naprawcze.

CCP dokonuje przeglądu swojej polityki i procedur w zakresie dopuszczalnych aktywów przynajmniej raz do roku. Przegląd taki przeprowadza się również każdorazowo w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która wpływa na poziom ekspozycji CCP na ryzyko.

Artykuł 38

Zabezpieczenie gotówkowe

Do celów art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wysoce płynne zabezpieczenie w postaci środków pieniężnych musi być denominowane w jednej z następujących walut:

a) w walucie, co do której CCP potrafi wykazać właściwym organom, że jest w stanie należycie zarządzać ryzykiem;

b) w walucie, w której CCP rozlicza transakcje, do wysokości zabezpieczenia wymaganego do pokrycia ekspozycji CCP w tej walucie.

Artykuł 39

Instrumenty finansowe

Do celów art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 za wysoce płynne zabezpieczenie uznaje się instrumenty finansowe, gwarancje bankowe i złoto, które spełniają warunki określone w załączniku I.

Artykuł 40

Wycena zabezpieczenia

1. Do celów wyceny wysoce płynnego zabezpieczenia zdefiniowanego w art. 37 CCP ustanawia i wdraża politykę i procedury służące monitorowaniu w czasie niemal rzeczywistym jakości kredytowej, płynności rynkowej i zmienności cen każdego składnika aktywów przyjętego jako zabezpieczenie. CCP monitoruje regularnie, przy czym nie rzadziej niż raz do roku, adekwatność swoich procedur i polityki wyceny. Przegląd taki przeprowadza się również każdorazowo w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która wpływa na poziom ekspozycji CCP na ryzyko.

2. CCP wycenia swoje zabezpieczenia według wartości rynkowej w czasie niemal rzeczywistym, a w przypadku gdy jest to niemożliwe, CCP musi być w stanie wykazać właściwym organom, że potrafi zarządzać związanym z tym ryzykiem.

Artykuł 41

Redukcja wartości

1. CCP ustanawia i wdraża politykę i procedury mające na celu wyznaczanie ostrożnego wskaźnika redukcji wartości zabezpieczenia.

2. Wskaźnik redukcji wartości musi uwzględniać fakt, że może istnieć konieczność upłynnienia zabezpieczenia w skrajnych warunkach rynkowych, a także czas wymagany do jego upłynnienia. CCP wykazuje właściwemu organowi, że wskaźniki redukcji wartości są obliczane w sposób ostrożny, tak aby możliwie jak najbardziej ograniczyć efekty procykliczności. Dla każdego składnika aktywów stanowiącego zabezpieczenie wskaźnik redukcji wartości ustala się z uwzględnieniem istotnych kryteriów, w tym:

a) rodzaju składnika aktywów i poziomu ryzyka kredytowego związanego z instrumentem finansowym, stwierdzonego na podstawie wewnętrznej oceny przeprowadzonej przez CCP. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie;

- b) terminu zapadalności składnika aktywów;
- c) historycznej i hipotetycznej przyszłej zmienności cen danego składnika aktywów w skrajnych warunkach rynkowych;
- d) płynności rynku bazowego, w tym różnic pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży;
- e) ewentualnego ryzyka walutowego;
- f) ryzyka korelacji.

3. CCP regularnie monitoruje adekwatność wskaźników redukcji wartości. CCP dokonuje przeglądu polityki i procedur redukcji wartości przynajmniej raz do roku oraz każdorazowo w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która wpływa na ekspozycję CCP na ryzyko, przy czym jednak CCP powinien unikać, o ile możliwe, destabilizujących lub dużych zmian wskaźników redukcji wartości, które mogłyby generować procykliczność. Polityka i procedury redukcji wartości podlegają niezależnej walidacji przynajmniej raz do roku.

Artykuł 42

Limity koncentracji

1. CCP ustanawia i wdraża politykę i procedury zapewniające odpowiednią dywersyfikację zabezpieczeń, aby umożliwić ich upłynnienie w trakcie określonego okresu utrzymywania bez wywierania znacznego wpływu na rynek. W tej polityce i tych procedurach określa się środki służące ograniczaniu ryzyka, które stosuje się w przypadku przekroczenia limitów koncentracji określonych w ust. 2.

2. CCP wyznacza limity koncentracji na poziomie:

- a) poszczególnych emitentów;
- b) kategorii emitenta;
- c) kategorii aktywów;
- d) każdego członka rozliczającego;
- e) wszystkich członków rozliczających.

3. Limity koncentracji wyznacza się w sposób ostrożny, z uwzględnieniem wszystkich istotnych kryteriów, w tym:

- a) instrumentów finansowych emitowanych przez emitentów należących do tej samej kategorii pod względem sektora gospodarki, rodzaju działalności i regionu geograficznego;
- b) poziomu ryzyka kredytowego, którego źródłem jest dany instrument finansowy lub dany emitent, określonego w oparciu o ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie;
- c) płynności i zmienności cen danych instrumentów finansowych.

4. CCP zapewnia, aby nie więcej niż 10 % jego zabezpieczenia było gwarantowane przez pojedynczą instytucję kredytową lub równorzędną instytucję finansową z państwa trzeciego lub przez podmiot, który należy do tej samej grupy co instytucja kredytowa lub instytucja finansowa z państwa trzeciego. Jeżeli wartość zabezpieczenia otrzymanego przez CCP w postaci gwarancji banków komercyjnych stanowi ponad 50 % łącznej wartości zabezpieczenia, limit ten może zostać zwiększony do 25 %.

5. Przy obliczaniu limitów przewidzianych w ust. 2 CCP uwzględnia całkowitą ekspozycję CCP wobec emitenta, w tym łączną kwotę linii kredytowych, certyfikatów depozytowych, lokat terminowych, rachunków oszczędnościowych, rachunków depozytowych, rachunków bieżących, instrumentów rynku pieniężnego oraz umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu wykorzystywanych przez CCP. Limitów tych nie stosuje się do utrzymywanego przez CCP zabezpieczenia w części, w jakiej jego wartość przekracza minimalną wymaganą kwotę depozytów zabezpieczających, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania lub innych środków finansowych.

6. Przy wyznaczaniu limitu koncentracji ekspozycji CCP z tytułu pojedynczego emitenta CCP agreguje i traktuje jako pojedyncze ryzyko swoją ekspozycję z tytułu wszystkich instrumentów finansowych wyemitowanych przez danego emitenta lub podmiot z tej samej grupy lub też wyraźnie gwarantowanych przez emitenta lub podmiot z tej samej grupy oraz z tytułu instrumentów finansowych wyemitowanych przez przedsiębiorstwa, których wyłącznym celem jest funkcjonowanie jako właściciel środków produkcji niezbędnych dla działalności emitenta.

7. CCP regularnie monitoruje adekwatność swojej polityki i swoich procedur w zakresie limitów koncentracji. CCP dokonuje przeglądu swojej polityki i swoich procedur w zakresie limitów koncentracji przynajmniej raz do roku oraz każdorazowo w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która wpływa na ekspozycję CCP na ryzyko.

8. CCP informuje właściwy organ oraz członków rozliczających o obowiązujących limitach koncentracji oraz o wszelkich zmianach tych limitów.

9. W przypadku istotnego przekroczenia limitu koncentracji określonego w polityce i procedurach CCP, CCP niezwłocznie informuje właściwy organ o tym fakcie. CCP usuwa to naruszenie w możliwie najkrótszym terminie.

ROZDZIAŁ XI

POLITYKA INWESTYCYJNA

(art. 47 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

Artykuł 43

Wysoce płynne instrumenty finansowe

Do celów art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 za wysoce płynne instrumenty o minimalnym ryzyku kredytowym i ryzyku rynkowym można uznać instrumenty dłużne, jeżeli są instrumentami dłużnymi, które spełniają każdy z warunków określonych w załączniku II.

Artykuł 44

Zapewniające wysoki poziom bezpieczeństwa uzgodnienia w zakresie deponowania instrumentów finansowych

1. Jeżeli CCP nie może zdeponować instrumentów finansowych, o których mowa w art. 45, lub instrumentów finansowych wniesionych jako depozyty zabezpieczające lub składki na fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania lub wkład na poczet innych środków finansowych – zarówno w drodze przeniesienia prawa własności, jak i ustanowienia zabezpieczenia – u operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, który zapewnia pełną ochronę tych instrumentów, te instrumenty finansowe deponuje się w którejkolwiek z poniższych instytucji:

- a) banku centralnym, który zapewnia pełną ochronę tych instrumentów oraz umożliwia CCP, w razie potrzeby, szybki dostęp do nich;
- b) posiadającej zezwolenie instytucji kredytowej w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), która zapewnia pełne wyodrębnienie i ochronę tych instrumentów, umożliwia CCP, w razie potrzeby, szybki dostęp do nich oraz charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie;
- c) instytucji kredytowej z państwa trzeciego, która podlega normom ostrożnościowym uznanym przez właściwe organy za przynajmniej tak samo rygorystyczne jak normy określone w dyrektywie 2006/48/WE i przestrzega tych norm oraz która stosuje rzetelne praktyki rachunkowe, posiada solidne procedury w zakresie przechowywania oraz mechanizmy kontroli wewnętrznej i która zapewnia pełne wyodrębnienie i ochronę tych instrumentów, umożliwia CCP, w razie potrzeby, szybki dostęp do nich oraz charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie.

2. Jeżeli instrumenty finansowe deponowane są zgodnie z ust. 1 lit. b) lub c), muszą być przechowywane na mocy uzgodnień, które chronią CCP przed poniesieniem jakichkolwiek strat w przypadku niewykonania zobowiązania przez posiadającą zezwolenie instytucję finansową lub w przypadku jej niewyłącalności.

3. Zapewniające wysoki poziom bezpieczeństwa uzgodnienia dotyczące deponowania instrumentów finansowych wniesionych jako depozyty zabezpieczające lub składki na fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania lub wkład na poczet

innych środków finansowych dopuszczają ponowne wykorzystanie tych instrumentów finansowych przez CCP wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są warunki określone w art. 39 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz gdy celem ich ponownego wykorzystania jest dokonanie płatności, zarządzanie przypadkiem niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego lub wykonanie uzgodnienia interoperacyjnego.

Artykuł 45

Zapewniające wysoki poziom bezpieczeństwa uzgodnienia w zakresie deponowania środków pieniężnych

1. Do celów art. 47 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w przypadku deponowania środków pieniężnych w instytucji innej niż bank centralny depozyty tego rodzaju muszą spełniać każdy z poniższych warunków:

- a) depozyt jest denominowany w jednej z następujących walut:
 - (i) w walucie generującej ryzyko, którym CCP jest w stanie zarządzać, co jest w stanie z dużą pewnością wykazać;
 - (ii) w walucie, w której CCP rozlicza transakcje, do wysokości zabezpieczenia otrzymanego w tej walucie;
- b) depozyt składany jest w jednej z poniższych instytucji:
 - (i) posiadającej zezwolenie instytucji kredytowej w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE, która charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie;
 - (ii) instytucji kredytowej z państwa trzeciego, która podlega normom ostrożnościowym uznanym przez właściwe organy za przynajmniej tak samo rygorystyczne, jak normy określone w dyrektywie 2006/48/WE, i przestrzega tych norm oraz która stosuje rzetelne praktyki rachunkowe, posiada solidne procedury w zakresie przechowywania oraz mechanizmy kontroli wewnętrznej i która charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie.

2. Jeżeli środki pieniężne utrzymywane są na lokacie *overnight* zgodnie z ust. 1, co najmniej 95 % tych środków pieniężnych, liczonych w średnim okresie wynoszącym jeden miesiąc kalendarzowy, deponowanych jest na mocy uzgodnień, które zapewniają zabezpieczenie tych środków pieniężnych wysoce płynnymi instrumentami finansowymi spełniającymi wymagania określone w art. 45, z wyjątkiem wymagania określonego w ust. 1 lit. c) tego artykułu.

(¹) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

Artykuł 45

Limity koncentracji

1. CCP ustanawia i wdraża politykę i procedury zapewniające odpowiednią dywersyfikację instrumentów finansowych, w które zainwestowane są jego środki finansowe.

2. CCP wyznacza limity koncentracji oraz monitoruje koncentracje swoich środków finansowych na poziomie:

- a) poszczególnych instrumentów finansowych;
- b) kategorii instrumentów finansowych;
- c) poszczególnych emitentów;
- d) kategorii emitentów;
- e) kontrahentów, z którymi dokonano uzgodnień przewidzianych w art. 44 ust. 1 lit. b) i c) lub w art. 45 ust. 2.

3. Uwzględniając kategorie emitentów, CCP bierze pod uwagę następujące czynniki:

- a) rozkład geograficzny;
- b) współzależność i wielorakie równoległe relacje, jakie dany podmiot może mieć z CCP;
- c) poziom ryzyka kredytowego;
- d) ekspozycje CCP wobec emitenta z tytułu produktów rozliczanych przez CCP.

4. W tej polityce i tych procedurach określa się środki służące ograniczaniu ryzyka, które stosuje się w przypadku przekroczenia limitów koncentracji.

5. Wyznaczając limity koncentracji ekspozycji CCP wobec pojedynczego emitenta lub depozytariusza, CCP agreguje i traktuje jako pojedyncze ryzyko ekspozycję z tytułu wszystkich instrumentów finansowych wyemitowanych lub wyraźnie gwarantowanych przez danego emitenta oraz wszystkich środków finansowych zdeponowanych u danego depozytariusza.

6. CCP regularnie monitoruje adekwatność swojej polityki i swoich procedur w zakresie limitów koncentracji. CCP dokonuje ponadto przeglądu swojej polityki i swoich procedur w zakresie limitów koncentracji przynajmniej raz do roku oraz każdorazowo w przypadku wystąpienia istotnej zmiany, która wpływa na ekspozycję CCP na ryzyko.

7. W przypadku przekroczenia limitu koncentracji określonego w polityce i procedurach CCP, CCP niezwłocznie informuje właściwy organ o tym fakcie. CCP usuwa to naruszenie w możliwie najkrótszym terminie.

Artykuł 46

Zabezpieczenie niegotówkowe

W przypadku otrzymania zabezpieczenia w postaci instrumentów finansowych zgodnie z przepisami rozdziału X stosuje się wyłączenie art. 44 i 45.

ROZDZIAŁ XII

PRZEGLĄD MODELI, PRZEPROWADZENIE TESTÓW WARUNKÓW SKRAJNYCH I WERYFIKACJA HISTORYCZNA

(art. 49 rozporządzenia (UE) nr 648/2012)

SEKCJA 1

Modele i programy

Artykuł 47

Walidacja modeli

1. CCP przeprowadza kompleksową walidację swoich modeli, metodyki opracowywania tych modeli oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności stosowanych do kwantyfikacji i agregacji swojego ryzyka oraz zarządzania nim. Wszelkie istotne zmiany lub korekty modeli CCP, metodyk opracowywania tych modeli oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności podlegają odpowiedniemu zarządzaniu, w tym poprzez zasięganie porad komisji ds. ryzyka, oraz walidacji przez wykwalifikowany i niezależny podmiot przed ich zastosowaniem.

2. Funkcjonujący w CCP proces walidacji jest udokumentowany i określa przynajmniej politykę stosowaną przy przeprowadzaniu testów metodyki CCP w zakresie obliczania depozytu zabezpieczającego, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i innych środków finansowych oraz zasad obliczania wysokości płynnych środków finansowych. Wszelkie istotne zmiany lub korekty tej polityki podlegają odpowiedniemu zarządzaniu, w tym poprzez zasięganie porad komisji ds. ryzyka, oraz walidacji przez wykwalifikowany i niezależny podmiot przed ich zastosowaniem.

3. Kompleksowa walidacja obejmuje przynajmniej:

- a) ocenę koncepcyjnej prawidłowości modeli i ram, w tym dowodów dokumentujących opracowanie danego modelu;
- b) przegląd procedur bieżącego monitorowania, w tym weryfikację procesów i analizy porównawczej;
- c) przegląd parametrów i założeń przyjętych na potrzeby opracowania modeli, ich metodyk i ram;
- d) przegląd adekwatności i odpowiedniości modeli, metodyk ich opracowywania i ram przyjętych w odniesieniu do kategorii instrumentów, których dotyczą;

e) przegląd odpowiedniości scenariuszy testów warunków skrajnych zgodnie z rozdziałem VII i art. 52;

f) analizę wyników testów.

4. CCP ustanawia kryteria, w oparciu o które ocenia możliwość przeprowadzenia skutecznej walidacji swoich modeli, metodyk opracowywania tych modeli oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności. Kryteria te uwzględniają pozytywne wyniki testów.

5. Jeżeli dane na temat cen nie są łatwo dostępne lub nie są wiarygodne, CCP podejmuje środki w związku z tymi ograniczeniami w wycenie i, jako minimum, przyjmuje ostrożne założenia oparte na obserwacjach skorelowanych lub powiązanych rynków i bieżących zachowań rynku.

6. Jeżeli dane na temat cen nie są łatwo dostępne lub nie są wiarygodne, systemy i modele wyceny wykorzystywane w tym celu podlegają odpowiedniemu zarządzaniu, w tym poprzez zasięganie porad komisji ds. ryzyka, oraz walidacji i testom. CCP zapewnia walidację swoich modeli wyceny przy założeniu różnorodnych scenariuszy rynkowych przez wykwalifikowany i niezależny podmiot, tak aby jego modele prawidłowo generowały odpowiednie ceny oraz, w stosownych przypadkach, dostosowuje swoje wyliczenia wstępnych depozytów zabezpieczających, aby uwzględnić wszelkie stwierdzone ryzyko związane z modelem.

7. CCP regularnie przeprowadza ocenę teoretycznych i empirycznych właściwości swojego modelu obliczania depozytu zabezpieczającego dla wszystkich instrumentów finansowych, które rozlicza.

Artykuł 48

Programy testów

1. CCP posiada politykę i procedury szczegółowo określające programy testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznej, które realizuje w celu oceny odpowiedniości, dokładności, wiarygodności i odporności modeli i metodyk opracowywania tych modeli stosowanych do obliczania skali swoich mechanizmów kontroli ryzyka, w tym wysokości depozytu zabezpieczającego, składek na fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania oraz innych środków finansowych w szerokim spektrum warunków rynkowych.

2. Polityka i procedury CCP określają również szczegółowo program testów warunków skrajnych, który CCP realizuje w celu oceny odpowiedniości, dokładności, wiarygodności i odporności ram zarządzania ryzykiem utraty płynności.

3. Polityka i procedury w tym obszarze uwzględniają co najmniej metody wyboru i opracowywania odpowiednich testów, w tym wyboru portfeli i danych rynkowych, regularność testów, szczególną charakterystykę ryzyka rozliczanych instrumentów finansowych, analizę wyników testów i odchyłeń od oczekiwanych wyników testów oraz konieczne stosowne środki naprawcze.

4. Przy przeprowadzaniu wszystkich testów CCP uwzględnia wszelkie pozycje klientów.

SEKCJA 2

Weryfikacja historyczna

Artykuł 49

Procedura przeprowadzania weryfikacji historycznej

1. CCP ocenia swoje pokrycie depozytu zabezpieczającego, porównując *ex post* zaobserwowane wyniki z oczekiwanymi wynikami pochodzącymi z zastosowania modeli obliczania depozytu zabezpieczającego. Tę analizę historyczną przeprowadza się codziennie celem oceny, czy wystąpiły jakiegokolwiek odchylenia od oczekiwanego wyniku testu w zakresie poziomu pokrycia depozytu zabezpieczającego. Poziom pokrycia ocenia się w odniesieniu do bieżących pozycji z tytułu instrumentów finansowych i członków rozliczających, przy czym uwzględnia on możliwe skutki ustalania wysokości depozytu zabezpieczającego na poziomie portfela oraz, w stosownych przypadkach, możliwy wpływ interoperacyjnych CCP.

2. W swoim programie weryfikacji historycznej CCP uwzględnia odpowiednie historyczne horyzonty czasowe, aby zapewnić wystarczająco długi okres przebiegu obserwacji, pozwalający zminimalizować ewentualny niekorzystny wpływ na istotność statystyczną.

3. W swoim programie weryfikacji historycznej CCP uwzględnia przynajmniej jasno określone testy statystyczne i kryteria skuteczności zdefiniowane przez CCP na potrzeby oceny wyników weryfikacji historycznej.

4. CCP okresowo przekazuje komisji ds. ryzyka wyniki weryfikacji historycznej i ich analizę w formie nienaruszającej poufności w celu zasięgnięcia jego porady przy przeglądzie swojego modelu obliczania depozytu zabezpieczającego.

5. Wyniki weryfikacji historycznej i ich analizę udostępnia się wszystkim członkom rozliczającym, a także klientom, o ile są znani CCP. Wyniki weryfikacji historycznej i ich analizę udostępniają wszystkim pozostałym klientom, na ich żądanie, odpowiedni członkowie rozliczający. Informacje te udostępniane są w zbiorczej postaci, która nie narusza poufności, a dostęp do szczegółowych wyników weryfikacji historycznej i ich analizy przysługuje członkom rozliczającym i klientom wyłącznie w odniesieniu do ich własnych portfeli.

6. CCP określa procedury precyzujące działania, które może podjąć w świetle wyników weryfikacji historycznej.

SEKCJA 3

Testy i analiza wrażliwości

Artykuł 50

Procedura przeprowadzania testów i analizy wrażliwości

1. CCP przeprowadza testy i analizę wrażliwości celem oceny poziomu pokrycia depozytu zabezpieczającego wynikającego z modelu w różnorodnych warunkach rynkowych, z wykorzystaniem danych historycznych dotyczących skrajnych warunków rynkowych, które faktycznie wystąpiły, oraz hipotetycznych danych dotyczących skrajnych warunków rynkowych, które się nie zmaterializowały.

2. CCP stosuje szeroką gamę parametrów i założeń, aby uwzględnić cały wachlarz historycznych i hipotetycznych warunków, w tym okresy o największej zmienności, których doświadczyły obsługiwane przez CCP rynki oraz skrajne zmiany korelacji cen kontraktów rozliczanych przez CCP, aby zrozumieć wpływ, jaki na poziom pokrycia depozytu zabezpieczającego mogą mieć maksymalnie skrajne warunki rynkowe oraz zmiany istotnych parametrów modelu.

3. Analizę wrażliwości przeprowadza się w stosunku do pewnej liczby rzeczywistych i reprezentatywnych portfeli członków rozliczających. Te reprezentatywne portfele wybiera się na podstawie stopnia ich wrażliwości na istotne czynniki ryzyka oraz korelacje, na jakie narażony jest CCP. Takie testy i analiza wrażliwości mają na celu zbadanie kluczowych parametrów i założeń modelu obliczania wstępnego depozytu zabezpieczającego w pewnej liczbie przedziałów ufności, aby stwierdzić poziom wrażliwości systemu na błędy w kalibracji tych parametrów i założeń. Należy uwzględnić strukturę ram czasowych czynników ryzyka oraz założoną korelację między czynnikami ryzyka.

4. CCP dokonuje oszacowania potencjalnych strat na pozycjach członków rozliczających.

5. W stosownych przypadkach CCP bierze pod uwagę parametry charakterystyczne dla sytuacji niewykonania zobowiązania jednocześnie przez kilku członków rozliczających, którzy emitują instrumenty finansowe rozliczane przez CCP lub instrumenty bazowe stanowiące podstawę instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP. W stosownych przypadkach uwzględnia się również skutki niewykonania zobowiązania przez klienta, który emituje instrumenty finansowe rozliczane przez CCP lub instrumenty bazowe stanowiące podstawę instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP.

6. CCP okresowo przekazuje komisji ds. ryzyka wyniki testów wrażliwości i analizę wrażliwości w formie nienaruszającej poufności w celu zasięgnięcia jego porady przy przeglądzie swojego modelu obliczania depozytu zabezpieczającego.

7. CCP określa procedury precyzujące działania, które może podjąć w świetle wyników analizy testów wrażliwości.

SEKCJA 4

Testy warunków skrajnych

Artykuł 51

Procedura przeprowadzania testów warunków skrajnych

1. W ramach swoich testów warunków skrajnych CCP bada modele stosowane do szacowania ekspozycji na ryzyko przy zastosowaniu skrajnych parametrów, założeń i scenariuszy, aby upewnić się, że jego środki finansowe są wystarczające do pokrycia tych ekspozycji w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.

2. Program testów warunków skrajnych CCP przewiduje konieczność regularnego wykonywania przez CCP szeregu testów warunków skrajnych, które uwzględniają całą gamę produktów CCP oraz wszystkie elementy jego modeli oraz metodyk ich opracowywania oraz jego ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności.

3. Program testów warunków skrajnych CCP stanowi, że testy warunków skrajnych przeprowadzane są – stosując zdefiniowane scenariusze testów warunków skrajnych – w odniesieniu do zarówno historycznych, jak i hipotetycznych skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych zgodnie z rozdziałem VII. Historyczne warunki, które mają być wykorzystane, podlegają, w stosownych przypadkach, weryfikacji i dostosowaniu. CCP bierze również pod uwagę inne formy stosownych scenariuszy testów warunków skrajnych, w tym m.in. niewydolność techniczną lub niewypłacalność swoich banków rozrachunkowych, agentów nostro, banków powierniczych, dostawców płynności lub interoperacyjnych CCP.

4. CCP posiada zdolność szybkiego dostosowania swoich testów warunków skrajnych, tak aby uwzględnić nowe lub pojawiające się rodzaje ryzyka.

5. CCP bierze pod uwagę potencjalne straty wynikające z niewykonania zobowiązania przez klienta, o ile jest on znany, który dokonuje rozliczeń za pośrednictwem wielu członków rozliczających.

6. CCP okresowo przekazuje komisji ds. ryzyka wyniki testów warunków skrajnych i ich analizę w formie nienaruszającej poufności w celu zasięgnięcia jego porady przy przeglądzie swoich modeli, metodyk ich opracowywania i ram zarządzania ryzykiem utraty płynności.

7. Wyniki testów warunków skrajnych i ich analizę udostępnia się wszystkim członkom rozliczającym, a także klientom, o ile są znani CCP. Wyniki weryfikacji historycznej i ich analizę udostępniają wszystkim pozostałym klientom, na ich żądanie, odpowiedni członkowie rozliczający. Informacje te udostępniane są w zbiorczej postaci, która nie narusza poufności, a dostęp do szczegółowych wyników testów warunków skrajnych i ich analizy przysługuje członkom rozliczającym i klientom wyłącznie w odniesieniu do ich własnych portfeli.

8. CCP określa procedury precyzujące działania, które może podjąć w świetle wyników testów warunków skrajnych.

Artykuł 52

Czynniki ryzyka badane w testach warunków skrajnych

1. CCP identyfikuje istotne czynniki ryzyka charakterystyczne dla rozliczanych przez siebie kontraktów, które mogą mieć wpływ na jego straty, oraz dysponuje odpowiednią metodą pomiaru tych czynników ryzyka. Przeprowadzane przez CCP testy warunków skrajnych uwzględniają, stosownie do przypadku, co najmniej czynniki ryzyka określone dla poniższych rodzajów instrumentów finansowych:

a) kontrakty powiązane ze stopą procentową: czynniki ryzyka związane ze stopami procentowymi w każdej walucie, w której CCP rozlicza instrumenty finansowe. Modelowanie krzywej rentowności przebiega w podziale na różne segmenty terminów zapadalności w celu ujęcia wahań zmienności stóp wzdłuż krzywej rentowności. Liczba odpowiadających im czynników ryzyka zależy od złożoności kontraktów na stopę procentową rozliczanych przez CCP. Ryzyko bazowe wynikające z niedoskonałe skorelowanych zmian stóp procentowych instrumentów skarbowych i stóp procentowych innych instrumentów o stałym oprocentowaniu uwzględnia się osobno;

- b) kontrakty powiązane z kursem walutowym: czynniki ryzyka związane z każdą walutą obcą, w której CCP rozlicza instrumenty finansowe, oraz z kursem wymiany między walutą, w której dokonywane jest wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, a walutą, w której CCP rozlicza instrumenty finansowe;
- c) kontrakty powiązane z akcjami: czynniki ryzyka związane ze zmiennością cen akcji poszczególnych emisji na każdym z rynków rozliczanych przez CCP oraz ze zmiennością różnych sektorów całego rynku akcji. Złożoność i charakter techniki modelowania dla danego rynku uzależnione są od ekspozycji CCP wobec całego rynku oraz od jego koncentracji wobec akcji poszczególnych emisji na tym rynku;
- d) kontrakty towarowe: czynniki ryzyka uwzględniające różne kategorie i podkategorie kontraktów towarowych i związanych z nimi instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP, w tym, w stosownych przypadkach, zróżnicowanie premii z tytułu fizycznego posiadania między pozycjami w instrumentach pochodnych na dany towar a pozycjami kasowymi w danym towarze;
- e) kontrakty powiązane z kredytami: czynniki ryzyka uwzględniające ryzyko niespodziewanego niewykonania zobowiązania, w tym łączne ryzyko wynikające z niewykonania zobowiązania przez wiele podmiotów, ryzyko bazowe oraz zmienność stopy odzysku.
2. W kontekście swoich testów warunków skrajnych CCP odpowiednio uwzględnia również przynajmniej następujące aspekty:
- a) korelacje, w tym między stwierdzonymi czynnikami ryzyka oraz między podobnymi kontraktami rozliczanymi przez CCP;
- b) czynniki odpowiadające implikowanej i historycznej zmienności rozliczanego kontraktu;
- c) szczególną charakterystykę wszelkich nowych kontraktów, które CCP ma rozliczać;
- d) ryzyko koncentracji, w tym wobec członka rozliczającego i podmiotów należących do tej samej grupy co członkowie rozliczający;
- e) współzależności i wielorakie równoległe relacje;
- f) stosowne ryzyko, w tym ryzyko walutowe;
- g) wyznaczone limity ekspozycji;
- h) ryzyko korelacji.

Artykuł 53

Testy łącznej kwoty środków finansowych w warunkach skrajnych

1. Realizowany przez CCP program testów warunków skrajnych zapewnia odpowiednią łączną wysokość depozytu zabezpieczającego, składkę na fundusz na wypadek niewykonania

zobowiązania oraz innych środków finansowych, tak aby pokrywała ona zobowiązania wynikające z niewykonania zobowiązania przez co najmniej dwóch członków rozliczających, wobec których CCP posiada największe ekspozycje w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych. W ramach programu testów warunków skrajnych bada się również potencjalne straty wynikające z niewykonania zobowiązania przez podmioty należące do tej samej grupy co dwóch członków rozliczających, wobec których CCP posiada największe ekspozycje w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.

2. Program testów warunków skrajnych CCP zapewnia odpowiednią wysokość jego depozytów zabezpieczających oraz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, tak aby pokrywały one przynajmniej zobowiązania powstałe w wyniku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego, wobec którego CCP posiada największe ekspozycje, lub przez drugiego i trzeciego największego członka rozliczającego, jeżeli suma ekspozycji wobec nich jest większa, zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

3. CCP przeprowadza dokładną analizę potencjalnych strat, które mogłyby ponieść, oraz szacuje potencjalne straty na pozycjach członków rozliczających, w tym ryzyko, że likwidacja tych pozycji mogłaby wywrzeć wpływ na rynek oraz poziom pokrycia depozytu zabezpieczającego CCP.

4. W swoich testach warunków skrajnych CCP uwzględnia, w stosownych przypadkach, skutki niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego, który emituje instrumenty finansowe rozliczane przez CCP lub instrumenty bazowe stanowiące podstawę instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP. W stosownych przypadkach uwzględnia się również skutki niewykonania zobowiązania przez klienta, który emituje instrumenty finansowe rozliczane przez CCP lub instrumenty bazowe stanowiące podstawę instrumentów pochodnych rozliczanych przez CCP.

5. Przeprowadzane przez CCP testy warunków skrajnych uwzględniają okres likwidacji przewidziany w art. 26.

Artykuł 54

Testy płynnych środków finansowych w warunkach skrajnych

1. Realizowany przez CCP program testów warunków skrajnych, którym poddawane są jego płynne środki finansowe, zapewnia dostępność tych środków w odpowiedniej wysokości zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale VIII.

2. CCP posiada jasne i przejrzyste zasady i procedury regulujące uzupełnianie niewystarczającego poziomu płynnych środków finansowych stwierdzonego w wyniku przeprowadzenia testów warunków skrajnych, aby zapewnić możliwość regulowania zobowiązań płatniczych.

CCP posiada również jasne procedury wykorzystywania wyników i analizy testów warunków skrajnych na potrzeby oceniania i korygowania adekwatności swoich ram zarządzania ryzykiem utraty płynności oraz swoich dostawców płynności.

3. Scenariusze testów warunków skrajnych stosowane na potrzeby testowania płynnych środków finansowych w warunkach skrajnych uwzględniają strukturę i sposób funkcjonowania CCP i obejmują wszystkie podmioty, które mogą wystawiać CCP na istotne ryzyko utraty płynności. W tych testach warunków skrajnych uwzględnia się również wszelkie silne powiązania oraz podobne ekspozycje między członkami rozliczającymi CCP, w tym między innymi podmiotami, które należą do tej samej grupy, oraz ocenia się prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez wielu członków rozliczających oraz efekt domina wśród członków rozliczających, który takie przypadki niewykonania zobowiązania mogłyby wywołać.

SEKCJA 5

Pokrycie i korzystanie z wyników testów

Artykuł 55

Utrzymywanie odpowiedniego pokrycia

1. CCP ustanawia i utrzymuje procedury pozwalające identyfikować zmiany warunków rynkowych, w tym nasilenie się zmienności lub spadki płynności instrumentów finansowych, które rozlicza, aby umożliwić szybkie dostosowanie mechanizmu obliczania swoich wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego celem należytego uwzględnienia nowych warunków rynkowych.

2. CCP przeprowadza testy swoich redukcji wartości zabezpieczeń w celu zapewnienia możliwości upłynnienia zabezpieczenia przynajmniej według jego zredukowanej wartości w zaobserwowanych i skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.

3. Jeżeli CCP pobiera depozyty zabezpieczające na poziomie portfela, a nie na poziomie produktu, CCP stale weryfikuje i bada kompensowanie między produktami. CCP dokonuje takiego kompensowania w oparciu o ostrożną i ekonomicznie uzasadnioną metodykę, która odzwierciedla poziom zależności cen między poszczególnymi produktami. CCP bada w szczególności zachowanie się korelacji w okresach faktycznych i hipotetycznych niekorzystnych warunków rynkowych.

Artykuł 56

Przegląd modeli z wykorzystaniem wyników testów

1. CCP posiada jasne procedury służące ustalaniu wysokości dodatkowego depozytu zabezpieczającego, który CCP może musieć pobrać, w tym w ujęciu śróddziennym, oraz rekaliibracji swojego modelu obliczania depozytu zabezpieczającego, w przypadku gdy weryfikacja historyczna wskazuje, że model ten nie zachował się zgodnie z oczekiwaniami i w konsekwencji nie wskazał odpowiedniej wysokości wstępnego depozytu zabezpieczającego koniecznego do osiągnięcia zamierzonego poziomu ufności. Jeżeli CCP stwierdzi, że konieczne jest wezwanie do wniesienia dodatkowego depozytu zabezpieczającego, dokonuje tego przed kolejnym wezwaniem do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.

2. CCP ocenia źródło odchylenia od oczekiwanego wyniku testu wykazanych przez swoją weryfikację historyczną. W zależności od źródła odchylenia CCP ustala, czy konieczna jest istotna

zmiana modelu obliczania depozytu zabezpieczającego lub modeli, które zapewniają dane wejściowe do tego modelu, oraz czy konieczna jest rekaliibracja dotychczasowych parametrów

3. CCP ocenia źródła odchylenia od oczekiwanego wyniku testu wykazanych przez swoje testy warunków skrajnych. W zależności od źródeł odchylenia CCP ustala, czy konieczna jest istotna zmiana jego modeli, metodyk ich opracowywania lub jego ram zarządzania ryzykiem utraty płynności, czy też konieczna jest rekaliibracja dotychczasowych parametrów lub założeń.

4. Jeżeli wyniki testów wskazują na niewystarczające pokrycie depozytu zabezpieczającego, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania lub innych środków finansowych, CCP zwiększa ogólne pokrycie swoich środków finansowych do akceptowalnego poziomu przed kolejnym wezwaniem do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. Jeżeli wyniki testów wskazują na niewystarczający poziom płynnych środków finansowych, CCP zwiększa stan swoich płynnych środków finansowych do akceptowalnego poziomu możliwie jak najszybciej.

5. Prowadząc przegląd swoich modeli, metodyk ich opracowywania oraz ram zarządzania ryzykiem utraty płynności, CCP monitoruje częstotliwość występowania odchylenia od oczekiwanego wyniku testu celem wykrycia i rozwiązania problemów w należyty sposób i bez zbędnej zwłoki.

SEKCJA 6

Odwrotne testy warunków skrajnych

Artykuł 57

Odwrotne testy warunków skrajnych

1. CCP przeprowadza odwrotne testy warunków skrajnych, które mają na celu stwierdzenie, w jakich warunkach rynkowych łączna wysokość jego depozytu zabezpieczającego, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz innych środków finansowych może nie zapewniać wystarczającego pokrycia ekspozycji kredytowych oraz w jakich warunkach stan jego płynnych środków finansowych może być niewystarczający. Przeprowadzając te testy, CCP modeluje skrajne warunki rynkowe, które wykraczają poza warunki, które uznaje się za prawdopodobne warunki rynkowe, aby umożliwić określenie limitów swoich modeli, ram zarządzania ryzykiem utraty płynności, środków finansowych oraz płynnych środków finansowych.

2. CCP opracowuje odwrotne testy warunków skrajnych dostosowane do szczególnych rodzajów ryzyka charakterystycznych dla rynków i kontraktów, dla których świadczy usługi rozliczania.

3. CCP wykorzystuje warunki ustalone na podstawie ust. 1 oraz wyniki i analizę swoich odwrotnych testów warunków skrajnych jako pomoc w określeniu skrajnych, ale prawdopodobnych scenariuszy zgodnie z rozdziałem VII.

4. CCP okresowo przekazuje komisji ds. ryzyka wyniki swoich odwrotnych testów warunków skrajnych i ich analizę w formie nienaruszającej poufności w celu zasięgnięcia jego porady przy ich przeglądzie.

SEKCJA 7

Procedury na wypadek niewykonania zobowiązania

Artykuł 58

Testy procedur na wypadek niewykonania zobowiązania

1. CCP przeprowadza testy i dokonuje przeglądu swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania, aby zapewnić ich praktyczność i skuteczność. W ramach testów swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania CCP przeprowadza symulacje.
2. Po przeprowadzeniu testów swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania CCP identyfikuje wszelkie niepewności i odpowiednio dostosowuje swoje procedury w celu ich ograniczenia.
3. Poprzez przeprowadzanie symulacji CCP weryfikuje, czy wszyscy członkowie rozliczający oraz, w stosownych przypadkach, klienci i inne zainteresowane strony, w tym interoperacyjni CCP oraz wszyscy usługodawcy, których to dotyczy, są należycie poinformowani o procedurach stosowanych w przypadku niewykonania zobowiązania i je znają.

SEKCJA 8

Walidacja i częstotliwość przeprowadzania testów

Artykuł 59

Częstotliwość

1. CCP przeprowadza kompleksową walidację swoich modeli oraz metodyk ich opracowywania przynajmniej raz do roku.
2. CCP przeprowadza kompleksową walidację swoich ram zarządzania ryzykiem utraty płynności przynajmniej raz do roku.
3. CCP przeprowadza pełną walidację swoich modeli wyceny przynajmniej raz do roku.
4. CCP dokonuje przeglądu odpowiedniości polityk określonych w art. 51 przynajmniej raz do roku.
5. CCP analizuje i monitoruje zachowanie swoich modeli oraz pokrycie środków finansowych w przypadku niewykonania zobowiązania w drodze historycznej weryfikacji pokrycia depozytu zabezpieczającego przynajmniej raz dziennie i testów warunków skrajnych z wykorzystaniem standardowych i przyjętych parametrów i założeń przeprowadzanych również przynajmniej raz dziennie.
6. CCP analizuje i monitoruje swoje ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności, poddając, przynajmniej raz dziennie, swoje płynne środki finansowe testom warunków skrajnych.
7. CCP przeprowadza szczegółową dogłębną analizę wyników testów przynajmniej raz w miesiącu w celu zapewnienia prawidłowości swoich scenariuszy testów warunków skrajnych, modeli i ram zarządzania ryzykiem utraty płynności,

a także przyjętych dla nich parametrów i założeń. Analizę tę przeprowadza się częściej w skrajnych warunkach rynkowych, w tym także wtedy, gdy rozliczane instrumenty finansowe lub obsługiwane rynki wykazują ogółem większą zmienność, staną się mniej płynne lub gdy wielkość lub koncentracje pozycji posiadanych przez jego członków rozliczających znacznie wzrosną, lub gdy przewiduje się, że CCP stanie w obliczu skrajnych warunków rynkowych.

8. Analizę wrażliwości przeprowadza się przynajmniej raz w miesiącu z wykorzystaniem wyników testów wrażliwości. Analizę tę należy przeprowadzać częściej, w przypadku gdy rynki są nadzwyczaj zmienne lub mniej płynne lub gdy wielkość lub koncentracje pozycji posiadanych przez jego członków rozliczających znacznie wzrosną.

9. CCP przeprowadza testy kompensacji między instrumentami finansowymi oraz bada zachowanie się korelacji w okresach faktycznych i hipotetycznych niekorzystnych warunków rynkowych przynajmniej raz do roku.

10. Wskaźniki redukcji wartości stosowane przez CCP bada się przynajmniej raz w miesiącu.

11. CCP przeprowadza odwrotne testy warunków skrajnych przynajmniej raz na kwartał.

12. CCP przeprowadza testy i dokonuje przeglądu swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania przynajmniej raz na kwartał oraz przeprowadza symulacje przynajmniej raz do roku, zgodnie z art. 61. CCP przeprowadza również symulacje po dokonaniu jakiegokolwiek istotnej zmiany swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania.

SEKCJA 9

Horyzonty czasowe stosowane przy przeprowadzaniu testów

Artykuł 60

Horyzonty czasowe

1. Horyzonty czasowe stosowane na potrzeby testów warunków skrajnych określa się zgodnie z rozdziałem VII, przy czym obejmują one skrajne, ale prawdopodobne warunki rynkowe określone z uwzględnieniem prognoz dotyczących przyszłych warunków rynkowych.

2. Horyzonty czasowe stosowane na potrzeby weryfikacji historycznej uwzględniają dane przynajmniej z okresu ostatniego roku lub z okresu, przez jaki CCP rozliczał dany instrument finansowy, jeżeli jest on krótszy niż rok.

SEKCJA 10

Podawanie informacji do wiadomości publicznej

Artykuł 61

Informacje podawane do publicznej wiadomości

1. CCP podaje do wiadomości publicznej ogólne zasady leżące u podstaw jego modeli oraz metodyk ich opracowywania, charakter przeprowadzanych testów oraz syntetyczne streszczenie wyników testów oraz wszelkich podjętych działań naprawczych.

2. CCP podaje do publicznej wiadomości informacje na temat kluczowych aspektów swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania, w tym na temat:

- a) okoliczności, w jakich podjęte mogą zostać działania;
- b) tego, kto może podjąć te działania;
- c) zakresu działań, które mogą zostać podjęte, w tym sposobu postępowania z pozycjami, funduszami i aktywami tak własnymi, jak i należącymi do klientów;
- d) mechanizmów służących wykonaniu obowiązków, jakie CCP ma wobec członków rozliczających wykonujących zobowiązania;

e) mechanizmów ułatwiających wykonanie obowiązków, jakie członek rozliczający niewykonujący zobowiązania ma wobec swoich klientów.

Artykuł 62

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Załącznik I sekcja 2 lit. h) stosuje się od dnia przypadającego trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do transakcji, których przedmiotem są instrumenty pochodne, o których mowa w art. 2 pkt 4) lit. b) i d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 ⁽¹⁾.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Warunki mające zastosowanie do instrumentów finansowych, gwarancji bankowych i złota uznawanych za wysoce płynne zabezpieczenie

SEKCJA 1

Instrumenty finansowe

Do celów art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wysoce płynne zabezpieczenie w postaci instrumentów finansowych stanowią instrumenty finansowe spełniające warunki określone w pkt 1 załącznika II do niniejszego rozporządzenia lub zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego, które spełniają każdy z poniższych warunków:

- a) CCP jest w stanie wykazać właściwemu organowi, że instrumenty finansowe zostały wyemitowane przez emitenta, który charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o odpowiednią ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez emitenta siedziby w danym państwie;
- b) CCP jest w stanie wykazać właściwemu organowi, że instrumenty finansowe charakteryzują się niskim ryzykiem rynkowym stwierdzonym w oparciu o odpowiednią ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach;
- c) są denominowane w jednej z następujących walut:
 - (i) w walucie generującej ryzyko, którym CCP jest w stanie zarządzać, co jest w stanie wykazać właściwemu organowi;
 - (ii) w walucie, w której CCP rozlicza kontrakty, do wysokości zabezpieczenia wymaganego do pokrycia ekspozycji CCP w tej walucie;
- d) są łatwo zbywalne oraz nie podlegają żadnym ograniczeniom regulacyjnym lub prawnym ani nie są obciążone żadnymi roszczeniami osób trzecich, które utrudniałyby ich zbycie;
- e) istnieje dla nich aktywny rynek bezpośredniej sprzedaży lub umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, ze zróżnicowaną grupą kupujących i sprzedających, do którego CCP – co jest w stanie wykazać – posiada niezawodny dostęp, w tym w warunkach skrajnych;
- f) istnieją dla nich wiarygodne dane na temat cen, które są regularnie publikowane;
- g) nie zostały wyemitowane przez:
 - (i) członka rozliczającego wnoszącego zabezpieczenie ani przez podmiot, które należy do tej samej grupy co członek rozliczający, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych, a wtedy pod warunkiem że aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji są należycie wydzielone w ramach solidnych ram prawnych i spełniają wymogi niniejszej sekcji;
 - (ii) CCP lub podmiot, który należy do tej samej grupy co CCP;
 - (iii) podmiot, którego działalność polega na świadczeniu usług o krytycznym znaczeniu dla funkcjonowania CCP, chyba że podmiot ten jest bankiem centralnym państwa należącego do EOG lub bankiem centralnym będącym emitentem waluty, w której CCP posiada ekspozycje;
- h) nie są z innego względu obciążone znacznym ryzykiem korelacji.

SEKCJA 2

Gwarancje bankowe

1. Gwarancja banku komercyjnego, aby mogła być przyjęta jako zabezpieczenie na podstawie art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, z zastrzeżeniem limitów uzgodnionych z właściwym organem, musi spełniać następujące warunki:
 - a) została wystawiona w celu udzielenia gwarancji niefinansowemu członkowi rozliczającemu;
 - b) została wystawiona przez wystawcę, który charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o odpowiednią ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać właściwemu organowi. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez wystawcę siedziby w danym państwie;

- c) jest wyrażona w jednej z następujących walut:
- (i) w walucie generującej ryzyko, którym CCP jest w stanie odpowiednio zarządzać, co jest w stanie wykazać właściwym organom;
 - (ii) w walucie, w której CCP rozlicza kontrakty, do wysokości zabezpieczenia wymaganego do pokrycia ekspozycji CCP w tej walucie;
- d) jest nieodwołalna, bezwarunkowa i jej wystawca nie może odmówić jej wypłaty, powołując się na jakiegokolwiek zwolnienia lub obronę wynikające z przepisów prawa lub umowy;
- e) może zostać zrealizowana na żądanie w okresie likwidacji portfela członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania, który ją złożył, bez żadnych ograniczeń regulacyjnych, prawnych lub operacyjnych;
- f) nie została wystawiona przez:
- (i) podmiot, który należy do tej samej grupy co niefinansowy członek rozliczający objęty gwarancją;
 - (ii) podmiot, którego działalność polega na świadczeniu usług o krytycznym znaczeniu dla funkcjonowania CCP, chyba że podmiot ten jest bankiem centralnym państwa należącego do EOG lub bankiem centralnym będącym emitentem waluty, w której CCP posiada ekspozycje;
- g) nie jest z innego względu obciążona znacznym ryzykiem korelacji;
- h) jest w pełni pokryta zabezpieczeniem, które spełnia następujące warunki:
- (i) nie jest obciążone ryzykiem korelacji ze zdolnością kredytową gwaranta lub niefinansowego członka rozliczającego, chyba że ryzyko korelacji zostało odpowiednio zminimalizowane poprzez redukcję wartości zabezpieczenia;
 - (ii) CCP posiada do niego szybki dostęp i jest ono wyłączone z masy upadłościowej w przypadku jednoczesnego niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego i gwaranta;
- i) gwarant został zatwierdzony jako odpowiedni przez zarząd CCP po przeprowadzeniu pełnej oceny wystawcy gwarancji oraz prawnych, umownych i operacyjnych ram gwarancji w celu uzyskania wysokiego poziomu pewności co do skuteczności gwarancji, a o zatwierdzeniu gwaranta powiadomiono właściwy organ.
2. Gwarancja bankowa wystawiona przez bank centralny, aby mogła być przyjęta jako zabezpieczenie na podstawie art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, musi spełniać następujące warunki:
- a) została wystawiona przez bank centralny państwa należącego do EOG lub bank centralny będący emitentem waluty, w której CCP posiada ekspozycje;
- b) jest wyrażona w jednej z następujących walut:
- (i) w walucie generującej ryzyko, którym CCP jest w stanie odpowiednio zarządzać, co jest w stanie wykazać właściwym organom;
 - (ii) w walucie, w której CCP rozlicza transakcje, do wysokości zabezpieczenia wymaganego do pokrycia ekspozycji CCP w tej walucie;
- c) jest nieodwołalna, bezwarunkowa i wystawiający ją bank centralny nie może odmówić jej wypłaty, powołując się na jakiegokolwiek zwolnienia lub obronę wynikające z przepisów prawa lub umowy;
- d) może zostać zrealizowana w okresie likwidacji portfela członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania, który ją złożył, bez żadnych ograniczeń regulacyjnych, prawnych lub operacyjnych ani roszczeń osoby trzeciej.

SEKCJA 3

Złoto

Złoto, aby mogło być przyjęte jako zabezpieczenie na podstawie art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, musi być złożonym do depozytu imiennego czystym złotem w sztabach o uznanym standardzie „good delivery” i musi spełniać następujące warunki:

- a) jest bezpośrednio posiadane przez CCP;

- b) jest zdeponowane w banku centralnym państwa należącego do EOG lub banku centralnym będącym emitentem waluty, w której CCP posiada ekspozycje, który posiada stosowne mechanizmy chroniące prawo własności do złota przysługujące członkowi rozliczającemu lub klientom oraz umożliwia CCP, w razie potrzeby, szybki dostęp do złota;
- c) jest zdeponowane w posiadającej zezwolenie instytucji kredytowej w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE, która posiada stosowne mechanizmy chroniące prawo własności do złota przysługujące członkowi rozliczającemu lub klientom oraz umożliwia CCP, w razie potrzeby, szybki dostęp do złota i która charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o odpowiednią ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać właściwemu organowi. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie;
- d) jest zdeponowane w instytucji kredytowej z państwa trzeciego, która podlega normom ostrożnościowym uznanym przez właściwe organy za przynajmniej tak samo rygorystyczne jak normy określone w dyrektywie 2006/48/WE i przestrzega tych norm oraz która stosuje rzetelne praktyki rachunkowe, posiada solidne procedury w zakresie przechowywania oraz mechanizmy kontroli wewnętrznej i która posiada stosowne mechanizmy chroniące prawo własności do złota przysługujące członkowi rozliczającemu lub klientom oraz umożliwia CCP, w razie potrzeby, szybki dostęp do złota i która charakteryzuje się niskim ryzykiem kredytowym stwierdzonym w oparciu o ocenę wewnętrzną przeprowadzoną przez CCP, co CCP jest w stanie wykazać właściwemu organowi. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez instytucję kredytową siedziby w danym państwie.
-

ZAŁĄCZNIK II

Warunki mające zastosowanie do wysoce płynnych instrumentów finansowych

1. Do celów art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 za wysoce płynne instrumenty finansowe o minimalnym ryzyku kredytowym i ryzyku rynkowym można uznać instrumenty finansowe będące instrumentami dłużnymi spełniającymi każdy z poniższych warunków:
 - a) zostały wyemitowane lub są wyraźnie gwarantowane przez:
 - (i) rząd;
 - (ii) bank centralny;
 - (iii) wielostronny bank rozwoju wymieniony w części 1 sekcja 4.2 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE;
 - (iv) w stosownych przypadkach, Europejski Instrument Stabilności Finansowej lub europejski mechanizm stabilności;
 - b) CCP jest w stanie wykazać, że obarczone są niskim ryzykiem kredytowym i niskim ryzykiem rynkowym w oparciu o wewnętrzną ocenę przeprowadzoną przez CCP. Dokonując takiej oceny, CCP stosuje zdefiniowane i obiektywne metody, które nie polegają wyłącznie na zewnętrznych opiniach i które uwzględniają ryzyko wynikające z faktu posiadania przez emitenta siedziby w danym państwie;
 - c) średni termin zapadalności portfela CCP nie przekracza dwóch lat;
 - d) są denominowane w jednej z następujących walut:
 - (i) w walucie generującej ryzyko, którym CCP jest w stanie zarządzać, co jest w stanie wykazać; lub
 - (ii) w walucie, w której CCP rozlicza transakcje, do wysokości zabezpieczenia otrzymanego w tej walucie;
 - e) są łatwo zbywalne oraz nie podlegają żadnym ograniczeniom regulacyjnym ani nie są obciążone żadnymi roszczeniami osób trzecich, które utrudniałyby ich zbycie;
 - f) istnieje dla nich aktywny rynek bezpośredniej sprzedaży lub umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, ze zróżnicowaną grupą kupujących i sprzedających, w tym w warunkach skrajnych, i do którego CCP posiada niezawodny dostęp;
 - g) regularnie publikowane są wiarygodne dane na temat cen tych instrumentów.
2. Do celów art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 za wysoce płynne instrumenty finansowe o minimalnym ryzyku kredytowym i ryzyku rynkowym można również uznać kontrakty pochodne, jeżeli zawarto je w celu:
 - a) zabezpieczenia – w ramach procedury zarządzania przez CCP przypadkiem niewykonania zobowiązania – portfela członka rozliczającego, który nie wykonał zobowiązania; lub
 - b) zabezpieczenia ryzyka walutowego wynikającego z ram zarządzania ryzykiem utraty płynności ustanowionych zgodnie z rozdziałem VIII.

W przypadku wykorzystywania kontraktów pochodnych w takich okolicznościach stosowane mogą być wyłącznie kontrakty pochodne, dla których regularnie publikowane są wiarygodne dane na temat ich cen, i tylko przez czas, jaki jest konieczny, aby ograniczyć ryzyko kredytowe i ryzyko rynkowe, na jakie narażony jest CCP.

Polityka CCP regulująca stosowanie kontraktów pochodnych podlega zatwierdzeniu przez zarząd po konsultacji z komisją ds. ryzyka.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

